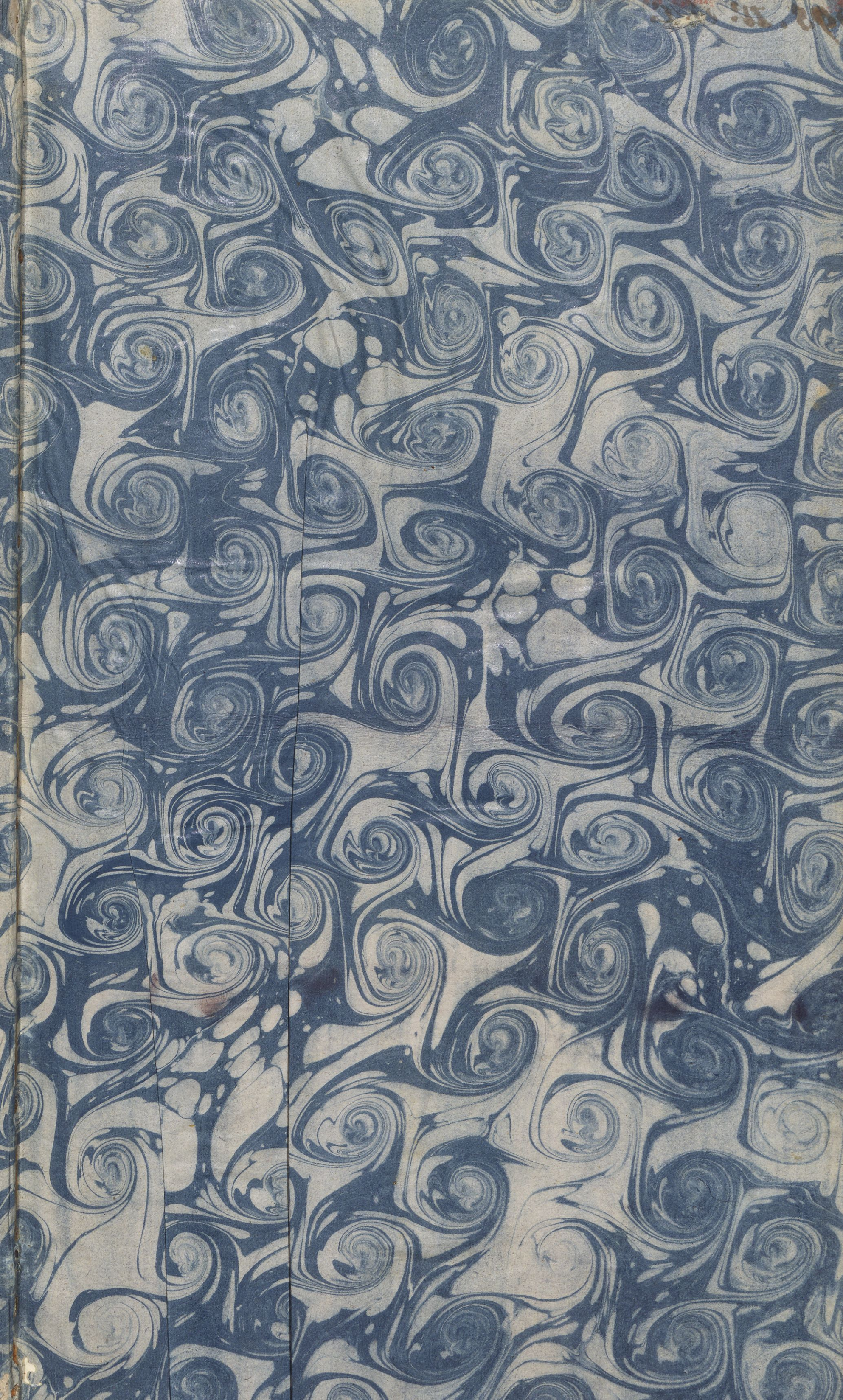

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

IV10698

1098. IV. et. C.

FLORÆ AUSTRIACÆ

VOLUMEN TERTIUM,

CONTINENS

ICONUM

CENTURIAM TERTIAM.

FLORÆ AUSTRIACÆ
SIVE
PLANTARUM SELECTARUM
IN
AUSTRIÆ ARCHIDUCATU
SPONTE CRESCENTIUM,
ICONES,
AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,
AC
SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. III.

OPERA ET SUMPTIBUS
NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,
AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCCLXXV.

FLORAE AUSTRIACAE

PLANTARUM SELECTARUM

AUSTRIAE ARCHIDUCATUS

STONIS GRESSENIUM

ICONES

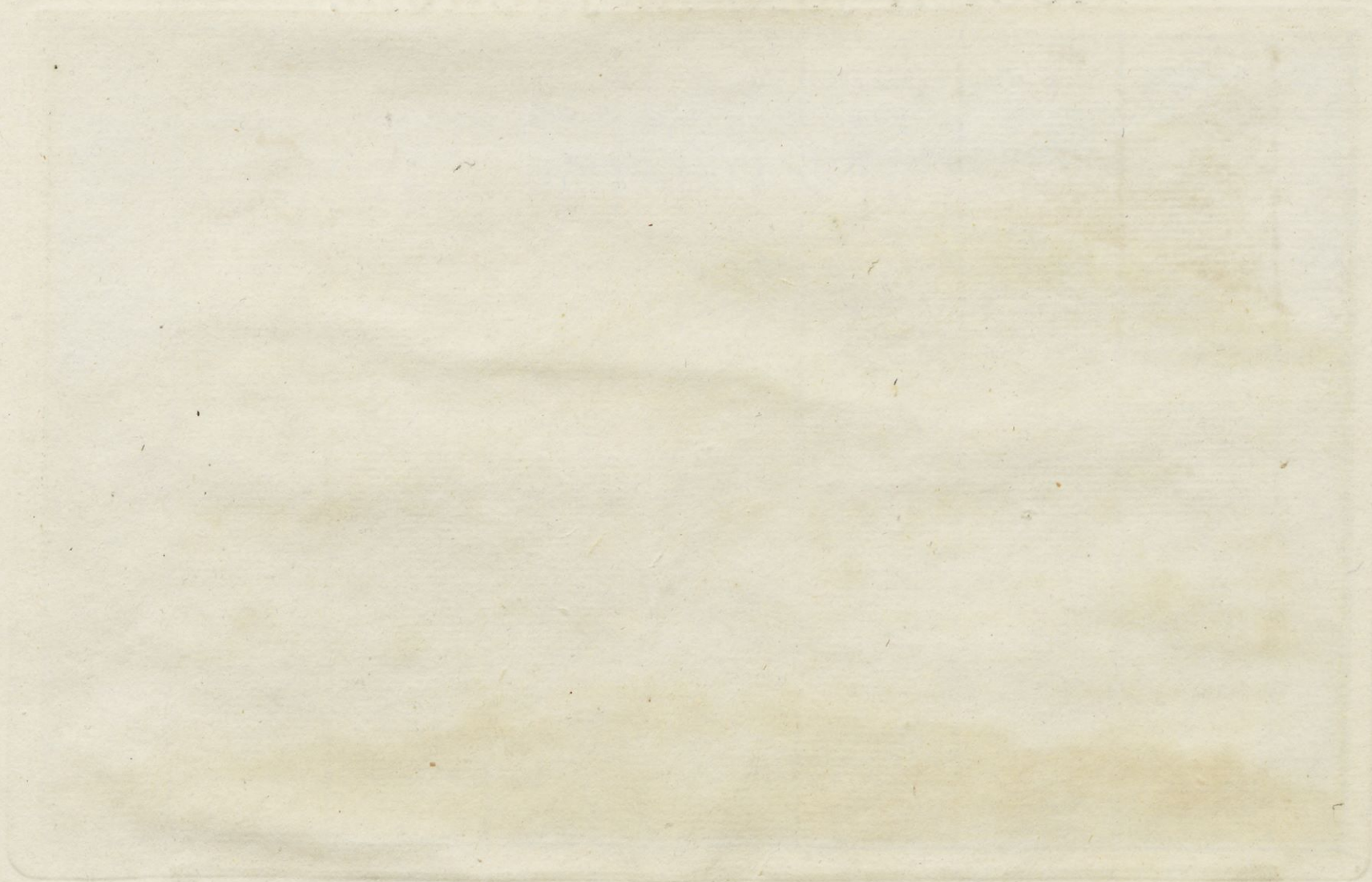
AD VITAM COLLECTAS ET DESCRIBITAS

JOHANNES BAPTISTA

TOME III

OPUS DE BOTANICA

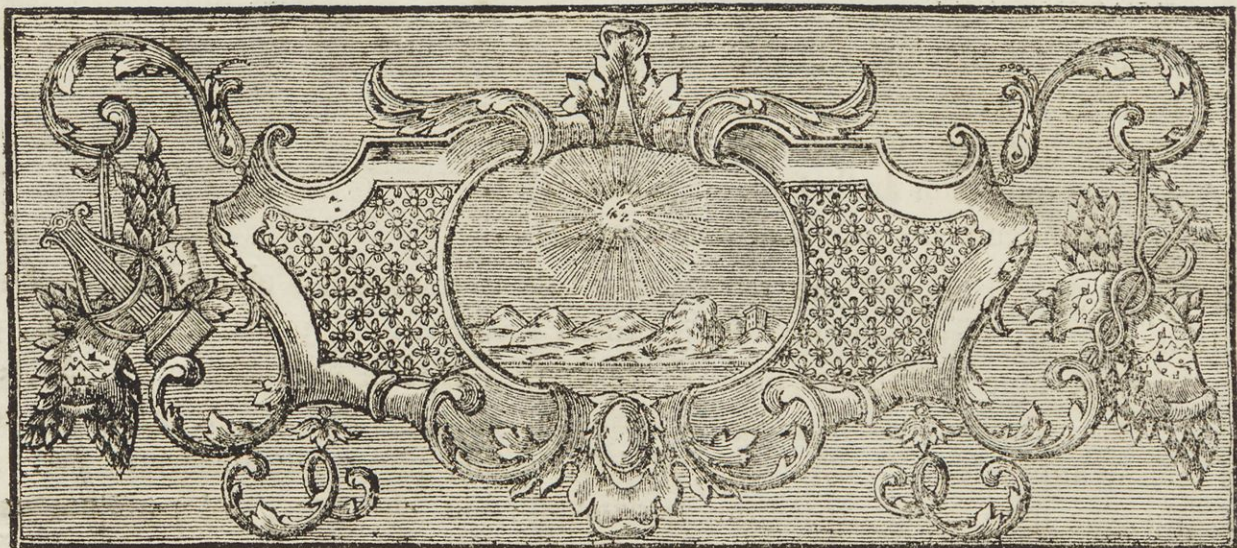
NICOLAUS JOSEPH JACQUIN

JOHANNES BAPTISTA

OPUS DE BOTANICA

PLANTARUM

TABULA DUCENTESIMA PRIMA.

HELLEBORUS NIGER. *Linn. syst. pag. 381. Scop. carn. 1. p. 403. Crantz. fasc. p. 133.*

Helleborus niger legitimus. Clus. hist. 274.

Helleborus niger, flore roseo. Bauh. pin. 183.

Radix nodosa, obliqua, inæqualis, perennis, foris nigra, intus albida, tandem ramosa & cespitosa, fibris aucta validis concoloribus longissimisque, sapore pollet nauseoso, ingrato, & subacri; folia emittens ex variis suis nodis singularia, per hyemem etiam virentia, ad quorum multorum exortum scapus autumno prodit, etiam singularis, qui florem sustinet terminalem, plerumque unicum, rarius ex bractea insuper alterum, cernuum, vix odoratum, elegantem, Decembri se explicantem. Sunt autem hi scapi teretes, versus superiora graciliores, erecti, virides, a tribus ad sex uncias alti, sub flore rugosi, in decursu instructi bracteis duabus subovatis, concavis, sessilibus, sæpius integerrimis, aut vero ad apicem emarginatis incisive. Petala sunt in principio nivea cum basi virente; sed brevi, idque præprimis externe, suffunduntur magis minusve colore roseo, evadunt firmiora, persistuntque in fructu fuscescentia; cæterum late ovata, integra, obtusa, planiuscula vel concava, expansissima aut paulo magis conniventia. Nectaria circiter octo, tenuiter pedicellata, tubulata, compressiuscula & bilabiata ex flavo virent; labio superiori multo longiore & emarginato, inferiore crenulato. Filamenta albent cum antheris flavis. Germina numero variant a quatuor ad octo. Fructus est similis Helleboro viridi. Folia sunt glabra, longe petiolata, digitataque ex foliolis ut plurimum septenis, lanceolatis, firmis, crassulis, obtusis vel acutis, superne serratis, breviter petiolatis, lateralibus pedatis. Folia variantis additur delinatio. Crescit in montibus quibusdam altioribus copiosissime.

TABULA DUCENTESIMA SECUNDA.

HELLEBORUS HYEMALIS. *Linn. syst. pag. 381. Crantz fasc. pag. 133. Hall. hist. helv. num. 1191.*

Helleborus ranunculoides præcox tuberosus, flore luteo. *Moris hist.* 3. p. 459. s. 12.

t. 2. f. 4.

Aconitum hyemale. *Cam. epit.* pag. 828.

Aconitum unifolium bulbosum. *Bauh. pin.* 183.

Aconitum luteum minus. *Dod. purg.* pag. 311.

Tota planta glaberrima est, pro radice tuber habens transversim oblongum, inæquale, foris nigrum, intus albidum, fibris pallidis capillatum, & perenne. Ex hoc, primo jam vere brevique post solutas nives, folia diversis sæpe in locis exeunt gemina, alterum florigerum, sterile alterum multoque serius increscens. Petioli sunt his crassi, teretes vel inferne imprimis compressiusculi, fistulosi, erecti, plus minus quadriunciales. Ipsa vero folii pagina subrotunda expanditur horizontaliter in circulum, ad petiolum usque subquinquepartita, ut lobi sint ex lanceolato oblongi & acutiusculi, ac modo simplicissimi, modo varie lobati aut incisi. Florigero folio insidet flos solitarius & odoris ferme expers; cujus petala primo in campanam eriguntur, tandem patent deciduntque; cæterum flava, subovata, longitudinaliter & rugose lineata, obtusa, planiuscula, alterna angustiora, omnino fœna, quo numero nec plura nec pauciora mihi videre contigit. Celeberrimus Hallerus, uno petalo florem quandoque diminui, ait, dum folii lobus unus tunc luteus est. Nectaria fœna, staminibus breviora, hæc inter atque petala ponuntur, ex basi gracili & pallente abeuntia in tubulum flavum compressum & bilabiatum; labiis plerumque bidentatis, antico multo breviori. Stamina lutea, a viginti ad triginta, a corolla ad duplum superantur. Germina ut plurimum quina vel fœna virent, in totidem capsulas transitura stylo persistente mucronatas, quatuor circiter seminibus subrotundis nigris rugosisque fœtas, & pedunculatas, ut pedunculi simul mentiantur columnam integram. Floret Martio. Fructus maturescit sub finem Aprilis vel Majo, & folia tunc brevi pereunt, ut nihil super tellure de planta superfit. Rara apud nos planta incolit loca montana & alpina.

TABULA DUCENTESIMA TERTIA.

LEUCOIUM ÆSTIVUM. *Linn. syst.* pag. 234. *Scop. carn.* 1. p. 234.

Leucoium bulbosum ferotinum majus primum. *Clus. hist.* 170.

Leucoium bulbosum majus seu multiflorum. *Bauh. pin.* 55.

Polyanthemum. *Reneal. sp.* 101. t. 100.

Bulbus ovatus, ex squamis dense compactus, intus albus, & foris fuscescens generat folia ferme linearia, erecta, obtusa, integerrima, leviter carinata, sesquipedalia, plura; exteriora breviora, vaginantia, sicque reliquorum bases ligantia & includentia. Scapus compressus, anceps, fistulosus, foliisque paulo altior erigitur. Pedunculi ex eadem spatha fere egrediuntur quini, angulati, longi & uniflori. Petala concava & inodora utrinque albescent cum macula ad apicem callosum conniventemque virente. Filamenta alba habent antheras luteas longasque. Stylus albus staminibusque longior infra stigma tenue & breve incrassatur parumper, & virescit. Flores eodem versus penduli sunt. Capsula ferme pyriformis, præ pondere suo immatura scapum versus terram trahens, matura membranacea nec perfecte sicca, trilocularis & trivalvis, semina continet plura, quorum pauca in quolibet loculamento ad perfectionem venire solent, eaque tunc atra lucida & subrotunda. Crescit in udis & subpalustribus. Floret Majo, dans semina Julio.

TABULA DUCENTESIMA QUARTA.

CARPESIMUM CERNUUM. *Linn. syst.* pag. 547. *Scop. carn.* 2. p. 142.

Car.

Carpesium floribus terminalibus. Hall. hist. helv. num. 134.

Aster cernuus. Col. ephr. 1. p. 251. t. 252.

Aster cernuus Columnæ, flore citrino. Barr. ic. 1142.

Aster atticus, floribus circa florem mollibus. Bauh. pin. 266.

Chrysanthemum conyzoides cernuum, foliis circa florem mollibus. Moris hist. 3. pag. 18. s. 6. t. 5. f. 27.

Ex obliqua, perenni, fuscescente, unciali vel paulo longiore, calamus crassa, parum sapida, fibrisque validis capillata radice folia prodeunt primo anno radicalia, subsequis caulis foliosus, erectus, pedalis vel bipedalis, teres, striatus, hirsutus, calami crassitie, & superne ramosus. Folia ex oblongo lanceolata alternantur, acuta, rariter & obsolete ferrulata, utrinque villosa, versus basin attenuata imprimis inferiora & radicalia. Rami terminantur in pedunculos sub flore incrassatos deorsumque inflexos; unde flos cernuus est. Calycis foliola exteriora foliis caulinis similia sunt, patentissima, valde inæqualia magnitudine. Interiora sunt erecta, inter se æqualia, oblonga, obtusa, virentia, ad marginem vero membranacea albaque. Corollulæ simul discum planum constituunt æqualem & pallide flavescentem cum suffusa tandem fordida fuscitate. Corollulæ cum quadam flavedine virent, sunt tubulosæ, & magis minusve ad limbum externe obsidentur corpusculis glandulosis pellucidis excoloribus & capitatis, cujusmodi etiam numerosiora summitatem germinis attenuatam circumdant. Limbus breviter quinquefidus & acutus patet in disci hermaphroditis, connivet autem in radii fæminis. Antheræ & stigma bifidum flavent. Receptaculo nudo plano punctato & amplo semina insident fusca, striata, ex ovali linearia, odorata, ad apicem angustatum glandulosa ac unctuosae. Ad latus aucta sistuntur corollula fæminea & semen; tum hoc in nativo volumine. Crescit in montanis sylvis, florens Augusto.

TABULA DUCENTESIMA QUINTA.

PEDICULARIS ROSTRATA. *Linn. syst. pag. 407. Scop. carn. 1. p. 440.*

Pedicularis rostrato-capitata. Crantz. fasc. 320.

Pedicularis caule procumbente, ramoso; floribus rostratis, sparsis. Hall. hist. helv. num. 322. tab. 8. fig. 1.

Pedicularis caulibus reflexis, spica laxa purpurea. Seguiet. ver. 3. pag. 125.

Alectorolophos alpina tertia. Clus. hist. CCX?

Radix teres, inæqualis, brevis, præmorsa, calamus crassa, fibras laterales emittit crassas, longas, pallide flavescentes, caulesque e capite subsquamato ab uno ad quatuor, adscendentes, tres quatuorve uncias altos, paucis foliis valde inordinate vestitos, ad lentem levissime villosos, virentes vel purpureos. Folia radicalia sunt pinnata, longis & canaliculatis petiolis prædita, plurima; foliolis pluribus, oppositis vel alternis, pinnatifidis, subdentatis, ad oras sæpe rubentibus, dense positis, crassiusculis; quorum ut figura melius pateat, microscopio aucta folii pars ad marginem depicta exhibetur. Caulina similia sunt, sed minora. Sic etiam folia floralia, quorum costa lata & submembranacea est. Omnium oræ raris pilis albis adsparguntur, oculum nudum fugientibus. Flores aliquot, veluti in capitulum collecti, foliorum floralium dense positorum axillis solitarii insident, breviter pedunculati, & elegantes. Rarius apud nos in foliis inferioribus locantur, aut per alas diffusas sparsi, ut coma vel capitulum dispereat, quales ex Helvetia plures vidi, optime in Halleriana icone expressos. Calyx oblongus, ventricosus, purpurascens, quinquangularis cum intermediis striis obsoletioribus, superne in quinque lacinias acutas erectas & ad apicem in bracteolam pinnatifidam abeuntes dividitur, sinu inferiore ampliore rotundato & paulo profundiore; angulis striis & limbi oris subvillosis. Corollæ tubus tenuis

nuis & calyce longior albet. Galea saturate purpurea, longa & erecta, incurvatur in rostrum tenue compressum & subulatum. Labii inferioris purpureo rubentis, ampli & plani laciniae sunt subrotundae, intermedia minore. Stylus galeam parumper superat. Capsula ovata, superne compressa, glabra, fusca. Semina oblonga, acuta, & angulata. Crescit in alpium jugis frequens. Floret Junio & Julio. Semina matura dat Augusto. Caules ramosos nunquam vidi.

TABULA DUCENTESIMA SEXTA.

PEDICULARIS VERTICILLATA. *Linn. syst. pag. 407. Scop. carn. 1. p. 441. Crantz. fasc. p. 312.*
 Pedicularis foliis pinnatis, quaternis; floribus purpureis, spicatis. *Hall. hist. helv. num. 318. tab. 9. fig. 1.*

Caules ex eadem radice perennante, brevi, flavescente, & constante ex fibris fusiformibus, plerumque multi (sedecim aliquando numeravi) exsurgunt, erecti, ab unica ad sex, etiam duodecim, uncias alti, hirsuti, subangulati & simplicissimi. Folia sunt pinnata, petiolata, mollia, ferme glabra; radicalia plura; caulina quaterna, opposita vel rarius ternaria, idque ut plurimum in toto caule bis, rarius semel, ter rarissime. Summa insuper subsessilia infra spicam plerumque adsunt quaterna. Foliola sunt oblonga vel subrotunda, sessilia, acute & inaequaliter ferrata, parva, alterna vel opposita, distincta vel confluentia, viridia. Spica densa, paulatim producta, constat foliis integris sessilibus dentatis parvisque, & floribus axillaribus brevissime pedunculatis ac solitariis. Calyx ex subrotundo ovatus, inflatus, pellucens, albidus, membranaceus, angulis decem virentibus pilisque violaceis longis praeditis notatur, superne brevissime quinquedentatus & connivens, perque incisuram inferiorem profundiorē transmittens corollae tubum, propterea valde incurvatum. Haec purpurascit. Galea tota erigitur, compressa, antice, uti in congenere, per totam longitudinem fissā, stylo paulo brevior. Labii inferioris laciniae sunt subrotundae, laterales majores. Antherae nigrescunt. Capsula fusca, glabra, oblonga cum altero latere recto, altero obliquo dehiscente, semina continet ovata. Fructus praecedenti Pedicularis falcatae adeo est similis, ut nequeat distingui. Cum eadem etiam cre-
 scit ac floret.

TABULA DUCENTESIMA SEPTIMA.

HELIOTROPIUM EUROPÆUM. *Linn. syst. pag. 144. Scop. carn. 1. p. 120.*
 Heliotropium foliis petiolatis, ovatis; spicis inferioribus simplicibus; supremis gemellis. *Hall. hist. helv. num. 593.*
 Heliotropium majus. *Chus. hist. XLVI.*
 Heliotropium vulgare. *Bocc. sic. pag. 19. t. 49.*

Radix annua ramosa & fordide albescens promit caulem erectum, teretem, ramosum, semipedalem vel duplo altiore. Planta tota inodora, villosa & parumper aspera est. Sapor subacris. Folia sunt ex ovato oblonga, obtusa, petiolata, integerrima, subincana, crassula & alterna. Rami terminantur in spicas, atque has inter summumque folium pergunt elongari, ut tunc spicae foliis evadant oppositae. Haec flores dense locant, sursum versa omnes, alternatim sessiles, superne, ubi adhuc florent, recurvatae, in parte inferiore jam fructescente rectae, tandem triunciales, pleraque conjugatae. Calyx hirsutus ad basin ferme usque dividitur in lacinias quinque lanceolatas & acutas, in flore erectas & con-

conniventes, in fructu patentissimas. Corolla albet, laciniasque habet obtusas, quas inter denticuli quandoque minuti interpositi conspiciuntur, sæpe omnino absentes. Faux est pervia. Semina sunt quatuor, rotundato-ovata, fusca, maximam partem cortice adhaerente tecta, ante maturitatem molli viridique, postea sicco ac rugoso. Crescit rarius in arvis Austriæ; in vicina Hungaria autem copiosissime. Floret a Julio ad Septembrim. Autumno semina maturefcunt.

TABULA DUCENTESIMA OCTAVA.

GENISTA PILOSA. *Linn. syst. pag. 475. Scop. carn. 2. pag. 52. Crantz. fasc. pag. 365.*

Genista inermis, procumbens; foliis duris, subhirsutis; spicis floriferis brevibus. *Hall. hist. helv. num. 351.*

Genista ramosa, foliis hyperici. *Baub. pin. 395.*

Genista humilior, Pannonica. *Tourn. inst. 643.*

Genistella pilosa. *Baub. hist. 1. pag. 393.*

Chamægenista prima. *Clus. hist. pag. 103.*

Chamægenista foliis genistæ vulgaris. *Baub. pin. 395.*

Chamægenista montana hispida. *Baub. pin. 396.*

Ex radice ramosa, foris saturate fusca & sæpe longa caules exeunt fruticosi, lignosi, perennantes, ramosi, humi prostrati, tandem quandoque adscendentes, teretes, palmares aut pedales, striati, lenti, juniores virentes, annosiores fusci, glabri vel villosi, tuberculis, quibus infederant folia priora, pluribus exasperati. Ex dictis enim tuberculis folia a geminis ad quina exoriuntur, in ramulis post incæptam florescentiam interdum solitaria & alternantia, obverse & anguste ovata, brevissime petiolata, integra, obtusa vel acutiuscula, parva, crassula, sericeo villo subtus & ad oras vestita, superne glabra, juniora leviter complicata. Flores breviter pedunculati ex iisdem cum foliis tuberculis enascuntur solitarii, bini vel terni, plerumque inodori, ob proximitatem sæpe veluti dense racemosi. Calyx parvus, sericeus, acutusque labium superius habet divisum in lacinias duas subovatas & profunde sectas; inferius in tres minimas. Corollæ luteæ vexillum amplum, cordato-subrotundum, extus subhirsutum, obtusissimum, quandoque emarginatum, & præditum ungue brevi reflectitur. Alæ oblongæ, obtusæ, glabræ, carinam æquantes, ungue donatæ tenui ac longiore, primum ferme eriguntur, tandem laxè patent. Carina oblonga, erecta, extus sericea, & vexillo paulo brevior, in finem desinit obtusum integrumque. Filamenta decem in unum cuncta corpus connascuntur, carinæ inclusum. Antheræ sunt aurantiacæ. Germen lineare, teres, ac hirsutum, in stylum abit filiformem cum stigmate obtuso. Legumen oblongum, compresso-planum, acuminatum, fuscum, pilis albidis incanum, & unciale vel brevius, semina includit ab unico ad septem compressissima, ferme orbicularia, nitida & fusca. Crescit in collibus saxosis & asperis; florens Aprili & Majo, semina perficiens Julio.

TABULA DUCENTESIMA NONA.

GENISTA SAGITTALIS. *Linn. syst. pag. 475. Scop. carn. 2. p. 51. Crantz. fasc. 367. Mill. ic. tab. 259. f. 2.*

Genista foliis cauli appressis, ellipticis; sine patente ovato lanceolato. *Hall. hist. helv. num. 353.*

Genista sagittalis pannonica. *Camer. hort. tab. 13.*

Chamægenista altera. Clus. hist. 103.

Chamægenista sagittalis. Baub. pin. 395.

Radix longa, lignosa, fusca, ramosa & perennis infra telluris superficiem horizontaliter serpit, fibrillas tenuissimas hic deorsum demittit, valdeque divisa cauliculos cespitose promit annuatim multos, herbaceos, simplicissimos, graciles, subarticulatos, vix manifeste pilosos, semipedales, virentes, erectos; alios ad apicem florigeros, perque totam longitudinem alis decurrentibus foliaceis a tribus ad sex angulatos; alios steriles semperque bialatos. Radicis sapor exsiccans est. Folia ex ovato lanceolata, sessilia, integerrima, utrinque, sed facie minus, molliter pilosa, ad distantias varias contractis caulium alis rara insident. Bractæ sunt parvæ lanceolatæ & hirsutæ. Flores subsessiles in capitulo oblongo terminali colliguntur. Calycis flavescentis & pilosi labium inferius paulo est longius superiori. Corollæ luteæ vexillum subrotundum, atoplum, emarginatum. Alæ erectæ, concavæ & obtusissimæ. Carina vere & ex integro dipetala, alis simillima, sed magis connivens. Petala omnia longitudine gaudent æquali. Filamenta connata omnia pallent. Antheræ oblongæ & aurantiacæ eriguntur. Germen hirsutum stigmate simplici donatur. Legumen oblongum, acutum, compresso-planum, valde molliterque pilosum, semina continet paucissima, plerumque unum alterumve, subrotundo-reniformia. Crescit in sylvaticis pratis siccis raro. Floret Majo. Fructus maturescit Julio.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA.

RHUS COTINUS. Linn. syst. pag. 218.

Rhus racemis plumosis, foliis ovatis. Hall. hist. belv. num. 827.

Cotinus Coggygia. Scop. carn. 1. p. 220.

Cotinus coriaria. Dod. pempt. 6. l. 2. c. 19. Du Hamel. arb. 1. p. 191.

Coggygia. Clus. hist. 16.

Coccigria Theophrasti. Lob. ic. alt. 99.

Cocconilea sive Coggygia. Baub. pin. 415.

Frutex a quatuor ad octo pedes altus, radici insitens ramosa, diffusus, una cum radice sapore gaudet adstringente & balsamico totus, odorem spirat etiam balsamicum, si teratur, & cortice obducitur duplici, exteriori fusco & tenui, interiore autem crassiore albo succumque glutinosum balsamicum læso emittente. Rami juniores virent. Folia sunt utrinque glabra, ovata vel obverse ovata, integerrima, obtusa, venosa, firma, sparsim alternantia, virentia cum nervo medio petioloque sæpe rubentibus. Flores exigui locantur in panicula terminali, a tribus ad sex uncias longa, inferne rara, superne densiore. Stipulae pedunculis subjacent lineares. Calycis persistentis semiquinquefidi virentis & patentissimi lacinia sunt oblongæ & obtusæ. Petala sunt oblonga, plana, patentissima, obtusa, subvirentia, & calyce paulo longiora, Filamenta eriguntur. Antheræ fuscescunt. Receptaculum, cui germen immergitur, colore est aurantiaco. Fructus glaber, ficcus, valde compressus, obverse femicordatus altero scilicet latere ferme oblitterato, fuscescit; ante maturitatem virens ac nitidissimus. Constat membrana exteriori rugosa; alia interiore duriore; & femine unico, cui est nucleus albidus membranæ propriæ inclusus, ut fructus drupa dici sicca possit. Pedunculi post florentiam miro atque omnino eleganti spectaculo in fila capillaria hirsuta & rufa producuntur, quibus pauci inhaerent fructus, quum plerique abortare soleant. Istis paniculis hirsutis tunc totus sæpe frutex obtegitur. Crescit in Austria ad sylvarum montanarum margines nunc rarus. Floret Majo & Junio. Julio fructus maturescit. Flos & fructus aucti adstant ad latus.

TABULA DUCENTESIMA UNDECIMA.

SALVIA ÆTHIOPIS. Linn. *syft.* pag. 66. Crantz. *fasc.* p. 238.

Æthiopis foliis sinuosis. Baub. *pin.* 241.

Æthiopis laciniatis foliis. Barr. *ic.* 188.

Marum ægyptiorum. Alp. *exot.* pag. 253.

Graveolens tota & speciosa planta ex] radice digitum ferme crassa primo ætatis anno folia radicalia promit, altero caulem unicum sesquipedalem, vel ad summum tripedalem, erectum, tetragonum, firmum, striatum, alba lanugine vestitum, intus medulla alba plenum, inferne simplicissimum, hinc per ramos oppositos subdivisos & adscendentes valde paniculatum. Folia sunt opposita, ovata, acuta, minutim crenulata, magis minusve sinuata, admodum rugosa & venosa, subtus lanuginosa & incana, facie subvillosa; radicalia petiolis donata lanuginosis, semipedalia, in culta stirpe interdum sesquipedalia, cujusmodi minus aliquod non coloratum adjungi curavi. Caulina superiora sunt sessilia, summa quædam ad ramos recurvata. Bractææ sunt late subrotundæ, concavæ, nervosæ, villosæ, molliter mucronatæ, ad basin albæ, cæterum virentes cum oris quandoque purpurascens. Flores terni, aut bini, & brevissime pedunculati calyce gaudet plurima alba lana obfita, cæterum virente, cujus labium superius in tres dentes mucronatos definit, cum intermedio dente breviori minusque profunde inciso; inferius autem in duos. Petali nivei, ad lentem hirsuti & punctati, tubus est brevis; galea carinata; labii inferioris lacinia laterales oblongæ, media cucullata ac postice fissa. Semina nigrescunt. Reliqua sunt generis. Crescit ad scrobes & in apricis siccioribus. Floret sub finem Junii.

TABULA DUCENTESIMA DUODECIMA.

SALVIA SYLVESTRIS. Linn. *syft.* pag. 65. Scop. *earn.* 1. p. 27. Crantz. *fasc.* p. 241.

Salvia nemorosa. Crantz. *fasc.* pag. 242.

Hormini sylvestris quinti species prior. Clus. *hist.* XXXI.

Horminum sylvestre salvifolium minus. Baub. *pin.* 239.

Hormini sylvestris quinti species altera. Clus. *hist.* XXXI.

Horminum sylvestre salvifolium majus, vel maculatum. Baub. *pin.* 239.

Tota odorata & aromatica est. Radix lignea, perennis, ramosa, longa & fusca caules plerumque plures annuatim producit, adscendentes vel magis erectos, a dimidio ad duos pedes altos, tetragonos, ramosos, brevi villo vestitos, modo purpurascens, modo pallide virentes. Folia sunt oblonga, ad basin vix cordata, obtusa vel acuta, breviter petiolata, obtuse & inæqualiter ferrata, crassula, facie glabra, dorso ad lentem subtomentosa, per venas valde reticulata & rugosa, ex incano sordide virentia, interdum pallidis maculis adpersa scedatæque. Rami in spicas elongantur plus minus semipedales erectasque. Bractææ sunt ex subrotundo acuminatæ, concavæ, villosulæ, longitudine calycum, purpurascens magis minusve, rarius virides, tres flores singulæ locantes. Calyx subvillosus & striatus ex viridi purpureoque variegatur, magis interdum vergens in colorem alterutrum, adeo ut in aliis individuis purpureascat, vireascat in aliis fere totus; labio inferiori bifido & acuminato; superioris apice brevissime & obsolete tridentato. Corollæ tubus albet; limbus unicolor modo fere cyaneus est, modo magis purpureus. Quin etiam rara specimina corollis plane albis bracteisque virentibus donata inveni. Galea oblonga ad lentem conspicitur dorso hirsuta & undique guttulis pellucidis minutisque adpersa. Labii inferioris lacinia laterales sunt oblongæ & concavæ; intermedia est subrotunda concava & emarginata. Stamina supra appendicem villosula sunt, & petalo breviora. An-

theræ oblongæ flavent. Stigma bifidum extra emarginatam galeam prominet. Semina sunt fusca. Crescit passim ad agrorum margines & ad vias. Floret Julio, Augusto & Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA TERTIA.

EUPHORBIA DULCIS. *Linn. syst. pag. 333. amæn. acad. 3. p. 122. Scop. carn. 1. p. 334.*

Tithymalus nemorosus alter, foliis latioribus & firmioribus. Barr. ic. 840.

Tithymalus non acris, flore rubro. Baub. hist. 3. p. 673.

Tithymalus montanus non acris. Baub. pin. 292.

Pitusa seu Esula minor altera floribus rubris. Lob. ic. 358.

Esula folisqua. Riv. irr. tetr. tab. 117.

Radix constat tuberibus subovatis, ad apicem truncatis & cicatrice a præterito caule donatis, calami plus minus crassitie, albis cum suffusa partim rubedine, veluti in unum serie longitudinali & horizontali corpus connatis; tum fibris longis in terram demissis. Caulis unus alterve, annuus, pedalis, teres, erectus, simplex, ad oculum armatum parumper villosus, umbella terminatur quinquefida, aut plerumque simplicissima, aut cum radiis semel bifidis. In culta autem planta caules numero augentur, ex superiorum foliorum axillis ramulos bifidos emittunt, umbellæque terminatricis radios habent, semel vel etiam bis bifidos. Folia sunt oblonga, obtusa, subsessilia, integerrima aut omnium tenuissime per totum ambitum ferrulata, patentia, utrinque villosa ad lentem, biuncialia, alternantia. Involucrum pentaphyllum foliis simile est. Involucella sunt ex foliis binis oppositis, cordatis, acutiusculis, semper ferrulatis, eodem quo folia caulina colore donatis, quibus modo breviora, modo longiora occurrunt. Flores minuti, alii steriles germine destituuntur, quos inter præprimis sunt flores in centro umbellæ locati, alii plerique fertilitate gaudent. Omnibus petala sunt quatuor, eaque subrotunda, integerrima, & atropurpurea. Calyx ferme glaber viret. Germen est hirsutum. Capsula fusca, verrucosa simulque villosa, continet semina subrotunda, nitida, glabra, & tandem nigricantia cum hilo albedo. Crescit in montosis fruticosis; florere incipiens sub finem Aprilis, fructus Junio perficiens. Ad latus exhibentur in nativo statu fructus & semen recens. Auctus dein flos; cujus petalum quartum in opposita parte latet. Utrum *Tithymalus foliis ellipticis serratis, stipulis umbellaribus quinis, floralibus cordatis, fructu peraspero* Halleri num. 1051, cui flos flavus est, & flava sunt tota involucella, affinis summopere planta atque a clarissimo Mygindo etiam in Austria detecta, mera huius sit Euphorbiæ varietas, an species distincta, porro restat investigandum.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA QUARTA.

LINUM FLAVUM. *Linn. syst. pag. 224. Scop. carn. 1. p. 230.*

Linum sylvestre tertium latifolium. Clus. hist. 317.

Linum sylvestre latifolium luteum. Baub. pin. 214.

Linum latifolium luteum, Baub. hist. 3. p. 454.

Multos annuatim ex radice perennante lignosa contorta multiplicate & fuscescente herba-
ceos erigit caules, dimidium vel sesquipedem altos, glabros, membranis paucis breviterque eminentibus, quæ videntur a foliorum lateribus dorsoque medio ducere ortum, angulatos, & ad summitatem subdichotome ramosos. Folia sparsim alternantur, sessilia,
an-

anguste lanceolata, acuta, integerrima, glabra, crassula, plus minus fescuncialia, ad caulem utrinque in ipsa origine instructa glandula sessili badia, saporisque amari & glutinosi. Flores elegantes erecti breviterque pedunculati locantur in dichotomiis ipsis alii, alii juxta ramorum longitudinem. Calycis virentis foliola sunt acuminata, lanceolata, & ad microscopium albide ferrato-spinosa, uti ex aucto tali addito in tabula foliolo apparet. Petala calycem ter superant, flava, striato-venosa, ampla, obtusissima. Filamenta etiam flava eriguntur, quinque alterna calyce duplo longiora antheris prædita luteis; alia quinque brevissima & sterilia. Styli flavescent. Capsula subrotunda & acuta fusciscit. Hæc adstat etiam depicta ad marginem. Crescit secundum sepes & frutices in montanis locis, ubi floret Junio & Julio, semen perficiens Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA QUINTA.

LINUM TENUIFOLIUM. *Linn. syst. pag. 224. Scop. carn. 1. p. 230.*

Linum foliis linearibus, calycibus longe aristatis. Hall. hist. helv. num. 838.

Linum sylvestre quintum, angustifolium secundum. Clus. hist. 318.

Linum sylvestre angustifolium, flore magno. Baub. pin. 214.

Colles apricos siccos tenuique gramine vestitos frequens incolit, ex radice lignosa perenni ramosa pallente & per ætatem multicipite caules promens plures, basi adscendentes, hinc erectos, teretes, glabros, annuos, semipedales vel duplo altiores, superne ramosos ibidemque foliis minus dense obsitos. Folia sunt angusta, acuminata, firma, nitida, sparsa, pollice plerumque breviora, sessilia, ad lentem spinulis albidis sursum arcuatis ciliata. Flores subpaniculati pedunculatique habent foliola calycis ex ovato aristato-acuminata, rigidula, ad basin pallide virentia & campanulata, dein patula & purpurascencia, per lentem conspecta ad oras pilis five glandulis capitatis albidis ciliata. Petala sunt rosea aut purpurea aut alba, (nam sic solent in diversis variare,) & calyce duplo ferme longiora. Filamenta quinque fertilia inferne lateſcunt. Sterilium rudimenta in hac planta invenio nulla. Fructus est ex subrotundo acuminatus & glaber. Floret a Junio ad Augustum. Semina matureſcunt Augusto & Septembri. In altero tabulæ margine aucta exhibentur foliolum calycis & folii caulini pars; in altero paniculæ pars fructescens naturaliter in statu.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA SEXTA.

ALLIUM VICTORIALIS. *Linn. syst. pag. 238.*

Allium radice oblonga, reticulo obducta; foliis ovato-lanceolatis; umbella sphærica.

Hall. hist. helv. num. 1229.

Allium alpinum. Baub. hist. 2. p. 566.

Allium anguinum. Cam. epit. p. 329.

Allium montanum latifolium maculatum. Baub. pin. 74.

Victorialis longa. Clus. hist. 189.

Odor alliaceus debilior toti plantæ est. Bulbus ex basi crassuli cylindraceus ruber nitidus, caulique similis ipsi, folis fere foliorum vaginis & caule incluso constat, tunicis vestitus pluribus crassis fuscis & exterioribus reticulatis, quæ illi proprie bulbi formam ex ovato oblongam tribuunt; hinc fibras longas numerosas & subfusas terræ immittit; ipse vero per ætatem in appendicem lignosam & circulariter scabram producitur. Horizontaliter crescit; & plures sic sibi mutuo adſidere solent. Primis annis sola bina vel terna fo-

lia pormit, angustiora; tandem caulem pedalem aut altiore, erectum, superne gracilio-rem aphyllum & angulatum, inferne teretem virentem cum adpersis maculis purpureis digitumque minimum sæpe crassum. Folia duo vel tria ex vagina amplexicauli oriuntur, lanceolata, sine nitore virentia, glabra, nervosa, a tribus ad sex uncias longa, duas plus minus lata. Umbella sphærica, ex vagina erumpens spathacea tenui brevi lataque, per pedunculos semiunciales & ad basin purpurascens, flores colligit dense plurimos. His petala sunt alterna tria ovata obtusa triploque latiora; reliqua tria lanceolato-oblonga; omnia cum quodam virore fordide alben- tia patulaque. Filamenta subulata albida erectaque corollam ferme ad duplum superant, alterna, quæ ante petala latiora locantur, ad basin parumper dilatata, nec mihi visa connata. Antheræ ex fusco flavent. Germen subrotundum & triquetrum viret. Stylus albet. Fructus est tricoccus. Semina atra rugosa & nitida. Crescit in pratis alpinis. Floret Julio. Semina perficit sub finem Augusti. Ad marginem adstant flos, fructus, & bulbus tunicis spoliatus cum appendice sua.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA SEPTIMA.

RHODODENDRUM CHAMÆCISTUS. *Linn. syst. pag. 299. Scop. carn.*

1. p. 287.

Chamæcistus octavus. *Chuf. hist. p. 76.*

Chamæcistus hirsuta. *Baub. pin. 466.*

Cistus pumilus montis Baldi. *Baub. hist. 2. p. 19.*

Cistus Chamærhododendros foliis confertis ferrea rubigine nitentibus margine pilosis. *Pluk. alm. 106. t. 23. f. 4.*

Ledum foliis serpilli ad margines cili in- star pilosis, flore purpureo. *Mich. gen. p. 225. t. 106.*

Elegans fruticulus ex radice lignosa dura ramosa diffusa & nigrescente caules promit li-gnosos, ramosos, fuscos, a foliis delapsis tuberculatos, adscendentes, plures. Folia extremos ramulos ornant sparsa, ovata, petiolata breviter, subacuta, crassula, firma, ad oras pilis albis ciliata, conferta, utrinque glabra nitida & virentia, parvula. Pedunculi ramulos terminant aut solitarii, aut umbellatim bini vel terni, perpetuo uniflori, subunciales, erecti, teretes, rubri, villosi, singuli orti ex squamis duabus oppositis ovatis concavis obtusis virentibusque cum suffuso rubore, plane aphylli. Foliola calycis sunt oblongo-lanceolata, acutiuscula, patentissima, petalo duplo breviora, concava, pilis capitatis villosa, sæpe tineta rubedine, persistentia. Corolla aut carnea, aut saturatius purpurea, & rotata dividitur in lacinias ovatas, obtusas, æquales, planiusculas, & ad exortum ex rubro saturato striatas. Filamenta decem, albida, subulata & petali ferme longitudine patent in orbem. Antheræ atrorubent. Stylus in aliquam partem declinatur. Flores per pedunculum recurvatum spectant explicati extrorsum. Fructus autem erigitur; qui est capsula subrotunda, obtusa, quinquesulcata, scabriuscula, quinquelocularis, ad apicem dehiscendo patens. Semina sunt numerosa & exigua. Crescit in alpinis. Floret Junio & initio Julii. Perficit semina Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA OCTAVA.

SCILLA AMOENA. *Linn. syst. pag. 243.*

Hyacinthus stellaris cæruleus amœnus. *Baub. pin. 46.*

Hyacinthus stellaris, caulibus pluribus ex eodem bulbo ortis, singulis pluribus floribus oneratis. *Moris. hist. 2. p. 374. s. 4. t. 12. f. 17.*

Hya-

Hyacinthus stellatus Byzantinus. Besl. syst. vern. O. 2. fol. 13. fig. 3.

Austriacis civibus adnumero hanc plantam, olim forte Constantinopoli allatam, nunc in prato quodam copiosissime & vere sylvestrem ad ripas Danubii crescentem; ubi quotannis sub finem Aprilis floret, fructus fert maturos sub finem Maji & Junio ineunte, quando brevi postea folia marcescunt, ut vestigium plantæ ulterius haud appareat. Tota glaberrima est. Bulbus squamosus, compactus, interne albus, extima tunica sæpe fuscescente, ex ovato subrotundus, & ad latera sobolem gignens, folia emittit circiter quatuor, plus minus pedalia, dimidiam unciam lata, planiuscula, patula, in obtusum solidumque apicem terminata, læte virentia, molliaque. Scapus in planta sylvestri dumtaxat unus alterve, plures in culta, compresso - angulatus, longitudine circiter foliorum, superne rarer ex tribus vel quatuor communiter floribus racemosus, sæpe purpurascens obscure, florens erigitur, fructescens præ capsularum immaturarum pondere propriaque debilitate totus in terram prosternitur. Flores inodori habent petala cœrulea cum basi alba, plana, fere æqualia, acutiuscula, decidua, patentissima cum alternis quandoque reflexis. Filamenta cœrulea & subulata cum basi leviter dilatata compressaque gerunt antheras ex atro cyaneas. Germen viret. Stylus albet. Capsula subrotunda, rugosula, membranacea, fordide fuscescens cum suffuso partim rubore, mollior adhuc in tres valvulas diffilit, dein siccas evasuras; continetque in quolibet loculamento semina pauca globosa & fusca.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA NONA.

VALERIANA ELONGATA. Linn. syst. p. 72. Jacq. vindob. p. 205. t. 1.

Scop. carn. 1. p. 35.

Nardo celticæ similis alia, sive Valeriana alpina minor. Burf. apud Linn. amæn. 1. p. 154.

Plantula erecta, nitida, a quatuor ad sex uncias alta, in summis alpium jugis loco saxoso nascitur, florens Junio Julioque, culta in horto jam ineunte Majo, nec habitum hic mutans. Radix perennis, fibrillis aucta semipedalibus aut brevioribus, teres, fuscescens, saporis atque odoris pauci, ætate frequenter longe ramosa atque sic multiceps caules plures emittit. Folia radicalia ovata, firmula, magis minusve inciso - dentata, obtusiuscula, petiolata, venosa, crassula, saturate virent. Caulina his similia, opposita per duo vel tria paria, sed sessilia, & summa fere semper inciso - hastata. Caulis simplicissimus terminatur in racemum compositum elongatum aut in thyrsum magis contractum in individuis brevioribus, emittentem pedunculos communes oppositos breves paucosque flores leviter odoratos subumbellatim locantes. Corolla quinquefida, rarius sexfida, colorem fordide aut ex fusco habet flaventem. Stamina tria brevia. Stylus etiam brevis, & crassus. Stigma obtusum. Semina papposa.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA.

POTENTILLA CAULESCENS. Linn. syst. pag. 351.

Fragaria foliis ovatis, apice ferratis, oris sericeis, pappo placenta longissimo. Hall. hist. belv. num. 1123.

Quinquefolium album majus. Baub. prodr. p. 139.

Quinquefolium album majus caulescens. Baub. pin. 325.

In montibus demissioribus haud minus quam in summis nostrarum alpium jugis, licet utrobique haud frequenter, ac semper eodem habitu crescentem, arbitror, me recte a

Potentilla Clusiana, in altera Floræ Austriacæ centuria exhibita, separasse. Sola petalorum constans angustia caulescentem ilico indicat; dum simul utriusque forma integra diversitatem habet, in vivis facile observabilem. Radix perennis, lignea, digitum crassa, foris nigrescens, plerumque intorta, fissuris rupium profunde innascitur, ut ægre evelli integra queat, superne multiplex in cauliculos fruticosos lignosos paulatim producit, obvalatos densissime præteritorum foliorum stipulis. Ex his cauliculi eriguntur annui, herbaei, hirsuti, foliosi, teretes, graciles, a tribus ad sex uncias alti, ad summam divisi in ramulos bifloros vel trifloros. Folia radicalia sunt digitata & quinata omnia, petiolata, utrinque mollibus albidisque pilis hirsuta, donata stipulis linearibus: foliolis obverse ovatis, sessilibus, ad apicem ferraturis acutis a tribus ad septem inæqualiter incisis, cæterum integris. Caulina sunt pleraque ternata cum stipulis successive latioribus magisque ovatis. Summa ad pedunculos sunt simplicia; aut nulla, dum solæ stipulæ adsint subbifidæ aut integerrimæ ovatæ. Folia vix connivent nisi juniora. Flores erecti inodori corymbosi & pedunculati calyce gaudent hirsuto, virente ex integro vel cum purpura ad apices suffusa. Petala sunt alba, oblonga, obtusa, plana, patentissima, & calyce paulo longiora. Filamenta pallent cum antheris sulphureis. Styli superne fusciscunt. Receptaculum ex albo densequè pilosum est. Semina fusca pilis vestiuntur albis, stylumque persistentem gerunt. Floret Augusto. Fructescit Septembri.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA PRIMA.

JUNCUS JACQUINI. *Linn. syst. pag. 251.*

Juncus folio subulato; capitulo subquadrifloro, terminali. Jacq. enum. vind. pag. 237. t. 4. f. 2.

Juncus caule unifolio, petiolis bifloris, floribus unbellatis. Hall. bist. helv. num. 1316.

Juncus alpinus, capitulo glomerato & nigro splendente. Scheuchz. it. 1. p. 40. t. 5. f. 2.

Juncoides alpinum, flosculis junci glomeratis, atrofusis. Scheuchz. agrost. p. 323. t. 7. f. 9.

Cespitosa totaque glaberrima planta ex radice perenni fusca horizontali nodosa fibrasque prælongas perpendiculariter terræ immittente culmos juxta invicem plures promit simplicissimos, teretes, erectos, a tribus ad sex uncias altos, basi vaginis paucis vestitos. Folium in culmo unicum, subulatum, teres, sulco levissimo exaratum, apice acuminato sphacelatoque, suberectum, basi vaginans culmumque amplectens, pro varia ortus sui in culmo altitudine (quæ valde inconstans quidem, rarius tamen in ipsa conspicitur basi,) varie eundem excedens & sic longitudine diversum. Folia etiam sine culmo mere radicalia adsunt alia, cæterum prioribus similia. Culmum terminat gluma bifolia aut unifolia, lanceolato-aristata, tenuis, membranacea, ex fusco pallens. Pedunculus ramosus brevique flores colligit a tribus ad septem, quos decem quoque vidit illustris Hallerus, propriis pedunculis brevissimis, ex obscure bifida quadam ramificatione ortis, innixos, magnos pro plantæ compendio. Clausi sunt acuminati & triangulares. Calyx constat e glumæ propriæ bivalvis foliolis subrotundis concavis obtusis parvis & ex fusco purpurascens. Tum ex perianthii foliolis lanceolatis, concavis, mucronatis, rigidis, ex spadiceo nigris, nitidis. Filamenta brevissima gerunt antheras lineares longas flavas & ferme florem æquant. Germen viret. Stigmata spiraliter intorquentur, rubra villosa & flore duplo longiora. Capsula obtusa & sulcata includit semina pauca ovata & acuminata. Coli facile se patitur in horto, nec mutat habitum. Crescit in summis alpibus, florens Junio.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SECUNDA.

RANUNCULUS ILLYRICUS. *Linn. syst. pag. 379. Crantz. fasc. pag. 113. Lobel. ic. 672.*

Ranunculus illyricus, radicibus bulbosis, foliis oblongis. *Bauh. hist. 3. p. 863.*

Ranunculus grumosa radice quartus. *Clus. hist. 239.*

Ranunculus lanuginosus angustifolius, grumosa radice maior & minor. *Bauh. pin. 181.*

Tubera numerosa, parva, oblonga, fordide albertia, aggregataque cum immistis fibrillis, sobolem generant similem, aut matri adnascentem, aut per fibrillam albicantem a matre magis minusve remotam. Caulis pedalis teres & erectus dividitur superne in aliquot pedunculos unifloros. Folia radicalia in junioribus plantulis primo prodeuntia sunt integerrima nec divisa; cæterum sunt illa petiolata & ternata; summa binata & subsessilia, etiam simplicia; in aliis autem individuis sæpe magis atque inordinate composita, uti ex truncatæ plantæ adjecta icone videre est. Foliola sunt ex lanceolato linearia, longa, acuta & integra. Caulis, pedunculi, & folia molli & incana lanugine obsidentur. Calycis pentaphylli foliola interne virent cum ora albente, extus ex albo lanuginosa sunt, totaque reflectuntur, tandem decidua. Petala ampla, calyce ad unam tertiam longiora, facie lucida & saturate flava cum ungue virescente, dorso veluti virore simul quodam tincta, quina vel sena, plana, & patentissima. Stamina flavent. Germinum capitulum ex ovato oblongum, ex flavo virens, stigmata habet villosa. Semina sunt glabra & acuta. Crescit in collibus herbaceis aridis. Floret Majo & initio Junii. Fructus Julio maturescit.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA TERTIA.

INULA OCULUS CHRISTI. *Linn. syst. p. 557.*

Conyza tertia austriaca. *Clus. hist. p. XX.*

Conyza pannonica lanuginosa. *Moris. hist. 3. s. 7. t. 19. f. 1. Bauh. pin. 265.*

After montanus hirsutus sive Oculo Christi similis, si non idem; sive Conyza tertia Clusii. *Bauh. hist. 2. p. 1047.*

Helenium lanuginosum angustifolium, summo caule ramoso. *Vaill. act. 1720. p. 391.*

Ex radice perenni, terete, fuscescente, gracili, subodorata, amaricante, fibrillis aucta longis, horizontaliter serpente ramosaque, caules emittit plerumque distantes plures, pedales, totos lanuginosos, erectos, firmos, rarius unifloros, at sæpius ex foliorum alis magis minusve ramosos. Folia sunt oblonga, acuta, venosa, rugosa, crassa, integerrima aut obsolete denticulata, longa, utrinque lanuginosa & incana, radicalia & caulina infima versus basin angustata in petiolum, reliqua sessilia aut amplexicaulia. Flores odorati eriguntur. Calyx villosus & incanus squamis componitur densis acutis radioque corollæ patentissimo triplo vel quadruplo brevioribus. Corolla est lutea. Fæmineæ in radio quædam sunt integerrimæ, pleræque tamen tres vel duos denticulos ad apicem habent. Anthæræ fetas generis monstrant. Congruunt etiam cætera. Crescit in locis aridis; florens Julio. Culta valde cespitosa evadit, altior ramosiorque, at minus incana.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA QUARTA.

LYCOPERDON RAMOSUM.

In adscensu ad montem Gans mense Augusto, loco umbroso sterili jamque subalpino, invenimus hunc fungulum, ligno putrido aggregatim innascentem. Ferme turbinati

D

aut

aut paulo magis rotundati, foris sordide albentes, intus candidi, integri, tuberculis ad lentem tantum bene conspicuis ad verticem imprimis asperi, ligni superficiei basibus suis immerguntur. Solutis suspenſa prudentique manu ligni fibrillis; videmus omnes cohærere filo tenuissimo ramoso, quod cunctis dat originem, dum per ipsam ligni substantiam penetrat, ramuloque ad cujuslibet funguli basin aliquo pertingit. Bene maturos haud vidi. In tabula exhibentur funguli ligno inhærentes, tum ligno exempti; dein auctus aliquis integer, idemque perpendiculariter discissus.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA QUINTA.

SYMPHYTUM TUBEROSUM. *Linn. syst. p. 147. Jacq. Obs. p. 3. pag. 12. tab. 63. Scop. carn. 1. p. 127. Baub. hist. 3. p. 594. Lob. ic. 584.*
 Symphytum tuberosum majus. *Clus. hist. CLXVI.*
 Symphytum majus, radice tuberosa. *Baub. pin. 259.*
 Symphytum radice tuberosa. *Cam. epit. 701.*
 Symphytum minus, radice tuberosa. *Baub. pin. 259.*

Quæ in Observationibus meis Botanicis circa hanc stirpem differui, hic fere repeto. Ut ut primo intuitu a Symphyto officinali distinguitur facillime, sic ægre in utroque observantur notæ, quibus hoc discrimen apte exprimi possit. Decurrunt quidem communiter in Symphyto officinali per caulem, sæpe integrum, multo magis quam in tuberoso folia, redduntque hinc illum angulatiorem. Sunt in eodem omnia frequenter hispidiora. Tum quoque folia summa sæpius subalternantur. At non sunt hæc perpetua. Quandoque enim in tuberoso folia per caulem decurrunt solito longius; minus iterum solito in pluribus Symphyti officinalis individuis; unde veluti in medio sic termino nota hæc distinctiva confunditur, adeoque disparet. Idem dicendum de hispiditate est, nec minus de foliorum ista summorum alternatione, quæ in officinali æque crebro opponuntur, quam vicissim alternantur in tuberoso. In floris structura, præter utrique communes variationes, nihil adeo diversi videre potui. Verum, certum, constansque discrimen observo in floreendi tempore atque in figura radice, quibus loci natalis & staturæ diversitas adjungi potest. Floret tuberosum in demissis locis cultumque in horto jam circa medium Aprilem, ut jam ante Maji finem haud amplius conspexeris florentem. In montanis tamen floret paulo ferius. Officinale Junio primos expandere flores solet, pergitque per magnam æstatis partem. Hujus itaque respectu tuberosum præcox valde est. Tuberosum præprimis loca sylvatica & fruticosa amat, ubi rarissime offenderis officinale. Habitus est tuberoso, quam officinali, multo tenerior; statura minor; folia, racemi, flores, caules ramique pauciora. Radix autem quam maxime & constanter discrepat; quæ in tuberoso est verum tuber, in principio simplex, in annosa planta ramosum, breve, primi anni foris etiam albidum, postea extus nigrescens, nunquam in fibras illas crassas longasque, uti in officinali, extensum. Corollæ semper sunt ochroleucæ vel magis flavæ, nunquam purpureæ. Antheræ luteæ.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SEXTA.

LILIUM BULBIFERUM. *Linn. syst. pag. 240. Scop. carn. 1. p. 240.*
 Lilium caule folioso; foliis sulcatis, gramineis; floribus campaniformibus, intus floccosis. *Hall. hist. helv. num. 1232.*

Lilium purpureo-croceum majus. Baub. pin. 76.

Martagon bulbiferum tertium. Clus. hist. pag. 136.

Bulbus subovatus constat squamis crassis, albis, laxaque sibi mutuo incumbentibus; ex basi generans fibrillas crassas, adutiores circularibus lineis fulcatas. Caulis simplicissimus, erectus, sesquipedem altus, striato-angulatus, glaberque aut subpilosus, foliis ornatur numerosis, sparsis, superioribus horizontaliter patentibus, acutis, integerrimis, obsolete hirsutis, ad tactum parumper asperis, saturate virentibus, subnervosis, sessilibus, lanceolato-linearibus, tres quatuorve uncias longis. Singula, inferioribus exceptis, in axilla gerunt bulbillum unum alterumve subrotundum nitidum diluteque virentem, qui terræ mandatus in verum bulbum transit. Pedunculus caulem terminat teres crassus ac villosulus, aut solitarius, aut umbellatim bini, terni vel quaterni; alii aphylli, alii bractea una aut altera instructi. Flos erigitur, campanulatus, inodorus, speciosus, intus ex aurantiaco rubens, foris pallide aurantiacus. Petala omnia intus a basi ultra medietatem lamellis & apophysis scabra sunt, punctis paucissimis adsparguntur nigris, limbumque habent patentem quidem, nec tamen revolutum. Alterna tria paulo sunt exteriora, lanceolata, angustiora, utrinque fere æqualiter attenuata, nec hinc vere unguiculata, & in his nectarifera tubulosa floccosaque linea inferiorem partem occupat solam. Reliqua tria ex ungue canaliculato in bracteam late ovatam explicantur, nectarii que fulcum ad usque apicem gerunt insculptum. Filamenta rubent. Antheræ ex atro purpurascunt. Stylus triangularis etiam rubet. In pluribus floribus pistilli dumtaxat rudimentum aliquod exile adest; hinc in paucissimis fructus sequitur ovatus cum seminibus fuscescentibus. Crescit in pratis montosis, florens Junii sub finem & Julio.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SEPTIMA.

PRUNUS MAHALEB. Linn. syst. pag. 341. Scop. carn. 1. p. 343. Crantz. fasc. p. 95.

Cerasus foliis subrotundis, serratis, petiolis multifloris. Hall. hist. belv. num. 1084.

Cerasus sylvestris amara Mahaleb putata. Baub. hist. 1. part. 1. pag. 227. DuRoi. arb. 1. p. 148.

Ceraso affinis. Baub. pin. 451.

Mahaleb. Clus. hist. 64. Cam. epit. 91.

Macaleb Gesneri & Matthioli. Lob. ic. alt. 133.

Arbuscula tota glabra, habitu inconcinno, sæpe humilis valde & ramosa, alias iterum humanam superans altitudinem, lignum habet albidum, quod exsiccatione ruborem contrahit aliquem odoremque fortiolem, durum & cortice obductum fusco. Folia sunt venosa, ex subrotundo ovata, modo ad basin cordata, modo minime, utrinque nitida, obtuse acuminata, aut simpliciter obtusa, idque etiam cum emarginatione, crenulata, alterna, petiolata, facie saturate, dorso pallide virentia, recentia vix odorata, marcescentia magis, aut glandulis plane destituta, aut eandem gerentia unicam, in petioli antica laterali parte ad exortum ipsius paginæ sessilem, depressam & rufam. Racemi ex propriis gemmis orti, biunciales, subangulati, & simplices, sustinent flores pedunculatos aliquot odoratissimos. Laciniae calycis sunt ovatae patentissimæ petalisque triplo breviores. Hæc alba sunt. Filamenta adfunt circiter octodecim. Stylus viret. Fructus ex ovali subrotundus, pisti majoris volumine nitidusque nigrescit. Pulpa haud multa & amara colore tingit purpureo. Nux, qualis in Ceraso est, includit nucleum amarescentem. Floret Aprili & Majo. Crescit in collibus saxosis.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA OCTAVA.

DRABA PYRENAICA. *Linn. syst. p. 432. Jacq. vindob. p. 255. Scop. carn. 2. p. 7. Crantz. fasc. p. 13. t. 1. f. 5.*

Draba caulibus superne nudis, foliis palmatis, inferioribus quinquefidis, superioribus trifidis. *Gerard. prov. pag. 344?*

Alyssum pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis. *Tourn. inst. p. 217. Allion. ped. p. 1. t. 6. f. 1.*

Radix teres, fusca, perennis, calamo tenuior, sapore acri raphani prædita, rupium fissuris profunde innascitur, fibras etiam fortes sæpe emittit pallidasque, & multiceps furculos ramosos congestosque generat, inferne foliis elapforum annorum emarcidis dense vestitos, supra hæc novas foliorum rosulas formantes, ex quorum centro scapus exoritur aphyllus, teres, erectus, ad lentem hirsutus, ab unico ad octo flores pedunculatos sustinens, aut brevissimus, aut ad summum uncialis. Ad hujus fructescantis latus furculus ultra, geminatus sæpe, producit. Folia sunt parva, crassa, nitida, rigidula, plana, basi veluti attenuata in petiolum semiamplexantem, profunde omnia trifida, (nam inferiora in nostratibus plantis invenire quinquefida nulla unquam huc usque potui) ad apices & ad oras ciliata; lobis oblongis & acutiusculis. Interdum ramuli elongantur, quando tunc folia sparsim alternantur. Flos ratione plantulæ magnus. Calycina foliola obtusa concava erectaque virent cum suffusa sæpe purpura. Petala sunt calyce duplo longiora, subrotunda, ampla, plana, patentissima, integerrima, subvenosa, purpurea aut ex carneo cærulea, etiam magis cinerea, unguibus donata brevibus. Filamenta albescent aut purpurascunt. Antheræ flavescent. Stylus fere ipsum germen æquat longitudine. Silicula subovata, stylo instructa superstiti, glabra & compressula, utrinque semina duo locat, quorum unicum sæpius pervenit ad maturitatem. Crescit in summis alpium jugis. Floret Majo & Junio.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA NONA.

VICIA GERARDI. *Ger. prov. pag. 497. num. 5. tab. 19.*

Vicia militans. *Crantz. fasc. p. 388. t. 1. f. 2.*

Quam maxime hæc planta differt ab Halleri Vicia num. 426, (quæ Linnæi sylvatica est, ante annum in Austriæ locis subalpinis etiam detecta,) propriamque constituit & distinctissimam speciem. Ex radice perenni, tenui, terete, prælonga, fusca & reptatrice caules exeunt per intervalla plures, annui, erecti, sesquipedales, angulati, albidis mollibusque villis pubescentes, rarius glabriusculi, modo simplicissimi, modo ex pluribus paucioribusve foliorum alis ramosi. Stipulæ villosæ, anguste lanceolatæ, acuminatæ, integerrimæ, semisagittatæ sæpius adsunt; ad folia tamen superiora deficiunt quandoque alterutra, interdum utraque. Folia eadem villositate ubique gaudent, patentque ad angulum acutum, ut plurimum quidem in tota planta plane disticha eodemque faciem vertentia, nonnunquam tamen minime id faciens, præcipue in individuis ramosioribus. Sunt pinnata ex pinnulis utrinque communiter fere undecim sine impari, oblongis, integerrimis, obtusis cum exiguo mucrone, brevissime petiolatis, alternis vel oppositis. Costæ ferme sessiles striatæque cirrho terminantur. Pedunculi communes axillares ad eundem fere cum foliis angulum adscendunt, iisdem breviores, villosi, stricti, solitarii, striati, ante folia positi, superne racemosi. Flores a tribus ad quatuordecim, penduli, inodori, breviter pedunculati. Calyx parvus, nitidus, glaber cum ora subhirsuta, & compressus, ex purpureo viret. Dentes tres inferiores sunt subsetacei, summi multo latiores. Vexillum ob-

obverse ovatum, emarginatum absque acumine, alis paulo longius, cum diluta purpura violaceum ungui insitit rubenti. Alarum albidarum summitas est vexillo concolor. Carina longitudinem alarum habet, aut alba tota, aut alis colore similis. Stigma per totum ambitum pubescit. Semina solitaria vel gemina, parumper elongate subrotunda, & cum virore quodam nigrescentia continentur in legumine oblongo, utrinque acuminato & glabro. Crescit in sylvaticis. Floret Junio. Semina perficit Augusto. Tenuis pubes in tabula coloranda apte reddi sculptura non potuit; talis enim pubes in tabula, dilutissimo atramento expressa, ægre apparet; dum idem saturatius coloratio figuræ postea instituenda non admittit sine elegantiae iactura.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA.

GLOBULARIA NUDICAULIS. *Linn. syst. pag. 111. Scop. carn. 1. p. 93.*

Globularia foliis oblonge ovatis, integerrimis; caule nudo, unifloro. *Hall. hist. belv. num. 217.*

Scabiosa bellidis folio, humilis, caule nudo, radice non repente. *Moris. hist. 3. p. 50. s. 6. t. 15. f. 4.*

Bellis cærulea, caule nudo. *Baub. pin. 262.*

Radix fusca, teres, longa, perennis & multiceps inter rupes varie pergit, foliaque emittit radicalia plura, firma, crassula, nitida, facie saturate virentia dorsoque pallidius, glabra, obtusa, integerrima, vix venosa, ex superiore parte latiore paulatim & longe angustata in petiolum, a tribus ad sex uncias longa. Scapus ex uno capite ut plurimum unicus, nitidus, striatus, superne purpurascens, semipedalis, vel etiam pedalis, erectus, stipulis lanceolato-acuminatis pallidisque duabus vel tribus, in florescente etiam planta, semper instructus, cæterum aphyllus, capitulum florum subrotundum sustentat. Flos unusquisque bractea fulcitur virente & lanceolate acuminata; neque alius adest calyx communis. Perianthium proprium femiquinquesidum & villosulum laciniis gaudet lanceolatis acutis; duabus superioribus paulo latioribus. Corollulæ ex purpureo cærulescentis laciniæ sunt lineares & acutæ, tres superiores multo longiores duabus inferioribus. Antheræ cæruleæ polline scatent albo. Crescit in alpium saxosis. Floret Julio.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA PRIMA.

CRATÆGUS CHAMÆMESPILOS. *Jacq. vindob. p. 243.*

Cratægus folio oblongo, ferrato, utrinque virente. *Tourn. inst. 633.*

Mespilus Chamæmepilus. *Linn. syst. p. 343. Scop. carn. 1. p. 345.*

Mespilus foliis ovatis, ferratis, glabris. *Hall. hist. belv. num. 1090.*

Sorbus Chamæmepilus. *Crantz. fasc. pag. 83. tab. 1. fig. 3.*

Chamæmepilus. *Baub. hist. 1. p. 72.*

Cotoneaster forte Gesneri. *Clus. hist. 62.*

Cotoneaster folio oblongo ferrato. *Baub. pin. 452.*

Frutici habitus est neglectus. Radix ramis longis & vagis rupium amfractibus se accommodat, unde erui difficillime potest. Trunci ramique seniores teretes & nitidi fuscescunt; antea ex fusco purpurascens; annotini foliosi & villosi virent. Folia sunt lanceolata vel ovalia, argute ferrata, acuta, nitida, facie saturate virentia, dorso cum virore pallentia, alterna, petiolata, duas uncias plerumque superantia, in planta florente posteaque semper a me inventa glaberrima. Pedunculi terminales & ex summis foliis axillares,

ramosi, teretes, villosi, crassuli, pallide virentes, foliisque breviores densam florum nec amplam constituunt cymam, intra folia erectiuscula veluti absconditam, ut horum aliquod in icone antrorsum præter naturam deductum sistatur, quo illi prodeant in conspectum, bracteis præditi vagis setaceis rubris atque caducis. Calyx campanulatus germini innascitur, foris ferme glaber, interne autem, & ad oras quam maxime, lanuginosus, quinquepartitus in lacinias lanceolato-acuminatas, concavas, erectas, crassulas, quandoque subrubentes. Petala sunt quina, obverse ovata, rubra, obtusa, erecta, versus basin attenuata minusque colorata, calyce duplo longiora, infra medium interne pilis omnium tenuissimis crispatisque lanuginosa, calycis limbo inserta, valde caduca. Filamenta fere octodecim, inæqualia, alba, subulata, erectiuscula, & longitudine corollæ, superne connivent, geruntque antheras primum obscure virentes, demum fuscas, subrotundas, basi didymas, & incumbentes. Germen subrotundum foris & supra lanuginosum emittit stylos duos filiformes, pallidos, erectos, longitudine staminum breviorum, cum stigmatibus simplicibus & obtusis. Cuilibet cymæ pauci fructus succedunt, ab unico ut plurimum ad quinque, reliquis abortantibus. Sunt hi ex subrotundo ovati, nitidissimi, ex aurantio rubentes, coronata calyce emarcido, insidentes pedunculis nunc glabris. Caro subacidula est, siccior & subfriabilis, coloris dilutissime aurantiaci, & bilocularis. Scilicet membrana ovata tenuissima albida & bilocularis in media carne locatur, semenque unicum in quolibet loculamento includit inverse ovatum nitidum, hinc (nisi unicum sit, quum alterutrum frequenter abortet,) compressum, inde convexum, ex cortice constans coriaceo badioque & ex nucleo candido & saporis amygdalini; pyri semini simillimum, at minus compressum. Crescit in primo adscensu alpium rarius, in secundis iugis frequentius. Floret Majo & Junio. Fructus maturescunt Septembri.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SECUNDA.

CONVALLARIA LATIFOLIA.

Polygonatum tertium latiore folio. *Clus. hist.* 276.

Polygonatum latifolium, ellebori albi foliis. *Bauh. pin.* 303.

Cum Convallariis Polygonato & multiflora, quibuscum mixtim crescit, radice & reliquo habitu convenit, ut facile confundatur, etiamsi egregium Clusium jam olim diversitas haud fugerit, ante annum ab indefesso Sigisberto Schivereck denuo animadversa, atque, ut putem, ex hac adumbratione nunc posita extra dubium omne. Radix paulo tenuior est, prædita sapore dulci, postea subacri, & glutinoso. Caulis a semipede ad duos pedes altus, ut tabula plantam staturæ mediocris sistat, basi est teres, cæterum per totam longitudinem satis angulatus, qui anguli magis notabiles ortum ducunt infra medium folii dorsum, superne villosulus, idque brevissime. Folia sunt ovata, in acumen angustata, sessilia, multinervosa, subtus ad nervulos minutissime & tantum ad lentem villosa, integerrima, utrinque nitida at facie imprimis, dorso pallidius quidem virentia sed nullatenus incana. Pedunculi hirsutuli in eadem planta unicum, geminos & ternos, in plantis maximis infimi etiam quaternos, ipsos quoque propriis pedicellis munitos, sustinent flores pendulos & suaveolentes. Corollæ sunt, quam in Convallaria multiflora triplo ampliores, tubulosi, albi cum lineis obsoletis magis ex viridi flavescentibus; limbo virente, patulo, obtuso, nec infundibuliformi. Stamina inferuntur infra medietatem tubi. Stylus ultra limbi originem elevatur. Bacca est globosa, ex cæruleo nigra, & trilocularis; in quolibet loculamento continens semina primo virentia, tandem fuscescentia, tria vel quatuor, interdum in uno alterove etiam quinque. Floret Majo. Semina maturescunt Julio. Imaginem plantæ non visæ unusquisque sibi finget, qui proponet sibi Convallariam habitu pedunculisque Convallariæ multifloræ, floribus Polygonati, foliisque Convallariæ majalis.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA TERTIA.

POLYGALA CHAMÆBUXUS. *Linn. syst. pag. 471. Scop. carn. 2. p. 49.*

Crantz. fasc. p. 439.

Polygaloides procumbens, foliis duris, ovatis, nervo aristato. Hall. hist. helv. num. 345.

Chamæbuxus flore coluteæ. Bauh. pin. 471.

Anonymos flore coluteæ. Clus. hist. 104.

Elegans plantula jam sub Martii finem florere incipit, semina Junio perficiens, tota glabra & sempervirens. Radices graciles, longæ, teretes, & multicipites per summam tellurem serpunt. Caules sunt fruticosi, perennantes, teretes, cum ramis adscendentibus sordide virentibus vel purpurascens. Folia inordinate alternantur, elliptica, crassa, buxæ fere forma & duritie, mucrone exiguo atque innocuo terminata, integerrima, brevissime petiolata, facie plerumque atrovirentia, dorso dilutius, uti latitudine sic magnitudine valde variantia, saporis ingrati, occupantia ramulorum magis superiorem partem. Pedunculi breves uniflori vel biflori in foliorum axillis solitarii locantur, squamose bracteati bracteis inferioribus villosis, summis sub quolibet flore ad originem pedicellorum propriorum ternis concavis subrotundis purpurascens majoribus ac solo margine subvillosis. Flores plerumque grate prunum redolent. Calycis triphylli foliola cum levi quadam purpura sunt ochroleuca, subovata, obtusa; inferiora duo concava sibi mutuo ad latera interiora incumbunt; superius longius solitarium & carinatum protuberat, melleoque succo scatet in fundo. Petala duo exteriora, quæ pro alis haberi possint, ex obverse ovata obtusaque figura in unguem paulatim angustantur, calyce ferme triplo longiora, pallide ochroleuca, sæpe purpura extus ad apicem leviter tincta, superiora versus vexilli adinstar reflexa. Tertium petalum exhibet tubi speciem compressæ subcylindrici, qui connatus dici posset ex vexillo carinaque concretis in unum corpus. Est autem hocce petalum antice per totam longitudinem fissum, & superne trilobe divisum; cujus lacinia laterales, quæ a carina formantur, sunt oblongæ, oblique callosæ, obtusissimæ, concavæ; intermedia vero, a vexillo ducens ortum, est compresso-cucullata, & in quatuor vel sena tubercula solida dividitur, hinc subcristata. Totus hic tubus petalorum colorem exteriorum habet, ad apicem vero luteus est, qui color in flore senescente in badium fuscumque mutatur. Lineæ introrsum protuberantes, quæ indicare videntur locum concretionis carinæ cum vexillo, superne abeunt singulæ in quatuor gracilia filamenta, antheris ovalibus erectis luteisque donata, abscondita omnia & tota in cucullo tubi modo descripto; ut geminæ hæ lineæ credi queant ipsa filamenta coalita in duo corpora, quæ ad vexilli carinæque concretionem quam maxime contribuant. Germen orbiculare compressum & emarginatum stylum emittit ex basi tenuiore superiora versus sensim crassescens magis magisque, erectum, ad cucullum, cujus accumbit dorso, semicirculariter incurvatum. Supra ipsum germen tamen etiam inflectitur, ut ad dorsum ilico corollæ pertingat. Stigmatis hiantis flavi & bilabiati labium inferius longius propendet. Capsula suborbicularis compressaque ante siccitatem decidit, & in quolibet loculamento semen continet ovatum nitidum nigrumque cum hilo albo & longo. Dantur rarius individua, in quibus alæ & calyx eleganter ex rubro purpurascunt, quale ramulus additus monstrat. Quibusdam tamen in montibus sola hæc varietas occurrit. In tabula exhibentur etiam hoc ordine sequentes floris partes. Bractæ, calyx, flos demptis alis, alæ, petalum interius tubulosum ex fissura sua nativa ad latera ductum apertumque cum cucullo clauso, pistillum, stigma ad microscopium auctum, semen, & capsula.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA QUARTA.

CACALIA ALPINA. *Linn. syst. p. 536. sp. pl. n. 12. β. p. 1171.*

Cacalia. Lob. ic. 592.

Cacalia foliis cordatis, ferratis, longissime petiolatis; floribus umbellatis. Hall. hist. helv. num. 137. d.

Cacalia glabro folio. Clus. hist. CXV.

Cacalia foliis cutaneis acutioribus & glabris. Bauh. pin. 198. Moris. hist. 3. p. 94. s. 7. t. 12. f. 6.

Tussilago Cacalia. Scop. carn. 2. p. 156.

Pauci nec grati saporis radix, fuscescens, unam alteramve unciam longa, digitum minimum crassa, plerumque præmorsa, fibris jubata longis crassisque, perennis, adultior circularibus rugis exasperata, ætate etiam multiceps, & sæpe ad latus veluti ex propagine novas radices formans, caulem gignit annuum, suberectum, basi sæpe rubentem, striatum, semipedalem vel bipedalem, subangulatum, ad summitatem parum pubescentem, inque paniculam florigeram evolutum. Folia sunt ex reniformi subrotunda, obsolete repanda, acute & inæqualiter crenata, firmula, subtus venis protuberantibus reticulata, in caule alternantia & pauca, ad radicem unicum, aut, quum marcescendo perire hoc soleat, sæpe nullum; petiolis donata teretibus, infima fere canaliculatis, nullis auriculatis. Folium caulinum summum est ovatum acuminatum petiolatumque. Ex summi axilla folii quandoque ramus exit; cæterum caulis est simplicissimus. Flores sunt subodorati. Calyx glaber, corolla triplo brevior & tubulosus, componitur ex squamis tribus vel quatuor, ad apicem ciliatis, oblongis, canaliculato-concavis, erectis, obtusis, conniventibus, virentibusque pallide cum suffusa sæpe purpura, aut purpureis totis. Flosculi ut plurimum terni vel bini, hermaphroditi & fertiles, dilute purpurei, longeque infundibuliformes, limbi quadrifidi lacinias habent ex oblongo lanceolatas, acutas, integerrimas, glabras, & patentes. Filamenta quatuor, (nec unquam a me observata quina,) capillaria & alba sustinent antheram atropurpuream apiceque quadridentatam. Stigmata duo revoluta colorem corollæ exhibent. Receptaculum nudum locat semina oblonga glabra & coronata pappo sessili pilosoque. Crescit ad montium pedes a torrentibus humidos, atque hinc adscendit ad alpium prima juga; florens Julio & Augusto, semina perficiens Augusto & Septembri. Ad marginem corollula adstat vix aucta; tum folii variantis circumscriptio.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA QUINTA.

CACALIA TOMENTOSA.

Cacalia alpina. Linn. spec. pl. n. 12. α. p. 1170.

Cacalia foliis cordatis, ferratis, longissime petiolatis; floribus umbellatis. Hall. hist. helv. num. 137. α.

Cacalia vulgaris incano folio. Clus. hist. CXV.

Cacalia foliis crassis hirsutis. Bauh. pin. 198. Moris. hist. 3. p. 94. s. 7. t. 12. f. 1.

Habet radicem priori similem, totumque adeo habitum. Caulis sesquipedalis vel tripedalis, striatus, subangulatus, annuus, erectus, medulla alba farctus, villosus, purpurascens cum mixto virore, ex superioris ala folii sæpe ramo auctus, cæterum simplex, extremitate dividitur in paniculam densam florum suaveolentium. Folia radicalia, quæ in flore deficiere solent, & caulina inferiora sunt ex reniformi subrotunda, sæpe amplissima, uti ex addita circumscripta delineatione folii non maximi videre est, subrepanda, acute & valde inæqualiter crenata, venis numerosis subtus extantibus reticulata, crassula, mol-

mollia, superne virentia subpilosa aut ferme nuda, subtus incana & tomentosa; petiolis donata angulato-striatis, modo canaliculatis, modo teretibus, semper majoribus minoribusve appendicibus rotundatis ad exortum utrinque auriculatis. Summa folia sunt amplexicaulia, ex lanceolato oblonga, & acuminata. Calycis glabri, corolla duplo brevioris, & tres vel quatuor flores continentis, squamæ sunt priori similes. Corollulæ purpureæ, tubulosæ, cum limbo quadridentato acuto & erecto aut parumper patulo. Filamenta quatuor cum anthera atropurpurea & quadridentata. Pistillum semen & reliqua præcedentis. Crescit in montosis altioribus & in subalpinis. Floret cum priore. Ad tabulæ marginem semen sistitur genuino volumine; tum bis circiter auctum calycis foliolum petalumque. Etiam si celeberrimi Botanici hanc tomentosam præcedentis glabræ varietatem crediderint, re bene perpensa inque centenis aliquot individuis explorata ambas ceu species distinctas proposui. Nam nec ætas, nec locus, nec cultura mutant apud nos discrimina, quæ sequuntur. Prior alpina gerit folia utrinque glabra, magis coriacea & firma, obtusiora, cæterisque paribus multo minora; summum petiolatum; petiolos rarissime, ut monstri instar sit, & vel tunc potius rudimentum appendicis, auriculatos. Corollam patentissimam. Calycem brevior. Alteri tomentosæ statura major est. Folia sunt subtus tomentosa & incana, magis acuta, ampliora. Petioli fere perpetuo auriculis, iisque sæpe notabilibus, instructi. Corollulæ conniventes aut valde parum patentes. Calyx longior. Suaveolentia major.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SEXTA.

THLASPI SAXATILE. *Lin. syst. pag. 434. Crantz. fasc. p. 24.*

Thlaspi parvum saxatile, flore rubente. *Bauh. pin. 107. Moris. hist. 2. p. 297. s. 3. t. 18. f. 29.*

Thlaspi montanum, pingui folio, carneo flore, plana & cordata filiqua Gualdi. *Barr. ic. 845.*

Thlaspi filiquis ellipticis, foliis lanceolato-linearibus integerrimis. *Nov. comm. acad. Petrop. vol. 5. p. 330.*

Nasturtium foliis pulposis, ellipticis; filiculis alatis, emarginatis. *Hall. hist. helv. num. 512.*

Lithonthlaspi quartum, carnosio rotundo folio. *Col. ecphr. 1. p. 279. t. 277. f. 2.*

Ex radice perenni, ramosa, terete, superne horizontali & multicipite caules exsurgunt plures, annui, glabri, semipedales, erecti vel adscendentes, teretes, inferne purpurascens, cæterum glauci, densius foliosi, in racemos fructigeros sensim producti. Folia sunt sparsa, subsessilia, oblonga vel lanceolata, infima etiam obverse ovata, obtusa vel acuta, integerrima, glauca, carnosæ. Calycis subcompressi, parvi, & ex viridi flaventis foliola duo ad basin magis gibba sunt. Petala alba lineis roseis pinguntur, marcescentia plane rubescunt. Antheræ luteæ ad utrumque latus filamentis adnascuntur, ut hoc emineat. Flores inodori pedunculis brevibus propriis corymbose pedunculo communi insunt. Siliculæ summæ plerumque superne convexæ & subtus concavæ, reliquæ ex adverso superne concavæ & dorso convexæ, margine membranaceo amplo & emarginato donantur. In quolibet loculamento semina habentur gemina, oblonga, parva & flavescentia. Crescit in rupestribus montium, florens Majo & Junio, Julioque & Augusto fructum ferens. Plantam tabula exhibet fructescens cum adstante racemo florente. Culta latius expanditur in caules pedales & multos.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SEPTIMA.

THLASPI MONTANUM. *Linn. syst. p. 434. Scop. carn. 2. p. 18. Crantz. fasc. p. 23.*

Thlaspi Badense. *Clus. hist. CXXXI.*

Thlaspi montanum, bursæ pastoris fructu. *Col. ecphr. 1. p. 275. f. 276.*

Thlaspi alpinum bellidis cæruleæ folio. *Baub. pin. 106.*

Lepidium caule erecto; foliis radicalibus petiolatis, ovatis; caulinis amplexicaulibus, sagittatis. *Hall. hist. helv. num. 518.*

Acris plantula radicem habet perennantem, in longas teretes pallideque fordentes fibras divisam, ac superne per ætatem multicipitem sublignosam & fuscescentem. Tota glabra est. Caules herbacei, teretes, plus minus semipedales & erecti folia ad exortum gerunt plura, in orbem humi strata, plana, facie saturo & quasi cæsis virore nitentia, in postica parte ut plurimum livide purpurea, ex obverse ovata aut lanceolata figura paulatim in petiolum attenuata, integerrima aut denticulo uno alterove notata, obtusissima, rarius emarginata, crassa & firma. Quæ vero ad caulem alternato ferme situ sessilia locantur, sunt minora, erecta, ex oblongo lanceolata, per cordatam basin subamplexicaulia. Corymbi densi successive attolluntur in longiores racemos. Calyx aut viret, aut purpureo, aut flavet; foliolis oblongis, obtusis ac concavis. Petala nivea calyce duplo longiora, æqualia, obverse ovata, integra plana ex ungue procedunt. Antheræ flavent. Germen ovale est, tetraëdram & quadrifidum. Stylus germen longitudine æquat. Silicula obverse cordata, subtus convexa, supra magis minusve concava, glabra, stylo persistente munitur. Semina sunt pauca, fere gemina in quolibet loculamento. Crescit in montosis. Incipit florere sub finem Martii aut Aprili. Semina Junio perficit.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA OCTAVA.

THLASPI ALPINUM. *Crantz. fasc. p. 23. t. 3. f. 1.*

Thlaspi alpestre. *Jacq. vindob. p. 260. non Linnæi.*

Thlaspi minimum. *Harduin. anim. 2. p. 33. t. 15. f. 2.*

Thlaspi alpinum repens Burseri ex Austria. *Baub. prodr. 49.*

Culta plantula apud me habitum non mutavit, nec propius accessit ad Thlaspi montanum quam sylvestris alpina ipsa, quare separo, affinem valde cæterum stirpem. A Thlaspi perfoliato differt magnitudine petalorum & radice perenni. Hæc tenuis ramosa ac ætate multiceps rosulas foliorum plures profert, pluresque tunc caules, qui infra rosulas procumbunt, atque interdum repere videntur, uti in figura Crantziana; supra rosulas annui, herbacei, teretes, simplicissimi, pallide virentes, & a duabus ad sex uncias alti, eriguntur. Folia sunt crassa glabra & glauca; radicalia exteriora obverse ovata, vel lanceolata, interdum etiam orbiculata, in petiolum attenuata, plerumque integerrima, rarissime denticulo obscure notata, & obtusa; interiora cauli proxima ovata & sessilia. Caulina cordata, aut paulo magis ovata, semper integerrima, subacuta, amplexicaulia, erecta, alternatim sparsa. Flores corymbosi. Calycis erecti obtusique foliola cum virore flavent. Petala nivea, obverse ovata, ampla, calyce duplo longiora patentissimaque. Filamenta calycem parumper superant. Antheræ flavent. Styli persistunt. Fructus præcedentis. Crescit in alpihus. Floret Julio. Semina maturescunt initio Augusti.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA NONA.

HYDNUM GELATINOSUM. *Scop. carn. 2. p. 472.*

Echinus crystallinus, gelatinosus. *Hall. bist. helv. num. 2319.*

Fungus non vescus nonus. *Læs. prus. pag. 96.*

Fungus erinaceus candidus, substantia gelatina. *Hoffm. flor. altdorf.*

Mense Augusto in sylvis udis umbrosisque subalpinis inveni ramum putridum spinus piceæ, totum obductum hisce fungulis, cujus partem sisto. Constant substantia gelatinosa, tremula, subpellucida, lactescente, aliquot lineas crassa, instar gelatinæ cornu cervini solidioris, quæ discissa aquei coloris est. Carent sapore ac odore. Stipes crassus, teres aut parum compressus, interdum brevissimus ac vix ullus, pileum fert dimidiatum, sæpius horizontalem, quandoque difformem, supra convexulum & glaberrimum, ad oras minutissime denticulatum, subtus planiusculum & ad oculum nudum villoso - punctatum, ad armatum vero totidem denticulis minimis pyramidatis mollibusque armatum; ut cum Hydnis Tremellas jungere videatur.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA.

ONONIS MINUTISSIMA. *Linm. syst. p. 78. Crantz. fasc. pag. 370.*

Ononis lutea sylvestris minima. *Col. ecphr. 1. p. 304. t. 301.*

Anonis foliis ternatis, ovatis, ferratis, subhirsutis; floribus sessilibus; calycibus hiantibus. *Hall. bist. helv. num. 359.*

Anonis lutea montana non spinosa minima. *Barr. ic. 1107.*

Anonis spinosa lutea minor. *Baub. pin. 389.*

Lignosa radix, perennis, ramosa, calami crassitie & multiceps plures caules promit suberectos, plus minus semipedales, teretes, villosos, subherbaceos, superne florigeros, plerumque simplicissimos. Folia sunt petiolata, alterna, tota villosa & ciliata pilis plerisque apice capitato-glandulosis, ternata, summa modo plura modo pauciora simplicia: foliolis obverse ovatis, argute ferrulatis, oblique sublineatis, crassulis parumque viscidis. Stipulæ sunt lanceolatæ, acuminatæ, subintegerrimæ, & glandulose ciliatæ. Flores sessiles & solitarii. Calyx hirsutus profunde secatur in quinque lacinias lanceolatas, setose acuminatas atque conniventes. Junio atque Julio inveni inclusam calyci corollam clandestinam ac minutam, ut ad lentem examinari debeat. Illo scilicet duplo brevior, ex flavescenti pallet tota, & connivet. Corolla talis, avulso calyce, ad lentem aucta, in tabulæ margine exhibetur; ipsaque stirps in illo florenti statu jam provectiore depicta fuit. Tunc vexillum, brevi ungue donatum, atque hinc expansum in bracteam amplam ex ovato subrotundam foris oblique striatam inque mucronem incurvum terminatam, connivendo alis incumbit. Hæ oblongæ, obtusæ, concavæ, & ungue brevi præditæ eriguntur. Carina compressa, obtusissima, oblonga & erecta germen amplectitur, alas superans, vexillo brevior ipsa. Filamentorum cylindrus, a germine hirsuto & virenti antice fissus antheras gerit flavas. Legumen sequitur obtusum cum mucrone a stylo superstite, calyce nunc patente paulo longius, nigrum, subpilosum, continens semina tria vel duo ex fusco flaventia. Sub finem vero Augusti alia longe est corollarum ratio, uti ex ramo ad marginem addito elucet. Corollæ luteæ nunc longitudinem setarum calycis habent. Vexillum obverse lateque ovatum inque medio striis notatum fuscis est patentissimum. Alæ oblongæ vexillo breviores, & longitudine pallidioris inque acumen falcatæ carinæ, eriguntur. Fructus idem. Etiam culta planta hunc florendi duplicem modum servat. Crescit ad montium apricos pedes. Legumen cum semine seorsim quoque tabula monstrat.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA PRIMA.

ATRAGENE ALPINA. *Lim. syst.* p. 376.

Atragene austriaca. *Jacq. vindob.* p. 248. *Scop. carn.* 1. p. 387.

Atragene clematides. *Crantz. fasc.* p. 127. t. 5.

Atragene foliis ternatis; foliolis trifoliis, acutis. *Hall. hist. helv. num.* 1145. & vol. 3. pag. 188.

Clematis cruciata alpina. *Pon. apud Clus. hist.* p. CCCXXXV.

Clematis alpina geranifolia. *Baub. pin.* 300. *prodr.* 135. *Pluk. alm.* 109. t. 84. f. 7. *Moris. hist.* 3. s. 15. t. 2. f. ult.

Clematis cærulea ferrato folio. *Baub. hist.* 2. p. 129.

Clematis foliis compositis & decompositis; foliolis ternatis ferratis. *Mill. dict.* t. 284.

In rupibus ad alpium præcipitia, in subalpinorum saxosis ad frutices, inque ipsis ligneis tectis arcis Stixenstein crescentem vidi, semper habitu Vitalbæ eodem, nec usquam ex demissis in terram sarmentis radicem agentem, quod quidem culta in horto ex sarmento terræ de industria immisso fecit. Caules ex eadem radice plures, ramosi diffusi, longi, angulati, glabri, fusci, ad trium quatuorve aut etiam sex unciarum distantias foliosi & nodosi; juniores adhuc dum herbacei, hirsutuli & ex fusco viridique purpurascens; aut super saxa prostrati, aut ad vicina scandentes. Folia sunt opposita & subternata: petiolis hirsutis & sesquipollicaribus: foliolis lanceolatis, acutis, glabris, inæqualibus, sessilibus, obtuse ferrato-incisis, dorso lucidis & cum virore pallentibus, facie saturatius & sine nitore virentibus; ternatis lateralibus ad basin nonnunquam confluentibus. Horum per totos ramos primo prodeuntium petioli, foliolis ipsis marcescentibus pereuntibusque, perstant, incrassantur, & in cirrhos commutantur validos extremitate trifidos; e quorum axillis gemmæ oriuntur, vel futuræ ramiferae, vel folia producturæ alia duo, quæ e sinu suo pedunculum emittent solitarium uniflorum patentissimum teretem hirsutulum petiolisque longiorum. Minus frequenter gemmæ oppositæ una florent, aut perficiuntur. Stipulæ obtusæ & villosulæ ad gemmam adsunt quatuor, quarum longiores oppositæ duæ ad pedunculum ponuntur, reliquarum quælibet una petiolo subjacet. Flos inodorus & elegans nutat. Foliola calycis sunt quatuor, longe lanceolata, acuminata, patula, petalis plus quam duplo longiora, utrinque cærulea, plana, extus ad lentem villosa. Petala erecta, spathulata, integra, fordide albentia, plana, plerumque duodena. Filamenta albida, plana, lata, extus pilosa, longitudine petalorum, extremitati interne adnatam gerunt antheram sulphuream & bilocularem. Germina virent. Styli longis adscendentibus pilis hirsuti, albi & longitudine staminum eriguntur. Semina subtriangularia, villosa & compressa desinunt in caudam filiformem fuscam pilis holosericeis albisque villosam, & sapore pollent fervido. Floret Junio. Semina maturescunt Augusto. Ad latus adsunt fructus integer, petalum & stamen.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SECUNDA.

VIOLA ALPINA. *Jacq. enum. vindob. pag.* 291. *Obs. part.* 1. p. 21. t. 11.

Viola montana secunda. *Clus. hist.* 309.

Ex radice perenni, tereti, unam alteramve unciam longa, a relictis foliorum vestigiis, dum continuo prolongatur, (nam est ipse verius caulis in radicem mutatus,) per totam longitudinem inæquali, fordide pallenti, rarius multicipite, fibrillisque emissis aucta, plura prodeunt folia radicalia, petiolis longis innixa, crassula, nitida, rariter crenata, cordato-ovata, obtusa, dorso glabra, facie ad lentem pilosa, parva. Scapus unus, rarius plu-

plures, foliis altior, erectus, glaber, rarius levissime pubescens, teres cum longitudinali inscripto sulco, superne minimis duabus bracteis præditus, hinc incurvatus florem sustinet ratione plantulæ maximum, & solitarium. Calyx ex violaceo viret. Corollæ saturatissime violaceæ petala tria situ inferiora ad faucem albida sunt & barbata, atque hinc lineis quibusdam profundioribus notata. Calcar ultra basin calycis valde parum protuberat. Stigma est capitatum & magnum. Fructus ovatus, obtusus & trivalvis more congenere se habet. Crescit in summis alpium jugis. Floret Julio & Augusto. Semen perficit Augusto & Septembri. Foliis obtusis & crenatis, florumque magnitudine differt a *Viola alpina minima* apud Allionium pedem. spec. 1. p. 7. descripta.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA TERTIA.

SWERTIA PERENNIS. Linn. syst. pag. 199.

Gentiana foliis radicalibus petiolatis, ovatis; floribus paniculatis, rotatis, spicatis.

Hall. hist. belv. num. 636.

Gentiana duodecima punctata. Clus. hist. 316.

Gentiana palustris latifolia, flore punctato. Baub. pin. 188.

Gentiana cærulea punctata annua Pennæi. Barr. ic. 91.

Gentiana major flore cæruleo punctato. Moris. hist. 3. p. 482. s. 12. t. 5. f. 11.

Gentianæ species rara e Bokkemato monte. Gesn. apud Schmid. num. 94.

Radix amarissima, brevis, obliqua, nigrescens, fibris flavescentibus numerosissimis dense jubata, stolones sub terra spargit, novas plantas producturos, perennis. Folia radicalia & caulina inferiora alternantia sunt obverse ovata, obtusa, inque petiolum sensim attenuata, superiora autem sessilia opposita & acuta; omnia integerrima & nervosa. Caulis unus alterve herbaceus angulatus, calamus crassus, pedemque plus minus altus erigitur. Superne est magis minusve paniculatus, ut depicta planta medium teneat, ex ramis & pedunculis alaribus, flore etiam caulem terminante. Perianthii pentaphylli foliola sunt anguste lanceolata, acuta, patentissima, virentia, & corolla duplo breviora. Petalum planissimum ac patentissimum ex brevissima basi in quinque lacinias lanceolatas expanditur, acutas, planas, in medio cum virore pallentes, versus oras cæruleascentes, & totas lineis longitudinalibus punctisque sparsis cæruleis variegatas. Quælibet lacinia supra originem gerit squamulam tubulosam, sessilem, atrocæruleam, inque setas plures erectas vel conniventes excisam. Filamenta quinque patentissima inseruntur corollæ infra incisuras, antheris instructa oblongis ex atro cæruleiscentibus cum polline ex luteo virente. Germen ovatum staminibusque brevius viret, & in stigmata sine intermedio stylo patescit bina crassa & flavescentia. Floribus quibusdam una quinta pars divisionum deest. Capsula fuscescit, ovata, acuta, parumper compressa, unilocularis & bivalvis. Semina sunt plura, compressa, ex badio nigrescentia, & margine cincta membranaceo inæquali. Tota planta glabra est. Crescit in locis montosis. Floret Julio. Semina dat Augusto. Ad marginem adstant capsula, semina; petali lacinia aucta, ejusdemque aucta multo magis pars inferior, ut squamæ in conspectum melius cadant.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA QUARTA.

ANTIRRHINUM GENISTIFOLIUM. Linn. syst. pag. 411? Crantz. fasc. p. 307.

Linaria pannonica. Clus. hist. p. 321.

Linaria genistæ folio glauco, flore luteo. Dill. elth. p. 201. t. 164. f. 200?

Linaria flore pallido, riĉtu aureo. Baub. pin. 213.

Elegans planta, tota glauca ac glabra. Radix albicans, perennis, sæpe unciam crassa pedemque longa, interdum tortuosa, cortice carnoſo & medulla lignea, caules annuatim promit plures, herbaceos, erectos, teretes, per totam longitudinem folioſos, a duobus ad quatuor pedes altos, ſuperne ex ramis virgatis paniculatos, infra ſimpliciſſimos, ut in tabula pars caulis infima pedalis deſideretur; qua forte nota a planta fibirica diſcriminetur, ut novam conſtituat ſpeciem. Folia ſparſa ſine ordine, ſeſſilia, lanceolata, acuta, crassa, venis ferme carentia, omnino numeroſa, integerrima. Rami abeunt in racemos magis minusve flexuoſos, dum ex foliorum ſuperiorum valde diminutorum axillis ſingulis pedunculi exeunt ſolitarii breves uniſlori & ſubereĉti. Calycis pallide virentis lacinia ſunt lanceolato-acuminata & petalo duplo breviores. Corolla tota ſlava & clauſa calcar habet longum & ſubulatum. Labium ſuperius, infra lacinias ad fauces concavum, reſpondet ibidem gibbo ſive palato valde prominenti, interne luteo hirsutoque, labii inferioris; cujus lacinia intermedia lateralibus minor multo eſt. Capſula eſt glabra. Creſcit in arenosis ſiccis, florens Julio & Auguſto.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA QUINTA.

GLOBULARIA CORDIFOLIA. *Linn. ſyſt. p. 111. Scop. carn. 1. p. 92.*

Globularia caule uniſolio & uniſloro; foliis emarginatis, nervo ariſtato. *Hall. hiſt. belv. num. 216.*

Scabioſa decima ſive repens. *Cluſ. hiſt. V.*

Scabioſa bellidis folio humilis, caule nudo, radice repente, folio cordato. *Moris. hiſt. 3. p. 50. s. 6. t. 15. f. ult.*

Bellis cæreulea montana fruteſcens. *Baub. pin. 262.*

Ex eadem radice nigra cauliculi per ſummam tellurem ſparguntur plures, lignoſi, perennes, fuſci, per fibras emiſſas radicanter; quorum capita ornantur foliis aggregatis, ſpathulatis, firmis, verſus originem in petiolum attenuatis, utrinque lucidis, integris aut obſcure denticulatis, ad apicem emarginatis cum denticulo intermedio puſillo, quandoque deſiciente aut ſeſo aut una cum ipſa emarginatione. In ramis junioribus etiam folia adſunt nonnunquam ſparſa. Ex centro foliorum pedunculus ſive ſcapus exoritur erectus, a duabus ad quinque uncias longus, purpureus, ſubangulatus, ſæpe intortus, nitidus, ſtipula una alterave foliacea veſtitus, etiam plane nudus, capitulo ſlorum terminatus ſubrotundo. Perianthium commune proprie nullum habetur; etenim ſquamæ ovatae acuminatae concavae & ex nigro virentes, quæ capitulo ſubjacent, præciſe totidem reſpondent floſculis, & ſic pergitur ad interiora, ut ſic quiſque totius capituli floſculus gaudeat ſua. Receptaculum alias paleas, quam illas ſquamas, non habet. Perianthium proprium eſt inferum, hirsutum & profunde quinqueſidum: laciniiſ lanceolato-acuminatis & erectis. Petali tubus gracilis & calycis longitudine pallet. Lacinia ſunt cæreuleſcentes, lineares, acutæ, & tres ſuperiores longiores duabus inferioribus. Filamenta quatuor pallent, corollamque ferme æquant. Antheræ ſunt cæreuleæ cum polline albo. Germen oblongum & glabrum abit in ſtylum ſtaminibus breviorum ac ſuperne cæreuleſcentem. Creſcit in ſaxoſis aſperis locis, ad alpina adſcendens. Floret pro varia ſoli elevatione ab Aprili ad Julium.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SEXTA.

TUSSILAGO ALPINA. *Linn. ſyſt. p. 550. ſpec. pl. p. 1213. num. 4. a.*

Tuf-

Tussilago sylvestris. Scop. carn. 2. p. 157.

Tussilago alpina secunda glabro folio. Clus. hist. p. CXIII.

Tussilago alpina rotundifolia glabra. Baub. pin. 1214.

Petasites scapo unifloro; foliis reniformibus. (Planta adulta.) Hall. hist. belv. num. 142.

Habitus omnino crescendique modus congruunt cum sequente, ut sola discrimina adlaturus sim. Folia sunt supra glabra, nec lucida; subtus virentia & villosa, nec tomentosa aut incana. Atque hanc solam existere diversitatem pro specie distinguenda determinandaque, autumo. Reliqua momenta vacillant omnia. Corollas constanter quinquefidas inveni in utraque planta austriaca. Scapus in alpina hac semper multo altior, dum simul in eodem loco, quod saepe accidit, crescunt; cæterum potest sequentis, in demissiori loco vegetantis, scapus esse altior quam in hac, dum summas alpes incolit. Tum eadem ratione in *Tussilagine alpina* flos major est, ampliora quoque folia sunt. Scapus etiam stipulis vestitur semper ad minus duabus, quandoque tribus. Nec mutantur cultæ in horto. Certe folia, quæ jam modo prodeuntia subtus incana sunt, ad senectutem talia æque perstant, nec vel minimum deiciunt tomentum; glabra & virentia, quæ erunt in adulta, glabra jam fuerunt in exortu. Crescit & floret cum sequente.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SEPTIMA.

TUSSILAGO DISCOLOR.

Tussilago alpina. Linn. syst. p. 550. Spec. pl. p. 1214. num. 4. β. Scop. carn. 2. p. 156.

Tussilago alpina prima canescente folio. Clus. hist. p. CXII.

Petasites scapo unifloro; foliis reniformibus. (Planta junior.) Hall. hist. belv. num. 142.

Radix perennis, stolonifera, & hinc cespitose plurimas producens plantulas, sub terra reptat. Folia sunt radicalia, subrotunda, basi cordata, acute crenulata, crassa, firma; prona parte late virentia, lucida, glaberrima, venisque profundis reticulata; supina vero parte densissimo brevissimoque tomento incana, & venis notata protuberantibus. Petioli sunt longi teretes & subvillosi. Scapus solitarius, teres, purpureus, lanugine vestitus albicante, erectus, & a quatuor ad octo uncias altus, stipula foliacea & incana ornatur unica vel rarius iisdem geminis. Flos scapum terminat solitarius erectus & inodorus. Squamæ calycinæ acutæ, circiter quatuordecim, purpurascunt. Flosculi feminei apetalii & fertiles in ambitu locantur; reliqui hermaphroditi tubulosi atque etiam fertiles limbum purpureum habent divisum in lacinias quinque oblongas & acutas. Anthera purpurascit. In receptaculo nudo plano & punctato semina sunt striata cum pappo piloso & sessili. Crescit in subalpinis & in summis alpium jugis. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA OCTAVA.

DIPSACUS PILOSUS. Linn. syst. p. 111.

Dipsacus foliis biauribus, capitulis hemisphaericis. Hall. hist. belv. num. 199.

Dipsacus sylvestris, capitulo minore, sive Virga pastoris minor. Baub. pin. 385.

Dipsacus tertius. Dod. pempt. 5. l. 5. c. 16.

Virga pastoris. Cam. epit. 433.

Planta biennis ex radice fuscescente aut magis pallente, tres quatuorve uncias longa, calamum crassa, fibrisque aucta, primo anno folia mere radicalia, altero caulem gi-

gnit fesquipedalem aut duplo altiore, erectum, ad angulos spinulis brevibus albidisque asperum, ramosum, cavum, & superne subdichotomum. Folia sunt ovata vel lanceolata, acuminata, opposita, utrinque subpilosa, ferrata, ad nervum medium dorsalem protuberantem spinulosa, superiora auricula utrinque ad basin appendiculata. Flores in capitulum collecti hemisphaericum terminant pedunculos erectos ramisque similes. Squamæ, quæ flosculos distinguunt, sunt lanceolato-acuminatæ, fetis hispidæ, longitudine circiter flosculorum, unicuique flosculo subjecta unica. Perianthium proprium est margo pallide virens, patens & ciliatus. Corollulæ albæ, æquales, longe infundibuliformes, cum tubo tenui & brevi limbique laciniis omnibus obtusissimis. Antheræ atropurpureæ. Germen hirsutum & angulatum. Semina coronantur calyce nunc tetragono. Crescit in sylvaticis. Floret Julio & Augusto. Semina maturescunt Septembri.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA NONA.

CARDUUS ACANTHOIDES. *Linn. syst. pag. 529.*

Carduus polyacanthos. *Schreb. lips. pag. 15.*

Carduus foliis ovatis & semipinnatis, subtus tomentosus, spinosus; calycibus molliter spinosis, reflexis. *Hall. hist. helv. num. 165.*

Carduus caule crispo. *Baub. hist. 3. part. 1. pag. 59.*

Carduus spinosissimus angustifolius vulgaris. *Baub. pin. 385. Læs. pruss. p. 43. f. 5.*

Carduus spinosissimus vulgaris, Polyacantha Theophrasti. *Lob. ic. alt. 21.*

Sylvestris planta primo anno ex radice tenui sola aliquot folia radicalia emittit, minus profunde rotundiusque incisa, quam caulina, cæterum similia; altero anno caulem valde ramosum diffusumque; & subsequa hyeme perit. Radix tunc digitum aut calamum crassa est, longa, & sublignosa. Folia sunt pinnatifide incisa, subtus magis minusve tomentosa, nec tamen incana, cum tomento sæpe etiam vix notabili; laciniis angulosis, undulatis five crispis, & pungentibus spinis armatis; per totum caulem decurrentia, qui hinc quoque evadit spinosus & pungens. Ramulos terminant flores subsolitarii, erecti, modo sessiles, modo pedunculo tomentoso insidentes, odorati. Calycis squamæ sunt acutæ, subulatae, mucronatae, molles nec pungentes, patuli. Flosculi quinquefidi purpurascunt. Antheræ ex atro cærulescunt. Semina fusca coronantur pappo simplice & sessili. Crescit passim ad vias, inque ruderatis, florens a Julio ad usque hyemem.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA.

LACTUCA SALIGNA. *Linn. syst. pag. 520. Scop. carn. 2. p. 102.*

Lactuca foliis imis semipinnatis, superioribus amplexicaulibus, hamatis, nervis spinosis. *Hall. hist. helv. num. 13.*

Lactuca sylvestris altera augusto saligno folio, costa albicante. *Hall. ad Rupp. jen. p. 207. tab. 4.*

Chondrilla viscosa humilis. *Baub. pin. 103. prodr. 68.*

Endivia minor lactucina spinosa. *Barr. ic. 136.*

Radix biennis, teres, albida, superne ad horizontem inclinata, calamum crassa, sæpe vel pedem longa, ramisque aucta, caulem altero anno producit erectum, teretem, glabrum, nitidum, ex ligneo pallentem, totum foliosum, bipedalem, & vel ab ipsa ramosum radice, unde planta sæpe multicaulis videtur. Rami plerique patent; infimi ascendunt. Folia sunt alterna, sessilia, sublinearia, hastata, glabra; inferiora aliqua rari-

ter

ter & argute pinnatifida; reliqua integerrima, quædam semipedalia, summa parva & erecta, inque ramulis minuta & stipulacea; rarissime aliqua verticalia, dum pleraque valde patent aut flaccide dependent. Nervus foliorum medius utrinque albet; aut aculeis recurvis albidisque subtus munitus pluribus, aut raris iisdem, aut in tota planta nullis. Flores ramulos graciles & flexuosos terminant, per eosdem quoque sparsi. Calycis ex glauco virentis foliola erecta, oblonga, obtusa & concava longitudinem habent variam. Corollulæ circiter tredecim, calycem ad unam tertiam partem superantes, æquales, ligulatae, quinquedenticulatae, & patentissimæ, subtus ex fusco virent, in prona parte sordide & pallide flavent. Antheræ stylique colore gaudent luteo. Germen glabrum coronatur pappo brevissime stipitato pilosque; stipes vero paulatim elongatur in fructu ad calycis usque longitudinem. Semina oblonga & utrinque acuminata nigrescunt. Tota planta lætescit. Crescit in locis saxosis. Floret Augusto, sub cuius finem & Septembri femina perficit.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA PRIMA.

ASTRAGALUS CICER. *Linn. syst. p. 498. Crantz. fasc. p. 413.*

Astragalus caule ramoso, diffuso; spicis erectis; siliquis inflatis, rotundis, unguiculatis. *Hall. hist. belv. num. 409.*

Cicer sylvestre. *Cam. epit. 205.*

Cicer sylvestre, foliis oblongis hispidis, majus. *Bauh. pin. 347.*

Glaux. *Riv. irr. tetr. tab. 108.*

Radix teres, digitum crassa, repens, difformiter & valde ramosa, foris sordens, intus alba, perennis, & sapore prædita dulci, caules herbaceos diffusos longos virentes striatos subangulatos humique prostratos spargit. Folia sunt pinnata ex foliolis utrinque ab undecim ad quindecim cum impari terminante, oblongis, obtusis cum pusillo mucrone reflexo & ægre conspicuo, integerrimis, utrinque virentibus at dorso pallidius, brevissime petiolatis. Stipulæ ad costarum exortum parvæ, acutæ, & patentissimæ aut reflexæ. Pedunculi foliorum plus minus longitudine, axillares, striati, superne in spicam florum terminantur oblongam. Folia utrinque, caules & pedunculi pilis brevibus vestiuntur, qui in viva planta vix apparent, sæpe etiam absunt, in sicca magis prodeunt. Floribus sessilibus & inodoris calyx est virens cum exiguis ad lentem pilis nigrescentibus, in quinque divisus limbo denticulos graciles, quorum superiores sunt gradatim breviores. Corollæ ochroleucæ vexillum habet laminam ovatam & unguem canaliculatum. Alæ sunt oblongæ & angustæ. Carina oblonga obtusaque. Filamenta pallida gerunt antheras flavas. Legumen est rotundum, tumidum, mucronatum, utrinque compressum & longitudinaliter sulcatum, nigrescens, hirsutum. Semina plura, compressa, reniformia, glabra, subflavescentia. Crescit in pratis. Floret Julio. Augusto perficit femina.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SECUNDA

CISTUS FUMANA. *Linn. syst. p. 367. Scop. carn. 1. p. 375. Crantz. fasc. p. 102.*

Cistus foliis duris, confertis, linearibus; petiolis unifloris; calycibus glabris. *Hall. hist. belv. num. 1032.*

Chamæcistus ericæ folio luteus humilior. *Bauh. pin. 466.*

Helianthemum tenuifolium glabrum luteo flore. *Bauh. hist. 2. p. 18.*

Caulles fruticulosi plures, lignosi, fusci, & modo toti procumbentes, modo partim sub-
erecti, ex eadem radice prædura ramosa & nigrescente gignuntur. Ramuli juniores
herbacei teretes viridesque foliis decorantur sparsis, linearibus, acutis, crassis, integer-
rimis, sessilibus, numerosis, plus minus semiuncialibus, sæpe, dum rami decumbunt,
in latus superius coniectis, saporis glutinosi. Cum hæc, tum ramuli juniores, ad lentem
villis albidis obsita conspiciuntur. Pedunculi uniflori & solitarii in flore subterminales &
erecti, in fructu axillares & terram versus reflexi. Flos inodorus. Calycis foliola duo
linearia virent; tria reliqua membranacea ovataque ad nervos protuberantes brevissime hi-
spida sunt, & rubent. Petala quinque ampla & flava calycem vix superant longitudine.
Stamina lutea pleraque antheras gerunt; exteriora numero incerto aliqua, & hæc ut plu-
rimum breviora, antheris plane carent. Flos mane expanditur, & ante decimam matuti-
nam delapsis petalis jam calyx invenitur clausus. Capsula nitida subrotunda & trivalvis in
tria manifeste loculamenta per dissepimentum ex medio valvularum pariete longitudinaliter
enatum dividitur, & in quolibet loculamento semina quaterna aut pauciora continet nigra.
Crescit in collibus apricis asperis. Floret a Majo ad Augustum. Semina perficit Julio
& Augusto.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA TERTIA.

SILENE CONICA. *Linn. syst. p. 310. Jacq. enum. vindob. p. 240.*
Lychnis conica. Scop. carn. 1. p. 308.

Synonyma alia omitto, ne in errorem incidam. Ex radice annua & albicante caulis pro-
struditur plerumque unicus, raro plures, teres, biuncialis aut pedalis, erectus, sim-
plicissimus aut ramosus, & incanus. Folia sibi opponuntur oblonga, angusta, acuta,
crassula, integerrima, sessilia, ad basin levissime sæpe connata, subtus incana. Hæc utrin-
que, caulis, pedunculi & calyces densis villis sunt mollia. Pedunculi uniflori. Dichotomia dumtaxat in planta sylvestri elatiore inque culta observatur, cæterum valde obscura
aut etiam nulla. Calyx striis notatur tricenis, basi retusus, in flore oblongus, in fructu
conicus. Petala coloris plus minus saturate rosei gaudent appendiculis generis, emargi-
nata cum denticulo intermedio, idque modo profundius, modo obsolete, ut integra vi-
deri possint. Styli pubescunt toti. Capsula rotundato-conica nitidaque apicem habet
sexfariam dehiscentem. Rara apud nos planta in collibus apricis siccis & in arvis; florens
Majo & Junio; semina perficiens Junio & Julio. In tabula tres plantæ sistuntur sylvestres,
prouti variare consuevit, culta ramosior evasura.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA QUARTA.

HYSSOPUS OFFICINALIS. *Linn. syst. p. 389.*

Hyssopus foliis linearibus, punctatis; verticillis in spicas continuatis. Hall. hist. belv.
num. 249.

Hyssopus officinarum cærulea seu spicata. Baub. pin. 218.

Omnia in hac minora sunt quam in hortensi, & corolla perpetuo saturate cærulescit.
Tota grate aromatica odore & sapore. Radix perennis, lignosa, ramosa, nigre-
scens, fibrillis capillata numerosis, longa, & multiceps, rupium rimis, pauca terra far-
ctis, profunde innascitur, caulesque fundit plures, erectos, basi fruticosos ac perennan-
tes, superne herbaceos & annuos, plus minus pedales & tetragonos. Folia sunt opposi-
ta, ex lineari lanceolata, acuta, integra, brevissime petiolata, ad lentem utrinque pun-
ctis

Etis veluti glandulosis & ad oras spinulis albidis instructa, quod figura addita partis folii aucti demonstrat. Ex foliorum alis breviora quædam folia exeunt, tanquam novorum ramulorum exordia. Spica secunda componitur ex pedunculis axillaribus multifloris & oppositis. Corollæ labium superius est oblongum. Labii inferioris lacinia duæ patentissimæ sunt, sæpius recurvatæ, quæ si ex affinium indole dicantur lacinia labii inferioris intermedia, tunc lacinia faucis Linnæanæ evadent lacinia labii inferioris laterales. Floret Julio & Augusto. Crescit in montibus saxosis.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA QUINTA.

RHODODENDRUM FERRUGINEUM. *Linn. syst. p. 299. Jacq. obs. part.*

1. pag. 26. tab. 16. Scop. carn. 1. p. 286.

Rhododendron foliis ellipticis, glabris, subtus rubiginosis. Hall. hist. belv. num. 1015.

Chamærodendros alpina glabra. Dubamel. arbr. 1. p. 162. tab. 61.

Chamærodendros montana Allobrogum, lentiscifolia, chamelææfolia vel oleastrifolia, minus odora. Lob. ic. 366.

Ledi alpini genus alterum. Clus. hist. 82.

Ledum alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus. Baub. pin. 468.

In Austriæ alpibus reperitur non infrequens, florumque copia & elegantia iisdem ornamento est, cæterum frutex distortus & difformis, duos pedes raro apud nos superans. In summis alpium jugis ad pineta crescere solet; in subalpinis autem locis, ad quæ etiam descendit, præruptas & humentes rupes sive muscosas sive gramineas amat, ubi diffusus se late interdum extendit. Ex procumbentibus caulibus radices tenellas telluri infigit. Evadit hinc, quantumvis evelli ipsa radix princeps, rupium innata fissuris, recuset illæsa, illius tamen in hortos transplantatio sat facilis; ubi crescere etiam per annos quidem pergit, raros autem flores producit. Versus ramulorum extremitates folia densius oriuntur; quæ sunt crassula, firma, integerrima, breviter petiolata, ovalia, obtusiuscula, facie saturate virentia, dorso leprose ferruginea & punctis sæpe atris adspersa; juniora interdum quædam obsolete ciliata & utrinque virentia. Pedunculi proprii, erecti, uniflori, & bracteola subaxillari muniti colliguntur in racemum communem. Perianthium exiguum, monophyllum, quinquedentatum & persistens sustentat basin latam petali. Hujus infundibuliformis rubri & semiquinquesidi tubus est interne villosus, calyce amplior, punctis albis scaber. Limbi vero patentissimi & obscure bilabiati lacinia sunt oblongæ, obtusissimæ, planæ. Filamenta corollæ tubum non superant, inferne hirsuta, valde attenuata, ipsi receptaculo communi, nec corollæ, inseruntur, purpurascunt, in orbem posita quidem, sed declinata incumbunt parieti inferiori faucis corollæ, superiora successive longiora. Antheræ oblongæ eriguntur. Germen ovatum pentagonum retusumque viret. Stigma est capitate quinquesidum. Capsula fusca, ovato-oblonga, quinquesulcata, quinquelocularis & superne quinquevalvis femina continet numerosa & minuta receptaculo affixa pentagono & longitudine capsulæ. Floret Junio & Julio. Semina perficit Septembri.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SEXTA.

BUPLEURUM GERARDI.

Bupleurum involucris & involucellis pentaphyllis, foliolis lineari-subulatis. Ger. Gallopr. p. 233. t. 9.

Planta annua, insipida, inodora & glabra ex radice pallente & gracili promit caulem erectum, teretem, substriatum, cavum, sesquipedalem vel altiore, totumque ex alis foliorum ramosum. Rami patuli sunt. Folia graminea paulatim desinunt in acumen, a duabus ad quatuor uncias longa, integerrima, sessilia, alterna. Umbellæ sunt pedunculatæ, terminales & axillares, constantque radiis a quinque ad octo, inæqualibus, gracilibusque. Involucrum universale habet foliola quina, vel rarissime quaterna ternave, ex lineari vel lanceolato acuminata, inæqualia, umbella breviora. Partiale pentaphyllum umbellulam ad minus æquat, cæterum priori simile. In umbella partiali numero flores a quatuor ad octo, pene sessiles, & fertiles omnes. Germen est glabrum & sulcatum. Petala ovata, integerrima, subacuta, & inflexa flavescent. Filamenta sunt brevissima. Semina oblonga, fusca, glabra, hinc sulco exarata, inde sunt convexa & substriata. Crescit in lapidosis & ad vineas. Floret Julio & Augusto. Semina fert Augusto & Septembri. A Bupleuro junceo Linnæi opinor diversum esse.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SEPTIMA.

SIUM FALCARIA. *Linn. syst. pag. 211.*

Sium foliis firmis, ferratis, pinnatis; nervo folioso latefcente. *Hall. hist. helv. num. 782.*

Falcaria. *Riv. pent. irr. tab. 47.*

Seseli Falcaria. *Crantz. fasc. p. 208. Scop. carn. 1. p. 213.*

Ammi perenne repens, foliis longioribus ferratis. *Moris. hist. 3. p. 294. s. 9. t. 8. f. 1.*

Eryngium arvense, foliis ferræ similibus. *Bauh. pin. 386.*

Eryngium quartum. *Dod. pempt. 5. l. 5. c. 13.*

Tota planta glaberrima est. Radix longissima ut vix integra evelli queat, calamus vel pollicem crassa, teres, utrinque albida, annosior foris pallide fuscescens, tuncque ut plurimum multiceps idque non raro profunde sub terra, inodora, succum sub cortice exstillans discissa subcroceum, ferme insipida, deglutita fauces tamen urens & nauseosa. Caulis juvenilis depictus sistitur, qui in adulta planta evadit ramosissimus, diffusus, patens, & unum alterumve pedem altus. Sunt vero caulis & rami teretes, lineati, nitidi, tenues, vel ad summum crassitie calami, medullaque alba referti. Folia radicalia sunt ternata, aut simplicia, aut difformiter pinnatifida. Costa compressa ex vagina oritur membranacea & canaliculata. Pinnæ sunt ex lineari ensiformes, acutæ, planæ, firmiores, utrinque ex glauco virentes, a tribus ad sex uncias longæ, argute tenuiter & presse serratæ, per costas particulares magis minusve decurrentes. Caulina & ramea breviora figuram ferme eandem servant. Involucri universalis foliola circiter octona, subsetacea, longitudine inæqualia, unico plerumque duplo reliquis longiore, integra, patentissima vel etiam semireflexa, sunt radiis multo breviora. Partialis similia, sed pauciora. Umbella est plana, nec densa. Petala sunt albida, æqualia, ovata, propter apicem longe attenuatum inflexumque cordata, patentissima. Antheræ pallide sulphureæ locantur in filamentis albis corollamque superantibus. Germen est oblongum, compressum, striatum & nitidum. Styli albi. Flosculi plures germine stylisque carent, hinc steriles, idque imprimis in umbellis ultimo prodeuntibus. Perianthium proprium in flosculis sterilibus subcampanulatum patens acutum & semiquinquefidum est; in fertilibus minus notabile & pentaphyllum. Semina sunt oblonga, parva, glabra, pallide fusca, inodora, sapore prædita parum acri, hinc plana, illinc quinque striis protuberantibus quadrifurcata. Crescit in apricis siccioribus vulgarissima, florens ab initio Augusti ad Octobrem. Ad marginem adstant aucta flos, perianthium ex flore sterili, pistillum integrum ex fertili, semen, ejusque sectio transversa; tum in naturali magnitudine semen.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA OCTAVA.

PEDICULARIS RECUTITA. *Linn. syst. pag. 407.**Pedicularis obsoleta. Crantz. fasc. p. 316.**Pedicularis caule simplici; foliis pinnatis; floribus spicatis; staminibus eminentibus. Hall hist. belv. num. 316.*

In summis alpium quibusdam jugis copiose reperitur florens initio Julii, ex radice perenni crassa ac difformi, ceu capite communi, emittens fibras plurimas longas & sordide albentes, caulemque promens plus minus pedalem, modo unicum, modo plures, teretem, virentem, glabrum, simplicem, nitidum, suberectum, terminatumque spica florum subovata aut oblonga, ex floribus alaribus sessilibus solitariis foliolisque sensim brevioribus densissime congesta. Folia radicalia & illa, quæ caulem (quandoque in medio longe aphyllum) inordinate vestiunt, sunt pinnata, glabra, oblonga; pinnis oblongis, acutis, inciso-ferratis, confluentibus ad pinnam proximam. Folia & caules recentia chartam pro exsiccatione adhibitam ampla macula rubra tingunt, postea evasura violacea, ut planta tinctoria videatur. Calyx pallide viret, campanulatus, subangulatus, subpilosus, paulo supra medium quinquesidus; laciniis lanceolato-acuminatis, erectis; suprema breviori & latiori; reliquis æqualibus. Corolla inodora & calyce triplo longior supra hunc antrorsum leviter inclinatur. Tubus longitudine calycis & cylindraceus rubet. Galea oblonga, obtusa, recta, ad apicem pro stylo egrediente leviter emarginata, glabra, ad oras interne flavescit, cæterum sordide & saturate purpurascit, ut marcescentem credas. Labium inferius trilobum & sordidius dilutiusque purpurascens patet; laciniis subrotundis obtusis & æqualibus. Filamenta capillaria, exteriora longiora sunt hirsuta, interiora glabra, omnia includuntur tota quanta galeæ, nec aut hac longiora unquam sunt, aut extra hanc in vivente planta exseruntur. Antheræ flavent, basi bifidæ & acuminatæ. Stylus glaber desinit in stigma simplex obtusum. Ad basin germinis antice glandula adstat virens lata cum margine obsolete trilobo. Capsula congenerum est.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA NONA.

HYPERICUM BARBATUM.

Ex radice perenni ramosa foris fusca gracili & sæpius horizontali caulem gignit erectum, simplicem, glabrum, teretem, plus minus pedalem, & cum aliqua purpura virentem. Hic ex summis duobus foliis terminatur in florem breviter pedunculatum & primo florentem; ad cujus utrinque latus ex eorundem foliorum alis pedunculi communes exeunt subquinqueflori; floribus subpedunculatis, inferioribus primo florentibus, tunc erectis, antea cernuis. Ex axillis foliorum superiorum etiam attolluntur pedunculi communes oppositi breves glabri & pauciflori, interdum bifide divisi. Folia sunt oblonge lanceolata, sessilia, obtusa, glaberrima, integra; in planta crescente plana, cujusmodi in figura tabulæ marginali plantæ fructescentis representantur, in carpta vero intra pauca minuta varie lateribus flexa, qualia icon plantæ florentis habet. Folia, calyx & petala, omnia utrinque, punctis nigris adsparguntur. Flos inodorus calycinis foliolis gaudet lanceolatis, acuminatis, virentibus, & ad oras per pilos longos molles nec glandulosos, qui eundem adhucdum clausum reddunt valde barbatum, (qua sola nota ab affinibus facile dignoscitur,) ciliatis. Petala sunt obverse ovata, obtusissima, plana, striata, lutea, & superne minutissime argute & inæqualiter ferrulata, ferraturis quibusdam pilo terminatis. Filamenta, antheræ, stylique tres eundem cum corolla colorem possident. Germen ovatum glabrumque ex flavo pallet. Stigmata fuscescunt. Capsula est ovata, fusca, glabra, acuminata,

ad microscopium numerosis corpusculis subbadiis pellucidisque, quæ guttulas gummosas referunt, adspersa, trilocularis, & trivalvis. Semina flavescent. Crescit in pratis ad sylvas. Floret Junio. Julio & Augusti initio perficit semina. Ad latus conspicitur figura floris a tergo visi, tum caulis fructigeri pars superior. Amicissimus a Mygind & reverendus Franciscus Xaverius Boujart primi detexerunt.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA.

SIUM REPENS.

Ex radice brevi, præmorfa, terete, alba, vix calamum crassa, & perennante, cauliculi quaquavorsum funduntur teretes, herbacei, ramosi & nitidi, qui, dum stricte terræ accumbunt, repuntque toti, ex nodis omnibus radículas fibrosas & albicantes emittunt, totidemque veluti plantulas singulares produnt, caulibus inter se connexas, ut omnino difficile sit in tanto plantularum cespite radicem detegere matrem. Hinc etiam ita graminei immergitur, atque abdit se, ut prætereuntis oculos fugiat. Folia radicalia & caulina sunt pinnata ex foliolis oppositis, numero variis a tribus utrinque ad sex cum impari terminante, sessilibus, ex ovato subrotundis, inæqualiter ferratis cum incisione aliqua sæpe profundiore, obtusis vel acutis; terminali ut plurimum magis minusve profunde trilobo. Umbellæ sunt oppositifoliæ, aliquo respectu radicales etiam dicendæ; universales suffultæ involucri foliolis quinque vel sex, vel paucioribus, fere numero radiorum, lanceolatis, acutis, integerrimis, brevibusque. Umbellulæ hemisphæricæ & densæ flosculos a decem ad viginti quinque, fertiles omnes, & involucrum habent priori simile, plerumque hexaphyllum, & sui longitudine. Petala sunt alba, lanceolata, acuta, patentissima, æqualia, apicemque tantisper inflectentia. Antheræ purpurascunt. Fructus compressæ subrotundus separatur in duo semina glabra, hinc plana, illinc convexa. Crescit in pratis udis, nec in fossis aut rivulis vicinis ipsis, sed semper extra aquam. Floret a Julio ad Octobrem, hoc ultimo mense perficiens semina. In tabulæ margine exhibetur flos auctus; dein fructus integer in nativo statu; tandem auctum semen. Non putem, reduci hanc plantulam ad Sifon inundatum posse; nec enim aut cum autorum figuris aut cum sicco specimine meo convenit.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA PRIMA.

TORDYLIUM ANTHRISCUS. *Lim. syst. pag. 205.*

Caucalis Anthriscus. Scop. carn. 1. p. 190. Crantz. fasc. p. 226.

Caucalis foliis duplicato-pinnatis, nervo multoties latioribus. Hall. hist. belv. num. 741.

Caucalis flore rubente. Riv. pent. irr. t. 32.

Caucalis semine aspero, flosculis rubentibus. Baub. prodr. p. 80.

Anthriscus semine aspero. Baub. hist. 3. p. 83.

Daucus annuus minor. Tourn. inst. 308.

Radix annua tenuis & pallens caulem protrudit pedalem vel tripedalem, teretem, striatum, totum ramosum erectumque. Folia sunt subbipinnata, pallide & ineleganter virentia, tandem sæpe atropurpurascencia: foliolis pinnatifidis aut ferrato-incisis, acutis, etiam mucronatis, longe lanceolatis. Vaginæ haud sunt notabiles. Umbella universalis planiuscula & rara constat radiis communiter a quinque ad octo; suffulta involucri foliolis plerumque tot, quot sunt radii exteriores, quibus subsetacea tam accumbere solent arcte singulis singula, ut oculos fugiant sæpe, videanturque aut pauciora aut nulla. Umbellulæ

læ densiores & planæ vel valde parum convexæ habent involucrum universali simile & longitudine radiorum. Germina hispida coronantur perianthio exiguo & quinquedendato. Petala in aliis individuis purpurea, albissima in aliis, sunt propter apicem inflexum valde obverse cordata, patentissima, ad basin attenuata, dorso hirsutula, sæpe inæqualia, in floribus exterioribus exteriora paulo majora, nec tamen valde radiantia. Filamenta alba petalisque longiora sustinent antheras didymas purpureasque. Styli sunt breves. Interiores plerique flores germine carent, hinc steriles. Fructus ovatus leviterque compressus dispartitur in duo semina hinc gibba & pilis subulatis sursumque arcuatis hispida, illinc linea glabra longitudinaliter concava, ad convexas autem oras etiam pilosa, inodora & ferme insipida. Tota planta pilis minutis, albidis, vix nudo oculo conspiciendis, aspera est. Crescit ad sepes, inque sylvis. Floret a Julio ad Septembrim. Fructus perficit autumno. In tabulæ margine additur fructus; tum aucta flos, semen, ejusque segmentum transversum.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SECUNDA.

SISYMBRIUM AUSTRIACUM.

Biennis planta primo anno mera folia radicalia fundit, altero caulem solitarium, aut minus ramosum elongatumque, cujusmodi in tabula depingitur, aut ramos vel ex infimis foliis emittentem, tuncque brevior, quem habitum culta sequi solet, sic a culta Sinapi pyrenaica eminus vix distinguenda. Modo tota glaberrima est, modo pili albi caulem, foliorum marginem, racemos calycesque rariter obsident. Rami sunt simplices floriferi & axillares. Caulis teres & a dimidio ad duos pedes altus erigitur. Folia radicalia sunt glabra, nitida, ex latiori sine sensim in petiolum attenuata, obtusa, a tribus ad quinque uncias longa, angusta, inæqualiter dentata, idque in culta longius. Caulina infima radicalibus ferme similia sunt; proxima oblonga, dentato-incisa, & acuta; summa denticulata & subsessilia. Flores magis in racemum obtusum quam in corymbum disponuntur, odore præditi aliquo. Calyces subflavescent. Petala sunt lutea, nervosula, calyce longiora, obtusa, ex ungue erecto abeuntia in laminam ovato-subrotundam patentissimamque. Filamenta flava corollam æquant, antheris instructa luteis & incumbentibus. Germen tantisper ultra corollam eminent. Siliqua uncialis vel duplo longior, tenuis, teres, ad semina parum torulosa, recta vel incurvula continet semina plurima ovata & ex fusco pallescentia. Siliquæ omnes ante maturitatem eodem versus vergunt. Sapore nasturtii tota gaudet. Crescit in umbrosis rupestribus ad pedes alpium. Floret Majo. Semina dat Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA TERTIA.

SCANDIX PECTEN. *Linn. syst. pag. 213. Scop. carn. 1. p. 211. Dod. pempt. 5. l. 4. c. 11.*

Scandix. *Riv. pent. irr. tab. 38.*

Scandix femine rostrato vulgaris. *Baub. pin. 152.*

Chærophylum Pecten Veneris. *Crantz. fasc. p. 189.*

Myrrhis feminis cornu longissimo. *Hall. hist. belv. num. 754.*

Pecten Veneris. *Cam. epit. 302.*

Annua & semipedalis aut paulo altior planta radici insistit albidæ & tenui, caulemque habet teretem, striatum, glabrum, aut solitarium, aut plures. Folia sunt multiplicato-pinnata: laciniis linearibus, acutis, planis, læte virentibus, & ad microscopium rari-

riter breviterque pilosis. Involucrum universale abest. Particulare ex foliis ut plurimum quinis fit, iisque latis & bis vel ter dentatis. Umbella universalis ex duobus constat radiis, etiam simplicissima ex unico. Umbellulæ sunt paucifloræ. Petala alba, obverse & anguste ovata, submarginata, patentissima, in flosculis centralibus æqualia, in exterioribus exteriora longiora. Filamenta corollæ longitudine & situ, alba, caduca. Antheræ subrotundæ. Styli subulati & breves. Germen oblongum & subhirsutum in flosculis exterioribus; in centralibus abortantibus nullum. Semina fusca, oblonga, hinc fulcata, illic convexa & striata in rostrum excurrunt longissimum, una cum rostro ad digitum deorsum motum aspera. Crescit in agris. Floret Majo & initio Junii. Julio semina maturescunt. Ad latus sistuntur fructus integer feminisque sectio transversa; tum auctus flos.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA QUARTA.

ORCHIS ODORATISSIMA. *Linn. syst. p. 590.*

Orchidis conopseæ varietas. *Jacq. enum. vindob. p. 293.*

Orchis radicibus palmatis; flore concolore; labello obtuse trifido; calcare germine brevior. *Hall. bist. belv. num. 1274. tab. 29.*

Orchis palmata angustifolia minor, odoratissima. *Bauh. pin. 86. prodr. pag. 30. t. 30. Seg. ver. 3. p. 250. t. 8. f. 6.*

Palmata caryophyllata. *Bauh. bist. 2. p. 777.*

Subalpina pascua Orchis hæc suaveolentissima passim insigni sua copia gratissima reddit, florens Junio & Julii initio, varians indiscriminatim floris totius modo niveo colore, modo ex carneo magis minusve purpureo. Bulbi sunt palmati & compressi. Folia circiter decem, linearia; inferiora patula, canaliculata & acuta; superiora breviora, acuminata, planiuscula & ad caulem appressa. Caulis superne striatus & ab octo ad quatuordecim uncias altus erigitur. Spathæ sunt lanceolatæ acuminatæ & paulo floribus breviores. Hi locantur in spica densa vereque cylindrica, nec ampla. Petala tria exteriora sunt subovata & obtusa; lateralia duo patentissima, ad oras revoluta, hinc visa linearia & angustiora; intermedium vero erigitur, & ultra petala duo interiora, quæ subtriangularia in cucullum connivent, paulo altius supereminet. Calcar nectarii gracile & incurvum æquat longitudine germen. Labium inferius est semitrilobum: laciniis subrotundis, integris; modo æqualibus, modo lateralibus majoribus aut minoribus. Antheræ flavent. Tota glabra est. Ad latus flos integer & petalum interius adstant.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA QUINTA.

ORCHIS GLOBOSA. *Linn. syst. pag. 589. Jacq. enum. vindob. p. 292. Scop. carn. 2. p. 188.*

Orchis rotunda. *Dal. lugd. p. 1556.*

Orchis Halleri. *Crantz. fasc. p. 488.*

Orchis radicibus subrotundis; spica densissima; petalis exterioribus aristatis. *Hall. bist. belv. num. 1272. t. 27.*

Orchis flore globoso. *Bauh. pin. 81.*

Bulbi ex ovato oblongi. Caulis ab octo unciis ad duos pedes altus, teres, erectus. Folia oblonga, acuta, erecta, ad basin vaginantia, superiora sensim minora, & glauca, totum caulem vestiunt; radicalia nulla. Bractæ lanceolatæ acuminatæ & longitudine germinis. Spica est densissima, ex conico subrotunda. Flores leviter odorati, quandoque sub-

inverfi. Petala ex purpureo carnea, idque magis minusve faturate, & ovata in laminam angustam excurrunt apice spathulatam, exteriora tria patula; duo interiora breviora, magis plerumque acuta, ad basin magis purpurea, & conniventia. Labium nectarii corollæ concolor, punctis præterea faturate purpureis inſperſum, trifidumque lacinias habet obtuſas, ſubæquales, aut emarginatas aut integerrimas aut intermedia ſæpius mucrone auſta. Calcar incurvum pallidumque eſt duplo brevius germine. Tota planta glabra eſt. Exſiccata nigreſcit ſemper. Paſſim incolit paſcua montana magis edita, & ad alpes adſcendit. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SEXTA.

ORCHIS PYRAMIDALIS. *Linn. ſyſt. pag. 589. Jacq. enum. vindob. p. 292.*

Scop. carn. 2. p. 187. Crantz. faſc. p. 506.

Orchis radicibus ſubrotundis; ſpica denſa; calcare longiſſimo; labello bicorni, æqualiter tripartito. *Hall. hiſt. helv. uum. 1286.*

Orchis flore conglomerato. *Riv. t. 14.*

Orchis purpurea, ſpica congeſta pyramidali. *Seg. ver. 2. p. 129. t. 15. f. 11.*

Cynorchis militaris montana, ſpica rubente conglomerata. *Bauh. pin. 81. prodr. 28.*

Planta erecta, glabra, plus minus pedalis. Bulbi ſubrotundi. Caulis teres ferme totus tegitur foliis convolutis, acutis, paulatim brevioribus, ſummis ſæpe purpureſcentibus. Radicalia pauca & caulina infima ſunt oblonga, acuta, virentia, baſi vaginantia, cæterum libera, erectiuscula, longa uncias circiter tres vel quatuor, lata dimidiam. Bractæ anguſtæ, in acumen attenuatæ, & longitudine germinis, ſordide purpureſcunt. Spica eſt denſa, conica vel magis ovata, & brevis. Flos leviter aut ſæpe vix odoratus, ex æquo totus eleganter ex purpureo rubet. Petala ſunt lanceolata, acuta, parum concava, duo lateralìa exteriora patentiſſima; ſuperius & interiora duo erecta. Nectarii calcar valde gracile & ſubacutum germine eſt longius. Labii trilobi & plani lacinia media eſt anguſtior, omnes oblongæ obtuſæ & integræ vel ſubſerrulatæ. Ad originem hujus labii gibbi duo longitudinales conſpiciuntur. Creſcit in paſcuis ſubalpinis. Floret Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SEPTIMA.

VALERIANA SAXATILIS. *Linn. ſyſt. p. 72. Jacq. enum. vindob. p. 204.*

Scop. carn. 1. p. 35.

Valeriana ſylveſtris alpina ſecunda ſaxatilis. *Cluſ. hiſt. LVI.*

Valeriana alpina nardo celticæ ſimilis. *Bauh. pin. 46.*

Tota nitida eſt, plus minus ſemipedalis, in rupeſtribus ſubalpinis creſcens, ad alpes etiam ipſas adſcendens, hic Julio florens, ibi Junio. Radix perennis, ſuſca, fibris longis & numeroſis auſta, a foliorum reliquiis capillata, unicam vel multiceps plures plantulas proferens, odore pollet & ſapore Valerianæ officinalis, ſed hac ingratoriori & acriori, quare Linnæana ſynonyma alia omiſi. Folia ſunt ſubovata aut lanceolata aut obverſe ovata, modo integerrima, modo paucis dentibus incifa, obtuſa, firmula, ſubtrinervia, utrinque glabra, ad oras obſolete piloſa, fere inſipida, attenuata in petiolum folii ipſius ad minus longitudine. Caulina ex adverſo naſcentia adſunt perpetuo bina plerumque infra medietatem caulis, ex lineari vel paulo magis lanceolata, obtuſa vel acuta, integerrima, rarius ſubdentata, ferme uncialia, e quorum alterutra vel utraque axilla quandoque pedunculus erit communis, quandoque nullus. Caulis ſubteres leviffimeque compreſſus. Pedunculi

communes oppositi suffulciuntur stipulis, paniculamque formant magis minusve contractam aut productam. Flores sunt dioici. Maribus corolla multo major est cum tubo infundibuliformi longitudine laciniarum. Filamenta sunt tria petalum æquantia cum antheris ochroleucis. Germen adest etiam, sed stylo carens, hinc sterile. In fæminis superat corollam, stigmate donatus tripartito. Petali rotati tubus est brevissimus. Stamina hic nulla. Fructus sequitur papposus. Utrisque corolla est candida, in quinque lacinias divisa, ut tamen interdum quatuor vel sex numerentur. Vidi in planta quadam fæmina folia caulina verticillatim quaterna, & ex his quatuor pedunculos communes exeuntes. Tabula marem exhibet, & ad latus pedunculum fæmineum.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA OCTAVA.

VALERIANA TRIPTERIS. *Linn. syst. p. 72. Jacq. enum. vindob. p. 201.*

Scop. carn. 1. p. 34.

Valeriana foliis radicalibus petiolatis, cordatis, ferratis; caulinis tripteris. *Hall. hist. num. 211.*

Valeriana alpina prima. *Baub. pin. 165. prodr. 86. t. 86.*

Valeriana sylvestris alpina prima latifolia. *Clus. hist. LV. quoad descriptionem, nec quoad iconem.*

Ex radice odorata, subfusca, longa, perenni, & longe multicipite, folia proveniunt radicalia plura, ex oblongo cordata, glabra, obtusiuscula, longe petiolata, & ferrata; primo prodeuntia magis subrotunda minusque ferrata. Caulina opposita, lanceolata, acuta, breviter petiolata, ternata cum basibus sæpe confluentibus, varie ferrata aut integerrima; rarissime pinnata ex foliolis omnino quinis, aut ex adverso summa simplicissima. Caulis erigitur plus minus pedalis, glaber, inque paniculam terminatus. Floribus albis, hermaphroditis, triandris, atque infundibuliformibus succedunt semina papposa. Crescit copiosissime & passim in subalpinis sylvis ad earundemque margines. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA NONA.

VALERIANA MONTANA. *Linn. syst. p. 72. Scop. carn. 1. p. 34. Dalech. lugd. p. 1127.*

Valeriana foliis ovatis, acuminatis, obiter dentatis. *Hall. hist. belv. num. 212.*

Valeriana alpina scrophulariæ folio. *Baub. pin. 164. prodr. 87.*

Valeriana sylvestris alpina prima latifolia. *Clus. hist. LV. quod iconem, nec descriptionem.*

Valeriana montana subrotundo folio. *Baub. pin. 165.*

Habitu & statura cum priore convenit, quacum etiam mixtim crescere solet, panicula florum densiore floribusque sæpe purpureis aut carneis eminus sat facile distinguenda, etiamsi albos quoque in aliis individuis habeat. Corollæ eadem sunt, scilicet infundibuliformes, quinquesidæ, nonnunquam semiquadrifidæ. Stamina tria aut petalo longiora, aut ejus tubo breviora, ut ægre appareant. Flores hermaphroditi. Semina papposa. Radix sarmentose multiceps plantas plures producit, parum odorata. Folia omnia sunt acuta, glabra, ferrata, & subovata; radicalia longe petiolata; caulina breviter petiolata aut subsessilia, omnia simplicia. Caulis superne in paniculam abit. A fine Junii ad Augusti finem floret, paulo serius eodem in loco incipiens quam Tripteris.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA.

ARENARIA AUSTRIACA.

Ex radice perenni, ex fibris tenuissimis fasciculata, cespes densus exoritur caulium tenuium, procumbentium, quandoque semipedalium, ramosorum, & debilium; ex quibus annuatim rami attolluntur plurimi, erecti, herbacei, teretes, a tribus ad sex uncias alti, flore terminati unico, ita ut sæpius ex summi folii ala ramulus alter etiam uniflorus succedat. Folia caules ramosque ornant plurima, opposita, linearia, acuta, glabra, planiuscula, a dimidia ad integram unciam longa. Stipulæ adsunt nullæ. Pedunculi (nec ipsi caules aut rami) & calyces pubescunt. Flores & fructus persistent erecti. Calycis foliola lanceolata, acuta, concavaque, leviter in florescentia patent. Petala alba ex obverse angustaque ovata figura in unguem paulatim attenuantur, superne patentissima, perianthio ferme duplo longiora. Filamenta antheræ stylique pallent. Capsula ex oblongo conica, nitida, calyce longior & unilocularis semina includit circiter decem orbiculato-reniformia & muricata. Crescit in alpinis frequens. Floret Julio & Augusto.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA PRIMA.

CORONILLA MINIMA. *Linm. syst. pag. 491.*

Ruta quædam sylvestris. *Cord. Obs. pag. 221?*

Radix lignea, perennis, calamus vel digitum crassa minimum, ramosa, plus minus semipedalis, foris fuscescens, intus albida, plures fundit cauliculos, lignosos, ramosos, duas tresve uncias longos humique prostratos. Ex his quotannis ramuli enascuntur herbacei, annui, teretes, pallide virentes, etiam in ambitum prostrati, superne aphylli inque florum coronulam terminati. Folia sunt pinnata ex foliolis utrinque ut plurimum quinque, rarius pluribus aut paucioribus, obverse ovatis aut ex ovato subrotundis, etiam sæpe plane orbicularibus, obrusis, integerrimis, crassis, utrinque glaucis, aveniis, parvis, brevissime ac tenuissime petiolatis, sapore adstringente simulque rutæ præditis. Costam dorso teretem & supra sulculo exaratum finit foliolum impar, plerumque obverse cordatum. Stipula ad quodlibet noviter egressum folium adstat unica, dein sæpe decidua, monophylla, membranacea, pallida, connivens foliique sic basin amplectens dorsoque superne bifida. Flores suaveolentes, lutei, circiter feni. Calyx parvus viret. Alæ admodum concavæ sunt, obtusæ, carinaque duplo longiores. Legumina sunt pendula, subtetragona, fusca, articulata & scabra. Semina oblonga & fusca. Tota est glaberrima. Crescit in montanis editis; copiosius in alpinis. Floret hic Junio & Julio; ibi Maio. Ad latus tabulæ est stipula expansa; tum coronula fructifera, & semen. Non est coronilla Halleri hist. helv. num. 390, uti ex pluribus missis speciminibus siccis Helveticis didici.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SECUNDA.

ARENARIA LARICIFOLIA. *Linm. syst. p. 313. an Scop. carn. 1. p. 317. t. 18?*

Alfne foliis linearibus, angustissimis; calycibus tubulosis, villosis. *Hall. hist. helv. num. 869.*

Alfne alpina junceo folio. *Baub. pin. 251. prodr. 118.*

Radix perennis, teres, interdum in crura divisa, fordideque cinerascens, caules spargit plures, ramosos, humi prostratos, tandem semipedales & ultra, nodosos atque perennes; qui denso cespite numerosos generant cauliculos erectos, simplices, teretes, a duabus ad septem uncias altos, herbaceos, subvillosos, annuos, inferne magis foliosos, ad summum divisos in duos tres quatuorve pedunculos unifloros & successive prodeuntes. Folia sibi opponuntur, subulata, acuta, sessilia, plus minus semiuncialia, ad oculum nudum fere glabra, ad armatum brevibus albidisque pilis ciliata, facie plana, dorso convexula, erecta vel magis patula; quædam fasciculata, novorum ramorum principia. Flos campanulatus & ratione plantulæ magnus calycina foliola habet villosa, striata, ex oblongo acuminata, & tantisper patula. Petala sunt alba, plana, calyce ferme duplo longiora, obverse elongato-ovata, obtusissima, patula, lineisque ramosis, quæ ad lentem totidem fulcos indicant, copiose notata. Filamenta longitudine calycis, alterna autem breviora, gerunt antheras pallide ochroleucas. Styli breves albescent. Capsula est glabra, ovata, ad apicem trivalvis cum valvulis singulis bifidis, & calyce longior. Semina sunt muricata & nigra. Crescit in lapidosis & arenosis montium locis. Floret Julio & initio Augusti.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA TERTIA.

PRIMULA MINIMA. *Linn. syst. p. 151. Jacq. obs. 1. p. 25. t. 14. vindob.*

p. 208. Scop. carn. 1. p. 134.

Primula foliis cuneiformibus, nitidis; scapis unifloris. *Hall. bist. belv. num. 614.*

Auricula ursi octava minima. *Clus. bist. 305.*

Sanicula alpina minima. *Lob. ic. 871.*

Sanicula alpina minima carnea. *Baub. pin. 243.*

Summarum alpium nostrarum frequens incola, & elegans plantula, radice nititur perenni, calami ad summum crassitie, foris per ætatem nigrescente, insipida, fibras albas & prælongas emittente plerumque subhorizontales, & multicipite. Densè crescit, ut cespites formet. Folia in rosulas collecta, utrinque perpetuo glaberrima & nitentia, sessilia, crassula, a dimidia ad unciam integram longa, cuneiformia, dentibus ad apicem inciduntur numero variis & summitate subulatis. Scapus axillaris, obsolete triangularis glaberque erigitur, modo longitudine foliorum, modo brevior multo, imo nullus quandoque, ut flos evadat sessilis. Hic solitarius, terminalis, erectus, & vix odoratus suffulcitur bractea unica vel geminata, lineari vel oblonga. Calyx rubet vel viret, teres, erectus, ad lentem obscure villosus, obtusus, ad unam tertiam partem quinquesidus. Corollæ purpureæ vel magis rubentis, omnium rarissime albæ, tubus est cylindrico-infundibuliformis, ad faucem albidis villis hirsutus, & nullo collo coarctatus. Limbi patentissimi lacinia sunt obtusæ, planæ, & obverse cordatæ cum incisura magis minusve profunda. Filamenta in varia tubi altitudine locantur in diversis, antheris donata flavis. Capsula obtusissima nitida & fusca est. Floret a Junio ad Septembrim. Culturam admittit, nec notabiliter sic mutatur.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA QUARTA.

LONICERA ALPIGENA. *Linn. syst. pag. 166. Scop. carn. 1. p. 154.*

Lonicera baccis bifloris, floribus bilabiatis. *Mill. ic. 167. f. 2.*

Caprifolium foliis ovato-lauceolatis; bacca singulari, bicolli, biflora. *Hall. bist. belv. num. 675.*

Periclymenum rectum quartum. *Clus. hist.* 59.

Chamæcerasus. *Gesn. apud Schmid. num.* 43. *tab.* 14.

Chamæcerasus alpina; fructu rubro gemino, duobus punctis notato. *Baub. pin.* 451.

Xylosteum folio cerasi. *Riv. monop. irr. t.* 120.

Frutex ramosus, diffusus, lentus, ab unico ad quinque pedes altus, cortice in truncis & ramis senioribus cinerascens vestitus, frequenter in subalpinis sylvaticis & fruticosis occurrit, ubi floret mense Junio, dum fructus Septembri maturescunt. Rami juniores sunt subangulati, glabri, nitidi & virentes aut pallidi. Folia sunt opposita, nonnunquam terna, lanceolata vel ovata, acuminata, integra, subtus nitentia, breviuscule petiolata, ad oculum nudum glaberrima, ad armatum vero villis brevissimis ad nervos dorsales rariter, & ad oras sæpe dense ciliata, a tribus ad quinque pollices longa, in aridis autem saxosis quandoque dumtaxat biuncialia & obtusiora. Ex alis foliorum pedunculi exeunt utrinque solitarii, tenues, subbipollicares, angulati, nitidi, terminati bracteolis duabus oppositis subulatis concavis & ad oras brevissime ciliatis; quas inter germinis sedet sulco longitudinali utrinque exaratum, glabrum, virens, & coronatum perianthio duplici exiguo pallido & quinquedentato. Gerit autem corollas gemellas, inodoras, basi subtus in gibbum depressas subrotundum, obsolete sanguineas, foris tamen minus coloratas, inferne pallentes. Ex tubo subinfundibuliformi aperitur in duo labia longa; quorum inferius est integerrimum oblongum obtusum & patentissimum; superius late ovatum latera reflexa habet apicemque tridentatum. Filamenta alba infra medium sunt hirsuta. Antheræ rubent, effætæ fuscescunt. Bacca unica, rubra, nitida, sulco superficiali insignita, punctis nigris geminis ad verticem notata, quæ vestigia exhibent delapsarum corollarum, femina albida naturaliter duodecim fovet, quorum paucissima ad maturitatem perveniunt. Bacca quidem, ubi externe sulcus apparet, per dissepimentum medium in duo loculamenta dividitur; sed etiam quodlibet semen per membranam iterum singularem in loculo proprio continetur, ut hinc bacca evadat aliquatenus multilocularis. Hæc elucent ex discisso fructu immaturo. Semen ad marginem seorsim sistitur in tabula.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA QUINTA.

LICHEN ÆRUGINOSUS. *Jacq. vindob. pag.* 298.

Lichen crusta tartarea verrucosa, cinerea; scutellis carneis, planissimis. *Hall. hist. helv. num.* 2044.

Lichen crustaceus, alpinus, lignis putridis adnascens, glaucus; receptaculis florum carneis & tumentibus. *Mich. gen. num.* 38. *pag.* 98.

In sylvis subalpinis udis putridos vastarum arborum dejectarum truncos crusta frequenter obvestit coloris æruginosi, modo saturatissimi, modo pallidioris, late sese denesque extendens, quæ per lentem conspecta nihil adeo offert præter mammillofam homogeneamque substantiam; exsiccata magis cinerascens. Hujus superficiei scutellæ innascuntur glabræ, pulvinatæ, inæqualiter orbiculatæ, modo integræ, modo sinuatæ, convexulæ, quædam in medio depressulæ, lineam unam alteramve diametro æquantes, sessiles, coloris magis minusve carnei, etiam ad oculum armatum homogenei, & constantes cortice coriaceo & carne excolore atque elastica. Reperitur per totam æstatem, imprimis Augusto.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SEXTA.

OROBANCHE PURPUREA. *Jacq. enum. vindob. p.* 252.

L

Oro-

Orobanche caule simplici; stipulis ternatis; calyce quinquefido. *Hall. hist. belv. num.*
294.

Nec caulis lævis est, nec stamina exserta, ut Orobanche lævis Linnæi esse nequeat. Scapus sub terra crassescens, & ex flavo fordide pallens circumdatur ad basin glomere denso fibrillarum intertextarum ac fragilium; hinc assurgit ferme pedalis, squamis lanceolatis acutis appressis sparsisque vestitus, totus pubescens, simplex, erectus, ex flavo fusco cæruleoque fordide tinctus. Bractææ ad singulos flores ternæ, acuminatæ, villosæ, concavæ, ex rufo fusca cum oris flaventibus, longitudinem calycis habent; exterior lanceolata; interiores magis laterales subulatæ. Flores inodori a septem ad viginti spicam efficiunt haud densam. Perianthium monophyllum, campanulatum, valde villosum, & semiquinquefidum flavescit; laciniis ciliatis, quarum quatuor lanceolato-acuminatæ erectæ & æquales magis virent; quinta summa locatur, ubi laciniæ priores maxime distant, brevissima acuta triangularis pallidiorque, interdum obsoleta, ut desiderari dicas. Corolla calyce ferme triplo longior, totaque cum interne tum externe, solo hic tubi dorso excepto, hirsuta, rugosa, ad basin ex flavo pallet, superne violacea. Labium superius semibifidum, striatum; laciniis semiovatis. Labii inferioris trifidi & lati laciniæ sunt oblongæ & obtusæ; infra quarum divisuras faux in duos gibbos albidos longitudinaliter per totum tubum protractos introrsum attollitur, hinc multo angustior reddita. Filamenta alba vix ad labium corollæ pertingunt, adeoque perpetuo inclusa manent. Antheræ sunt didymæ, oblongæ, incumbentes, flavæ, hinc obtusissimæ & pilosæ, illinc acuminatæ. Totum pistillum est villosum. Stigma valde crassum, capitatum, bifidum, albidum. Fructus congenerum. Glandulam ad basin germinis video nullam. Crescit in sabulosis. Floret Junio. In tabula ad latus sistuntur calyx, tres bractææ, pistillum; tum aucti pars filamentum cum anthera.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SEPTIMA.

CISTUS CANUS. *Linn. syst. pag. 367. Scop. carn. 1. p. 377. Crantz. fasc. pag.*
103.

Chamæcistus tertius. *Clus. hist. p. 74.*

Chamæcistus foliis myrti minoris incanis. *Bauh. pin. 466.*

Chamæcistus foliis myrti tarentinæ canis & cinereis. *Bauh. hist. 2. p. 18.*

Radix lignosa, ramosa, foris nigra, & intus albicans, plurimos fundit cauliculos breves, lignosos, perennantes, glabros, humique jacentes; ex quibus annuatim ramuli adscendunt herbacei, foliosi, subvillosi, inque racemos erectos, vix umbellatos dicendos, terminati. Folia sunt anguste elliptica, opposita, petiolata, acuta, utrinque incana, facie quidem minus, sed magis hic pilosa. Stipulæ ad folia nullæ. Flores in eodem racemo a duobus ad septem, pedunculati ipsi. Calycis hirsuti & subincani foliola tria majora sunt striata. Petala saturate flavent. Antheræ sunt luteæ. Capsula ovata, acutiuscula, trigona, vix manifeste hirsutula, trilocularis & trivalvis calyce obtegitur. Semina in quolibet loculamento sunt pauca, duo vel tria, ovata, acuta, angulata & badia. Crescit in collibus lapidosis. Floret Majo. Semina dat sub finem Junii.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA OCTAVA.

SENECIO TENUIFOLIUS.

Radix perennis, calamus crassa, paucas uncias longa, fibrisque crassis albicantibus copiose donata, horizontaliter progreditur, annuatim caulem unum alterumve proferens, herbaceum, erectum, simplicem, teretem, ab unico ad tres pedes altum, striato-angulatum, firmum, calami crassitie, totum densius foliosum, sæpe basi vel etiam ex integro rubentem, cæterum arachnoideo-Subincanum, ad extremitatem ex ramulis aliquot subdivisis in corymbum evolutum, a decem ad centum & ultra flores sustinentem. Pedunculi sunt magis minusve squamosi. Calyx viret, apicesque gerit nulla nigredine infectos sive sphacelatos. Corollulæ radiantibus fere tredecim, lineatæ, flavæ, patentissimæ & ad finem subdentatæ. Flosculi disci sunt lutei. Character in reliquis respondet generi. Folia omnia eandem formam habent, suntque pinnata, utrinque glabra vel subtus arachnoideo-incana; inferiora longe petiolata; superiora erecta & subsessilia; pinnis sublinearibus, acutiusculis, subtus nervo medio protuberante insignitis, decurrentibus ad costam hinc alatum, longis, distantibus, integerrimis vel raro dente incis, ad oras revolutis. Crescit in montanis, florens Septembri & Octobri. Vere differt a Senecione Jacobæa floribus odoratis minoribus, tempore florendi magis autumnali, calycum apicibus pallentibus nec fuscis, foliisque tenuioribus & omnibus subpinnatis similibusque. Culta adhuc magis ab illo recedit foliis circumscriptione multo amplioribus, magis subdivisis, semper linearibus.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA NONA.

ROSA ALPINA. *Linm. syst. p. 348.*

Rosa rupestris. *Crantz. fasc. p. 85.*

Rosa inermis. *Turr. diar. act. p. 128.*

Rosa inermis, foliis septenis glabris, calycis segmentis indivisis. *Hall. hist. helv. num.*

1107.

Rosa alpina rubra spinis carens Burseri. *Act. suec. p. 585.*

Rosa rubello flore parvo simplici, non spinosa. *Bauh. hist. 2. p. 39.*

Ex eadem radice plures plerumque caules exsurgunt, ab unico ad quatuor pedes alti, calamus vel digitum crassi, ramosi & erecti. Stipulæ foliis adfident lanceolatæ acutæ & ferrulatæ. Foliola cum terminali impari costæ inhaerent eidem utrinque ut plurimum tria, tum etiam quatuor, vel sola duo, glabra, argute ferrata, subovata & subsessilia. Pedunculi pilis glandulose capitatis semper adsparguntur. Flores suavissime & fortiter olent. Germina sunt ovata & plerumque glaberrima, rarius hispida. Calycis foliola integra lanceolata & concava in longum attenuatumque acumen excurrunt, & ad oras in flore lanuginem gerunt incanam, microscopio facilius spectandam. Petala sunt emarginata & saturatissime ex purpureo rubri coloris, quandoque tamen dilutioris. Stigmata sunt villosa. Fructus ex oblongo ovatus, infra calycem in collum coarctatus, interdum parumper incurvus, nitidissimus, eleganter rubens, calyce coronatus connivente, & glaberrimus, semper propendet, ut hinc quam maxime ad Rosam pendulinam accedat, a qua differt ferme foliis suis pedunculis, nunquam, ne vel in culta quidem, glabris. Inveni rarius fructum magis subrotundum, rarissime etiam hispidum, quos tamen utrosque ad latus addo. Cæterum hirsutiae caulium variat. Rami semper glabri sunt. Costæ foliorum & stipulæ rarius pilos habent. Caules quidem plerique nudi sunt; sunt tamen etiam non rarissimi, sæpe in eodem frutice, qui aut toti aut aliqua parte densis pilis replentur, uti ex altera depicta planta patet. Veros autem aculeos non observavi. Atque hæc per culturam non mutantur. Crescit copiosissime in subalpinis apricis, florens Junio, fructescens Augusto & Septembri.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA.

ARABIS BELLIDIFOLIA. *Linn. syst. p. 443. Jacq. obs. part. 1. p. 22. t. 12.*

Scop. carn. 2. p. 31.

Leucoium foliis lævissimis, rariter dentatis; imis petiolatis, ovatis; caulinis amplexicaulibus. *Hall. hist. helv. num. 446. α.*

Nasturtium alpinum bellidis folio majus. *Bauh. prodr. 46.*

Turritis foliis caulem ambeuntibus polyceration. *Bocc. mus. p. 49. t. 41. Scheuchz. it. 2. p. 143.*

Planta prædita est sapore subacri, nec grato. Radix perennis & longe multiceps plures caules producit, foliorumque rosas, quæ ex basi angusta & petiolum æmulante in paginam expanduntur obverse ovatam lanceolatamve, obtusam, rariter dentatam vel integerrimam. Caulina magis lanceolata sunt, sessilia vel semiamplexicaulia. Omnia autem saturate virent, crassula sunt, nitida, & aut glaberrima, aut punctis magis minusve protuberantibus inque pilum brevem desinentibus varie exasperata. Caules sunt simplicissimi, teretes, glabri, plerumque incurvati, superne paulatim in longum racemum elongandi. Flores corymbosi, inodori. Calyx ex flavo viret, vix ad basin gibbus. Petala alba in leucophæum quandoque colorem tantisper vergunt, calyce duplo longiora, integerrima aut subemarginata, ex obverse ovata figura in unguem angustata. Antheræ obtusæ. Siliqua ad caulem parallela, erecta, glabra, linearis, compresso-plana. Valvulæ cum basi tum apice dehiscunt, deciduntque sic relicto dissepimento, nec revolvuntur. Semina plura badia. Crescit ad radices alpium locis udis. Floret a Julio ad Octobrim. Fructus maturescunt ab Augusto ad Octobris finem. Ex seminibus in horto enata, modo folia glabra protulit, modo eadem, quam in sequente, vix minus hispida.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA PRIMA.

ARABIS PUMILA.

Arabis bellidifolia. *Linn. syst. p. 443. Jacq. obs. part. 1. p. 22. Scop. carn. 2. p. 31.*

Cardamine bellidifolia. *Crantz. fasc. p. 43.*

Cardamine pumila, Bellidis folio, alpina. *Ger. emac. 260. Seg. ver. 1. p. 387.*

Leucoium foliis radicalibus subrotundis, scabris, dentatis; caulinis amplexicaulibus hirsutis. *Hall. hist. helv. num. 447.*

Plantula cardamines alterius æmula. *Clus. hist. p. CXXIX.*

Sinapi pumilum alpinum folio bellidis Clusio. *Bauh. hist. 2. p. 870.*

Nasturtium alpinum bellidis folio minus. *Bauh. pin. 105. Scheuchtz. it. p. 44.*

Quoniam celeberrimi Botanici hanc a priore ceu speciem distinctam separare pergunt, seorsim sub proprio nomine hic tradam, quantumvis ipse adhucdum de hac dubitem diversitate. Pumila hæc planta summis in variarum nostrarum alpium jugis nascitur, idque sæpe abundanter, florere incipiens sub Junii finem, siliquas maturas gerens Augusto & Septembri. Radix perennis, ramosa, sordide albens ac multiceps gignit caules ab unico ad decem, hirsutulos vel glabros, a duabus ad sex uncias altos, teretes, suberectos, annuos, rarissime ramulo auctos. Folia radicalia sunt crassula, integerrima vel paucidentata, obverse ovata, in petiolum attenuata, plura simul in rosulas collecta, plerumque ciliata & punctis elevatis pilisque scabra, idque semper notabilius quam in præcedente. Caulina sunt lanceolata, sessilia, utrinque ut plurimum glabra & ad oras obsolete ciliata. Flores sunt corymbosi & inodori. Calycis foliola oblonga obtusa concava erecta & glabra e viridi flavent. Petala sunt alba, obverse ovata, obtusa & calyce duplo longiora. Filamen-

menta calycem vix superant. Antheræ flavent. Siliquæ immaturæ atroviorent ; maturæ eriguntur, continentque semina circiter decem; prioribus similes. Planta depicta major ex loco alpino demissiori est.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA SECUNDA.

BRASSICA ORIENTALIS. *Lin. syst. p. 444.*

Brassica campestris prima. *Clus. hist. p. CXXVII.*

Brassica orientalis perfoliata, flore albo, siliqua quadrangula. *Tourn. cor. 16.*

Brassica campestris perfoliata, flore albo. *Baub. pin. 112. Seg. ver. 1. p. 380.*

Erysimum campestre. *Scop. carn. 2. p. 27.*

Erysimum perfoliatum. *Crantz. fasc. p. 27.*

Eruca foliis ovatis, integerrimis, amplexicaulibus. *Hall. hist. helv. num. 457.*

Hæc ita convenit cum subsequa, prolixè descripta, ut sine flore fructuque non possint modo ullo dignosci ab invicem. Folia exactè eadem. Caulis idem. Idem totus habitus. Discrimina itaque sola adnotabo. Et hæc quidem statura esse solet humiliore, quam inæqualitatem sæpe tollit soli diversitas. Culta in horto semper mihi floruit eodem anno; qua super re in sylvestri non certum mihi iudicium est. Multicaulis sæpius est quam altera, qualis elegans apud Clusium figura extat. Propterea unicaulem ego exhibui, specimenque minus & non ramosum. Sic icon utraque mea, & Clusiana, optime diversos sistunt status, quibus utraque stirps vegetare suevit. Hæc per totum agrum Viennensem reperitur; subsequa paucis in locis. Flores paulo majores. Calyx quandoque leviter purpurascit. In petalis viror unguium venosè percurrit bracteam albam, paululum ochroleucam, & magis patentem. Stamina calycem dumtaxat æquant, nec superant. In siliqua constans diversitas est. Hæc enim erigitur quidem, sed patulo magis modo; æquabilissime & argutius tetragona est; nec habent latera ejus striam illam elevatam alterius. Semina minus sapida sunt, & vix amara.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA TERTIA.

BRASSICA AUSTRIACA.

Brassica campestris perfoliata, flore luteo. *Læs. pruss. pag. 29?* Autoptæ judicabunt Boruss.

Brassica perfoliata. *Crantz. fasc. p. 37?* Sed siliquam conico-turgidulam dicit.

Cultæ ex seminibus primo vere in horto satis, aliæ eodem anno florent Julio mense; aliæ sola folia radicalia producunt, perstant hyeme sub dio, florentque jam initio Maji, semina perfecturæ Julio. Hæc nunc sata late germinant, sed ex his nulla planta floret ante proximum annum. Atque tali ratione biennem esse plantam sylvestrem, opinor, quum Majo hæc, vel etiam sub finem Aprilis, florere incipiat, pergatque in Junii cursum usque. Radix alba, sublignosa, rarius ramosa, semipedem plus minus longa, crassa calamus vel gracilior, saporem raphani quendam habet. Caulis plerumque unicus, infrequentius (at in culta ut plurimum) multiplex, recta assurgit ad altitudinem, si una racemum addis, duorum pedum, ex alis foliorum ramosum. Folia sunt integra, ad extremitatem rotundata, crassa, glauca, amplexicaulia, sapore herbaceo nec acri donata, omnia perpetuo, ne cotyledonibus quidem exceptis, glaberrima; radicalia obverse ovata; caulina ovata, basibus rotundatis, nec unquam, uti in Brassica campestri Floræ Danicæ, acutis. Neque flores, quales ibidem delineantur, racemosi sunt, sed co-

rymbose paucissimi simul explicantur, ut discrimen hujus a campestri abunde pateat. Calycis tubulosi foliola cum flavedine virent, erecta, oblonga; opposita duo concava & in gibbum haud valde notabilem detrusa; alia duo, in parte floris magis compressa sita, planiora. Petala lutea ex ungue longo erectoque in bracteam desinunt ovatam obtusam patulamque. Filamenta erecta pallidaque extra calycem eminent. Antheræ sunt sulphureæ. Siliquæ strictè eriguntur, fere parallelæ cauli, tripollicares, glabræ, subacutæ, tetragonæ cum singulis lateribus stria longitudinali protuberante notatis. Dissepimentum pellucidum albidumque hinc atque illinc foveolas intropressas pro locandis seminibus habet, quæ sunt oblonga, nigra saporisque ingrati & amari. Crescit in asperis, inque arvis.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA QUARTA.

CHERLERIA SEDOIDES. *Linn. syst. pag. 313. Scop. carn. 1. p. 312.*

Cherleria. Hall. bist. helv. num. 859. tab. 21. Seg. ver. 3. p. 180. t. 4. f. 3.

Lychnis alpina, muscosis foliis densius stipatis, floribus parvis, calyce durior. Plukn. alm. 233. t. 42. f. 8.

Sedum montanum perpusillum luteum. Moris. bist. 3. p. 471. s. 12. t. 6. f. 14.

Sedum montanum perpusillum, luteolis floribus. Park. theatr. 738.

Radix perennis fusca longa ramosa & valde multiceps densissimum, quandoque vel semipedalem, cespitem rosularum format, quæ constant ex foliis parvis, linearibus, acutis, glabris, dumque elongantur in ramulos rosulæ, (quod in sylvestri accidit interdum, in culta fere semper, tunc sterilibus,) oppositis & circa nodum connatis. Infra rosulas folia emarcida præteritorum annorum conspiciuntur. Pedunculi uniflori, breves ita tamen ut emineant, ex centro rosulæ adultioris enascuntur, ad quorum latus tunc nova rosula prodit. Flos erigitur. Perianthii foliola quinque, crassula, patentissima in floris explicatione, dein iterum erecta & conniventia, ovata, concava, æqualia, apice obtuso concavoque terminata, ex flavo virent. Petala nulla unquam vidi, vel optimo usus microscopio. Nectarium monophyllum, campanulatum, calyce triplo brevius, e viridi luteum, & profunde quinquepartitum, e receptaculo communi inter calycem germenque oritur; laciniis obverse ovatis sitisque ante lacinias calycis. Filamenta decem, primo erecta, post fecundationem patentissima, subulata, pallida, longitudine calycis; orta omnia ex ipsius limbo nectarii, alterna inter lacinias, alterna ex laciniarum crenis; nulla a me observata egredi ex receptaculo communi, aut ex nectarii dorso. Antheræ didymæ, ovales, flavæ cum polline subvirente. Germen subrotundum vel ovatum, obsolete trigonum. Styli tres breves & erecti. Stigmata simplicia. Capsulam non vidi maturam. Crescit in summis alpium jugis. Floret Junio & sequentibus. Ad latus tabulæ flos auctus conspicitur.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA QUINTA.

CAMPANULA PULLA. *Linn. syst. p. 159. Jacq. obs. part. 1. p. 30. t. 18.*

Scop. carn. 1. p. 143.

Campanula alpina latifolia, flore pullo. Bauh. pin. 93. prodr. 33.

Radix fibrosa, ramosa, gracilis, perennis, repens & multiceps cauliculos profert plures, annuos, teretes, aut totos glabros, aut inferne rariter hirsutulos, suberectos, a quatuor ad septem uncias altos, simplicissimos, superne in pedunculum abeuntes aphyllum & uniflorum. Folia sunt alternatim sparsa, subovata vel lanceolata, obtusa vel acuta, infima attenuata in petiolum, summa sessilia, obsoletius ferrata, glabra, infimorum pe-

petiolis interdum rariter ciliatis. Flos cernuus & inodorus habet foliola calycina lævia, subulata, acuta, & patentissima. Corolla eleganter & saturatissime violacea in lacinias superne fecatur, breves acutas patulas & semiovatas. Nectarium est hirsutum. Germen inferum, glabrum, atrovirens ac pentagonum. Capsula trilocularis & ad basin tribus foraminulis trivalvis continet semina minuta oblonga & flavescientia. Crescit in alpestribus. Floret Junio & Julio; culta in horto, ubi quam maxime cespitosa evadit, nec cæterum mutata, a Maji initio ad Septembrim.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA SEXTA.

HIERACIUM PORRIFOLIUM. *Linn. syst. pag. 523. Jacq. enum. vindob. p. 273. t. 6. an Scop. carn. 2. p. 107?*

Hieracium phalangii foliis. Vaill. act. 1721. pag. 184.

Hieracium montanum, asphodeli foliis acuminatis. Bocc. mus. p. 147. t. 106.

Planta glabra est, etiam ipse calyx, qui in enumeratione stirpium agri Vindobonensis a sculptore, tabulam septimam imitato, hirsutus per errorem factus fuit. Ex radice perenni, fusca, brevi & fibris longis pallidioribus crassisque aucta, caulis exsurgit unicus, aut ex eadem rarius multicipite multiplex, a semipede ad duos pedes altus, teres, erectus, foliosus, gracilis, superne in pedunculos paucos, squamula una alterave instructos minutula, paniculatim divisus. Folia sunt sublinearia, acuta, integerrima vel rarius infima quædam denticulata, plana vel conniventia; radicalia quatuor vel quinque uncias longa, supra ipsam originem sublanuginosa; caulina sessilia, sparsa & successive breviora. Flores corollam habent flavam, calycemque glaberrimum & cæsum. Semina oblonga & fusca coronantur pappo sessili piloso & ad lentem denticulato. Tota lactescit. In horto culta nihil mutatur. Crescit passim in rupibus ad pedes alpium, vix ad alpes ipsas adscendens. Floret Julio & Augusto.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA SEPTIMA.

HIERACIUM INCANUM. *Linn. syst. pag. 522.*

Hieracium sextum montanum. Clus. hist. CXLI. Baub. hist. 2. p. 1038.

Hieracium montanum angustifolium, nonnihil incanum. Baub. pin. 129.

Apargia incana. Scop. carn. 2. p. 113.

Planta lactescens ex radice crassa, perenni, foris nigrescente, intus albida, perque ætatem multicipite plures plerumque promit scapos teretes, erectos, foliis duplo triplove altiores, solo foliolo subietaceo uno alterove vestitos, cæterum aphyllous, flore solitario terminatos. Folia omnia radicalia sunt, anguste lanceolata, basi aliquatenus attenuata in petiolum, obtusa vel acutiuscula, a duabus ad sex uncias longa, tantisper & rariter denticulata cæterum integerrima, erecta, crassula, & utrinque denso tomento ex pilis albis apiceque stellatis incana; cujusmodi etiam pili stellati sed sessiles scapum obducunt. Calyx etiam similibus pilis adscendentibus hispidus squamas habet acuminatas, exteriores magis virentes. Petala & styli flavent. Antheræ sunt luteæ. Receptaculum vestitur villis brevissimis. Semina pappum gerunt sessilem & plumosum. Crescit frequens in montibus apricis saxosis, florens Majo, Junioque semina perficiens. Ad marginem adstat pars folii ad lentem aucti.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA OCTAVA.

AGARICUS NIVEUS.

Lignis putridis in sylvis subalpinis parasiticus innascitur, ad Amanitam Halleri num. 2335 proxime accedens. Totus est unicolor, lacteus, tenellus, fragilis, ac pellucidus; quæ omnia in icone sic exprimi non potuerunt. Omnes sunt brevissimo stipite horizontaliter egredient: donati, a quo pileus porrigitur, etiam horizontalis, dimidiatus, qui supra est glaberrimus planiorque, & ad oras tantisper inflexus & convexulus. Lamellæ a stipite exortæ partim dimidiatæ, partim integræ & versus pilei limbum ramosæ, tenuissimæ, lacteæ in principio, post aliquot horas modice fordent. Stipes basi pilis albis est hirtus. Caro est nivea & tenera. Sub finem Augusti anni 1774 comes mihi in itinere alpino clarissimus Mikan, nunc Chemiæ & Botanices Professor Pragensis, copiosum invenit.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA NONA.

EUONYMUS LATIFOLIUS. Scop. carn. 1. p. 165. Linn. spec. pl. num. 1.

β. pag. 286. Baub. pin. 428. Baub. hist. 1. part. 2. pag. 202.

Euonymus prius sive latifolius. Clus. hist. 56.

Euonymus pedunculis lateralibus patulis, foliis subrotundis, fructibus alatis. Hall. hist. helv. num. 830.

Fruticis hujus lignum albidum vestitur cortice ex fusco & leucophæo vario. Rami juniores ad summam dumtaxat parumper compressi, cæterum teretes jam sunt, uti seniores. Folia sibi opponuntur petiolis instructa brevibus, ex ovato lanceolata aut magis ovata, acuta, utrinque glaberrima, a duabus ad quatuor uncias longa, omnium tenuissime ad oras serrulata, ut videantur primo intuitu integerrima, unde nec apte exprimi in figura denticuli potuerint. Pedunculi communes ex alis foliorum oriuntur, graciles, oppositi, patentissimi, virides, paucis ad apicem floribus, & ipsis breviter pedicellatis, subumbellatim onustos; elongati in fructu, rubri, pendulique. Flores parvi, inodori ac patentissimi calycina foliola habent subrotunda & concava; petala subrotunda plana & duplo ampliora; filamenta vix conspicua cum antheris flavis. Horum autem quam plurimi sunt pentandri & pentapetali; pauci, iique præcipue extimi primique florentes, tetrandri & tetrapetali. Calyx & corolla initio dilute virent, brevi maculis fordide purpureis inficiuntur, tandem sic purpurascunt tota. Capsulæ magnæ, coccineæ, nitidæ, pendulæ, glaberrimæ, pro ratione florum pentacocæ aut tetracocæ, in totidem angulos eminentes & acutos excurrunt. Semina ex ovato oblonga & obtusa involvuntur tota in pulpa aurantiaca. Floret Junio. Fructus maturescunt Septembri. Crescit in sylvaticis ad radices alpium.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA.

HYPNUM AQUATICUM.

Hypnum aquaticum nigricans, foliis angustis falcatis. Dill. musc. p. 334. t. 43. f. 70.

Muscus squamosus nigricans, sub aqua vivens. Pont. comp. bot. 2. p. 23.

Muscus squamosus, aquaticus, longissimus, & ramosissimus, atrovirens; foliis longis, angustis, falcatis, & unum latus spectantibus; capitulis crassioribus, incurvis, brevibus pediculis insidentibus. Mich. gen. p. 114. num. 107.

Muscus squamosus, aquaticus, atrovirens, viticulis longis, tenuioribus; foliis hamatis, angustis, & unam partem spectantibus; capitulis incurvis. *Mich. gen. p. 115. num. 110.*

Nudis faxis, super quibus fluit amnis Schwarza ad pedes alpium Schneeberg & Breyn, infra aquam ad variam profunditatem elegans hicce & perennans muscus copiose innascitur, cespitem formans densum, lataque basi firmiter adhærens, situ suo horizontali amnem fluentem secutus. Radix sæpe crederetur nulla, quum integri cespites avelli de saxo queant, solidam meramque crustam tartaream pro basi habentes. Sed per ipsam hanc, quam ex præcipitato de aquis sponte sensimque ibidem deposito pulvere lapideo ortam existimo, crustam, tum etiam nonnunquam copiosius supra illam, fibræ radicales vagantur numerosæ, veluti glomeratæ, capillares, breves, nitidæ & badiæ, quæ furculorum bases connectunt, & post solutam crustam prodeunt in conspectum. Surculi sunt aut simplicissimi, aut brevibus ramulis, ex quibus præcipue capitula exeunt, diversimode onerati, cæterum teretes, semipedales vel breviores, toti densissime foliosi, aut seniores inferne nudi rigiduli & foliorum jam deperditorum superstitibus basibus inæquales, nigrescentes. Folia numerosissima & sessilia furculos imbricatim occupant, omnia versus alterum latus flexa, hinc falcata, ex lineari acuminata, integerrima, facie parum concava, dorso convexula, atrovirentia. E summitate ramulorum, rarius ipsius furculi, exeunt pedunculi teretes, longitudine ipsorum capitulorum, nitidi, recti, fuscescentes, inferne incrassati ac geniculati; qui singuli capitulum gerunt oblongum, teres, superne acuminatum in conum, nitidum, rectum, in principio more solito gracile & late virens, tandem crassius & atroviride, donatum calyptra conico-acuminata, fuscescente & recta. Quædam tamen capitula vidi incurvata, idque præprimis ad exortum coni & calyptræ. Floret Augusto & sequentibus. Tabula repræsentat muscum cespitose saxo fluviatili incrementem; tum furculum aliquem ex ramosissimis, basi jam aphyllum; aliumque ex simplicioribus, radice præditum; capitulum calyptratam cum pedunculo foliumque in genuina magnitudine; aucta vero folium, capitulum calyptratam cum folio terminali summo, capitulumque a calyptra solutum.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA PRIMA.

CLEMATIS ERECTA. *Linn. syst. p. 377. Scop. carn. 1. p. 387. Crantz. fasc. pag. 126.*

Clematis caule erecto; foliis pinnatis, ovato-lanceolatis. *Hall. bist. belv. num. 1144.*

Flammula Jovis. *Stærck. monogr. p. 7. t. 1.*

Flammula Matthioli. *Clus. bist. p. 124.*

Flammula recta. *Bauh. pin. 300.*

Flammula altera. *Dodon. purg. p. 244.*

Acris & urentis saporis planta ex radice perenni, & ramosa quotannis producit caules herbaceos, annuos, teretes, vix ramosos, a tribus ad quinque pedes altos, firmos, & superne in pedunculos paniculatos. Folia sunt opposita, pinnata ex foliolis utrinque a duobus ad quatuor cum terminante impari, petiolatis, lanceolatis vel ovatis, acutis, facie glabris & virentibus, dorso villosulis & subglaucis, integris aut rarius magis minusve bilobatis. Ad pedunculorum divisiones stipulæ adstant minutæ. Petala sunt alba, oblonga, quatuor vel interdum quinque, obtusa, villosula, staminibusque paulo longiora. Pistilla plura contigua in femina abeunt pauca ab unico ad tria vel quatuor, rarius ultra, ex nigro fusca, glabra, orbiculata, valde compressa, ex apice emittentia setam plumosam flaventem longamque. Crescit in fruticosis, ad sylvas. Floret æstate. Semina maturescunt Augusto.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA SECUNDA.

FIGURA PRIMA.

CRATÆGUS MONOGYNA.

Mespilus Oxyacantha. Scop. carn. 1. p. 344. Crantz. fasc. p. 82.

Mespilus decima tertia. Dubam. arbr. 2. p. 20.

Mespilus sylvestris, foliis trifidis splendentibus. Vaill. bot. p. 127.

Oxyacantha spinosa, minore folio. Barr. p. 125. ic. 563.

FIGURA SECUNDA.

CRATÆGUS OXYACANTHA. Linn. syst. p. 342.

Mespilus spinosa, foliis glabris ferratis retusis trifidis. Hall. hist. helv. num. 1087.

Flora Danica. Tab. 634.

Duæ stirpes, specie inter se distinctissimæ, a Botanicis aut plane confusæ, aut ab invicem separatæ fuerunt tam oscitanter, ut operæ pretium duxerim, una illas eademque hic tabula tradere, qua melius pateat stabiliaturque diversitas. Et impressa quidem jam illa colorataque, venit nuperrime primo in manus meas Floræ Danicæ fasciculus undecimus, in qua unam ex his vidi delineatam. Haud tamen, opinor, accidet injucundum, utramque sic junctim spectari; dum nec poterat amplius hæc figuræ evitari repetitio sine damno inutili meo. Ex synonymis difficulter eruendis citavi pauca, quæ certiora videbantur. Utramque ager Viennensis alit; monogynam quidem passim & copiose ad margines viarum, in fruticetis, in sylvis Danubialibus, in montibus, atque alibi; Oxyacantham vero in ipsa urbis vicinia nuspiam, sed in montium catena illa, quæ a Danubio ad Styriam extenditur, haud infrequentem, interdum cum affine monogyna mixtam, quando tunc vel eminus ambæ discernuntur. Habitus utrique apud nos plerumque diffusus est, inconcinnus & humilis, dum rarius altitudinem decempedalem excedit. Materies dura albet. Spinæ singulares, rectæ, acutæ validæque ad latera ponuntur ramulorum, etiam alibi vagæ, aut terminales; modo frequentes, modo pauciores, modo tam raræ, ut abesse videantur. Ramulos juniores virides & alternantes folia ornant alterna petiolata & utrinque virentia cum dorso pallidiore. Pedunculi subterminales & ramosi flores sæpius ternos, alias etiam plures aut pauciores sustinent, colliguntque omnino sæpe numerosi in umbellas densas, quæ totos frequenter ramos obsidendo stirpi florenti elegantiam non mediocrem addunt. Flores odoratissimi habent petala alba, calycem cum virore pallem, antherasque rubras. Fructus succedunt ratione florum pauci, dum reliqui abortant, subrotundi, nitidi, rubri, & calyce marcescente coronati. Caro iis albida est, ficcior & vix sapida. Semen ligneum, durum, pallens & uniloculare includit nucleum ovatum compressumque. Hic quum constet ex cortice proprio membranaceo fuscescente & ex substantia interiore alba; ipsum etiam semen futuram oppositam indicet manifestam, cujus ope per cultrum immissum adactumque facile in duas veluti valvulas findatur; fructus ad drupas referri meretur. Etiam ex nucleo inferne appendicula prominet, quæ futuram penetrat. Florent Majo. Semina maturescunt Septembri & Octobri. Atque illa conveniunt monogynæ cum Oxyacantha. Nunc transeundum est ad perpetuas diversitates, quas in foliis, floribus, fructibusque observavi, & ex quibus species judicentur genuinæ ac distinctæ.

Scilicet in Cratægo Oxyacantha folia sunt ad nervum venasque dorsales notabiliores, tum etiam ut plurimum pedunculi petiolique, villosula, qui tamen villi armato quam nudo oculo spectantur evidentius. Sunt obtusa, per totum ambitum inæqualiter ferrulata, superne tantum obsolete triloba parumque profunde secta. Lacinia calycis in flore pa-

ten-

tentissimæ quidem sunt; quandoque etiam ultra, nunquam tamen insigniter, reflectuntur; & tales perstant in fructu. Styli adsunt gemelli, in raris individuis terni, quos etiam paucissimis in floribus quaternos conspexi. Unicus dum se stylus quandoque obtulit, semper tunc ille, egressus, non ex germinis centro, sed ad hujus centri latus, indicabat evidentissime alterius styli præternaturalem aliquem vitiosumque defectum. Fructus fovet semina duo, vel tria, aut quatuor, quot nempe styli fuerunt in flore; variæ hinc pro diverso numero suo figuræ, dum in medio fructu, absque ulla interposita pulpa, lateribus suis planis sese mutuo contingant. In fructibus dispermis sunt semiglobosa, sive globi referunt dissecti ambo hemisphæria. Tetraspermorum semina foris convexa sunt, intus ex duobus lateribus planis in angulum concurrentia. Tria semina si sint, tunc unum reliquis binis opponitur, duplo majus, dimidiumque fructum occupans; simile dispermi, dum reliqua figuram tetraspermorum habent.

At vero in *Cratægo monogyna* folia sunt glaberrima magisque nitentia; tum etiam pleraque valde profunde secta in lobos quinque vel tres acutos & aut integerrimos aut ad summam paucis dentibus ferratos. Pedunculi nullis villis pubescunt. Lacinia calycis semper cum in flore tum in fructu ita reflectuntur totæ quantæ, ut ad germen fructumque arcte apprimantur postica sui parte. Stylus unicus adest constantissime, ortus e centro germinis, nunquam mihi variare visus in ullo flore; hinc etiam fructus gestat semen æque constanter unicum, idemque subrotundum, nec ullo latere applanatum. Sive igitur offerat quis alterutrum florem, sive folium aut fructum, momento sine hæsitazione ulla speciem dignoscemus. Prima tabulæ figura sistit *Cratægi monogynæ* ramulum copiosius florentem aliumque fructescens; fructum immaturum, Julio carptum, quando figura magis ovata gaudet, quæ in maturo (nec tamen in omnibus) magis rotundari solet, & hinc evadere *Oxyacanthæ* simillima; semen integrum; idem transversim dissectum; tum quoque per futuras fissum longitudinaliter cum inhærente nucleo integro; nucleumque tandem exemptum. In altera figura ramulus exhibetur *Cratægi Oxyacanthæ* parce florens, (nam ita ludere florum numero stirps utraque suevit,) idemque fructifer; tum fructus immaturus, Julio etiam carptus ad latus prioris; semen dispermi; idemque cum sectum transversim, tum fissum per futuras longitudinales cum nucleo integro.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA TERTIA.

HIERACIUM STIPITATUM.

Planta pedalis vel altior in pratibus montanis editis crescit, flores Junio, semina matura Julio ferens. Ex radice perenni, fescunciali, terete, præmorfa, obliqua, calamum plus minus crassa, pallide fuscescente, & fibrillis aucta, promit annuatim caulem solitarium, teretem, substriatum, fistulosum, inferne glabrum, superne raris atrisque pilis hispidulum; aut unico folio in decursu munitum, aut plane aphyllum, in duos tres quatuorve pedunculos unifloros erectosque divisum, quibus singulis folium parvum ceu stipula subjacet. Folia radicalia pauca, ex figura obverse ovata & mucronata paulatim longeque attenuata, tenuia, utrinque glaberrima, rariterque dentata, facie læte virent, dorso ex viridi pallent. Caulinum, si quod adest, oblongo-lanceolatum, sessile, acuminatum, subdentatum, pro varia insertionis altitudine, prouti ibidem caulis est, modo glaberrimum est, modo hispidum. Calycis subæqualis & atrovirentis squamæ sunt acuminatæ pilisque nigris dense hirsutæ. Corollulæ luteæ & quinquedenticulatæ. Antheræ fuscæ. Calyx in fructu reflectitur. Receptaculum nudum punctatum & planum semina sustinet oblonga, obtusa, fuscescentia, submuricata, coronataque calyculo pentaphyllo & pappo stipitato simplice. Cum generibus affinibus plura habet communia; ab *Hieracio* secedit stipite pappi; ut singulare genus constituere posse videatur.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA QUARTA.

SALSOLA PROSTRATA. *Linn. syst. p. 196. Amæn. acad. 2. p. 347. Pall. it. 1. p. 490. β. tab. C. litt. op q r.*

Salsola lignosa, ramis filiformibus adscendentibus, floribus conglomerato-spicatis. *Læsl. hisp. p. 131.*

Kali hirsuto affinis, Anthylloidis forte aliqua species. *Baub. hist. 3. part. 2. pag. 703.*

Chenopodium foliis subulatis, sericeis; florum glomerulis geminis. *Hall. hist. helv. num. 1575.*

In Austria sylvestrem circa oppidum Rœtz crescentem reverendus Andreas Zanutig invenit primus, mihiq̃ue attulit; dein ex Hungaria clarissimus Botanicæ & Chemiæ professor Tyrnaviensis Winterl. Radix lignosa, altero jam anno digitum minimum sæpe æquans, tandem diametri uncialis, long, foris fusca, intus pallens cum paucis circulis magis cinereis, in truncum brevem, ceu caput, attollitur, ex quo caules producuntur copiosi, ad basin fruticosi lignosi & perennantes, cæterum herbacei & annui, prostrati vel adscendentes, ramosi, teretes, sesquipedales vel longiores, inferne nitidi & virentes superne subtomentosi & sæpe sanguinei. Folia sunt linearia, acuta, ex glauco virentia, inermia, crassula, mollia, tomento fere inconspicuo obsita, plana, sessilia, plus minus, semiuncialia, infra flores fasciculata, ad eosdem subsolitaria. Flores sessiles, parvi paucique aggregatim insident foliorum alis, longeque spicatos sic caules reddunt. Perianthium persistens, monophyllum, campanulatum, semiquinquesidum, utrinque pilis longis albidisque hirsutum iisdemque ad oras ciliatum lacinias habet semiovatas concavas erectas & atrovirentes. Petala omnino desiderantur. Filamenta quinque subulata erecta & albida receptaculo innascuntur, calyce duplo longiora, nec huic inserta. Antheræ purpureæ subovata compressæ obtusissimæ basique bifida eriguntur. Germen subovatum viride & glabrum attenuatur superne definitque in stylum subbifidum, subulatum, hispidum, erectiusculum & calyce paulo longiorem. Stigmata sunt simplicia. Atque tales quidem flores vidi jam per tres annos a Julio ad medium usque Septembrim sibi succedere, augeri que numero insigniter, at non volumine, nec dare vestigium fructus ullum. Hoc autem tempore inter illos alii exeunt flores, æque parvi, etiam apetali calyceque simili donati, sed qui styliorum divaricatione summa, longitudine ac rubore eleganti conspicuos se reddunt. Hi fæminei sunt, staminibusque plane carent, forte soli fertiles. Circa medium Octobrim alæ calycum foliaceæ apparent, & fructus increscunt, qui, dum maturus est, capsulam exhibet tenuissimam membranaceam, quæ includit semen subulatum viride & semicirculariter inflexum. In tabula exhibentur radice pars; caulis aliquis, ob tabulæ angustiam in erecto nimis situ; tum aucta ad lentem calyx fructiger, flos hermaphroditus sterilis, huius stamina duo aliqua cum pistillo, flos fæmineus & semen nudum; tandem in statu naturali semen & capsula.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA QUINTA.

ONOSMA ECHIOIDES. *Linn. syst. p. 147.*

Cerinthe echioides. *Scop. carn. 1. p. 128.*

Symphytum foliis lingulatis, hispidis. *Hall. hist. helv. num. 601.*

Anchusa exalbido flore. *Clus. hist. CLXV.*

Anchusa echioides, *Cerinthos* flore, montana. *Col. ecphr. 1. p. 182. t. 183.*

Anchusa tertia. *Camer. epit. p. 736.*

Anchusa lutea major & minor. *Baub. pin. 255.*

Folia primo anno sola radicalia promit, angusta, acuta, integra, a duabus ad quinque uncias longa; altero caulem suberectum, teretem, purpureum vel magis pallidum, a dimidio ad sesquipedem altum; foliis ornatum ex oblongo lanceolatis, sessilibus, & alternis; post peractum fructum perit. Ex foliorum omnium axillis rami adscendunt simplices, foliosique. Pedunculi breves uniflori & solitarii ex omnium foliorum superiorum alis egrediuntur. Flores inodori, cum ante expansionem, tum etiam explicati, nutant cum ipsa ramorum & caulis summitate; post fecundationem paulatim attolluntur, ut calyx fructiger sit erectus. Perianthium dividitur in foliola quinque, lanceolato-linearibus, acuta, erecta, persistentia, quorum aliqua sæpe connata sunt. Hæc, uti etiam caulis, folia ramique, pilis albidis rigidisque dense hispida & aspera sunt, in planta senescente etiam pungentibus. Corolla in principio nivea est, mox autem ochroleuca aut magis flavescens evadit, calyce paulo longior, tubulosa & superiora versus sensim ampliata, circa medium quinque sulcis introrsum trusa, brevissime villosa externe, limbum habens exiguum ex quinque dentibus triangularibus & patentissimis. Filamenta quinque, crassa, alba, subulata, compressa & conniventia ex media oriuntur corolla, antheris prædita sublanceolatis, flavis, in apicem membranaceum terminatis, magnis, & conniventibus in conum; unde stamina faucem petali, cæterum perviam nudamque, sic claudunt. Stylus filiformis longitudinem corollæ habet, etiam sæpe tantisper longior. Semina adsunt quatuor, ovato-acuminata, hinc gibba, illinc angulata, lucida, glabra, & cinerea. Radix semipedalis, digitum crassa, intus sordide pallens, cortice vestitur nigro sublaceroque, sub hoc eleganter rubra, simili-que tingens colore. Crescit in saxosis aut sabulosis locis. Floret Junio. Semina perficit Julio & Augusto. In margine adstant corolla integra, eadem abscissa ad ortum filamentorum, ut hæc cum antheris styloque in conspectum prodeant; stamen avulsum, & semen hinc atque illinc visum.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA SEXTA.

CONVOLVULUS CANTABRICA. *Linn. syst. pag. 157. Scop. carn. 1. p. 141.*

Convolvulus minimus spicæfolius. *Moris. hist. 2. p. 17. s. 1. t. 4. f. 3.*

Convolvulus linariæ folio. *Baub. pin. 259.*

Volvulus terrestris. *Baub. hist. 2. p. 160.*

Cantabrica quorundam. *Clus. hist. p. XLIX.*

Multos, annuos, hirsutos, teretes, semipedales aut longiores, tenues, humique prostratos caules ex radice perenni, calamum plus minus crassa, ex fusco sordente, semipedali vel sesquipedali, ac multicipite fundit. Folia sunt anguste oblonga, crassula, pallide virentia, utrinque pilosa, integra, alterna, radicalia obtusiora inque petiolum ciliatum attenuata, caulina acuta & sessilia. Pedunculi axillares, solitarii, ab una ad tres uncias longi, & villosi, tres vel duos flores sustinent breviter pedunculatos. Calyx hirsutus in lacinias lanceolatas acutasque dividitur. Corolla carnea utrinque lineas quinque latas rubrasque habet, externas pilosas. Antheræ pallent. Stigmata duo sunt filiformia. Capsula glabra subrotunda & bilocularis continet in quolibet loculamento semina duo fusca. Crescit in montosis apricis asperis. Floret Majo & Junio. Semina maturescunt Julio & Augusto.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA SEPTIMA.

LEONTODON AUREUM. *Linn. syst. pag. 522. Jacq. vindob. p. 268.*

Taraxacum calycibus hirsutis, squamis rectis. *Hall. hist. helv. num. 57. t. 1.*

Dens leonis, foliis extremo subrotundis, floribus aureis. *Raj. syl. ext. p. 399. Seg. ver. 3. p. 265.*

Hieracium aureum. Scop. carn. 2. pag. 104.

Hieracium alterum minus quartum. Col. ecphr. 2. p. 31. t. 29.

Hieracium dentis leonis folio obtuso minus alpinum, flore ferrugineo. Scheuchz. it. 1. pag. 40.

Lac amarum læsa planta fundit. Radix perennis, præmorsa, calamum vel digitum crassa, fibris albicantibus longisque aucta, intus albicans, foris sæpius nigrescens, plerumque plantulam unicam profert, nonnunquam multiceps etiam plures. Folia sunt radicalia omnia, modo paucissima, modo plura, oblonga, versus basin sensim angustata, læte virentia, utrinque glabra, inæqualiter sinuato-dentata, obtusa, idque interdum cum exiguo acumine. Scapus unus alterve, teres, striatus, erectus, inferne glaber, versus superiora pilis atris hispidus, fistulosus, ligula una alterave in varia altitudine munitus, a tribus ad decem uncias altus, florem erectum unicum sustinet, simplicissimus, aut rarissime ex ramo biflorus. Flos elegans corollam habet primo interne luteam, foris croceam, qui colores brevi saturantur amplius. Calycis squamæ ex lanceolato oblongæ, acutæ, erectæ, ex nigro virentes, pilisque atris hispidæ, ad basin augentur squamulis brevioribus. Semina linearia pappo coronantur sessili, niveo, & simplicissimo. Crescit in alpinis & subalpinis passim. Floret æstate.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA OCTAVA.

SALIX SERPILLIFOLIA. Scop. carn. 2. p. 255. t. 16?

Exiguus frutex, rarius pedem longitudine excedens, humi prosternitur in summis alpium jugis totus, in subalpinis ramulos gerens magis erectos, ex iisdem fibrillas radicales etiam terræ immittens; nec habitum notabiliter mutat in horto cultus. Caules & rami adulti calamum vel digitum crassi, diffusi, glabrique materie constant albida & cortice nigrescente, qui in exsiccatis speciminibus ater evadit. Folia sunt ovata vel lanceolata, integerrima, breviter petiolata, utrinque nitidissima, facie glabra, dorso subvillosa, ad oras haud ciliata, obtusa vel acuta. Amentum laxè componitur ex squamis a tribus ad decem, oblongis, concavis, obtusis, pallide flavescentibus, & ciliatis per pilos in margine raros, ad apicem densiores longosque. Hæ singulæ in maribus locant stamina gemina filiformia erecta & longiora; in fæminis pistillum pedicellatum, cui, uti & staminibus, altera squamula minor e regione apponitur. Capsula est glabra. Crescit in alpibus, florens Junio, dans semina Julio. Tabula exhibet plantam fæminam florentem cum addit-ramulo fructigero, & aucto ad lentem fæmineo flore; tum ramum masculum, auctum florem masculum, & ramulum foliosum variantem in horto.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA NONA.

MUCOR MINIATUS.

Mucor elegans, tenellus, debilis, & mollis, ut tactu in pulvem collabatur, nitidus & totus glaberrimus, constat stipite albo cylindrico, & capitulo pyriformi, cum intus tum foris miniati coloris. Substantia interior homogœnea est, exsiccatione evadens firmior & carnosæ. Innascitur putridis lignis in sylvis udis subalpinis mense Septembri, ubi expertissimus Paulus Antonius Sangiorgio Mediolanensis, anno 1774 itineris comes, detectum mihi adferebat. Ad latus adstat fungulus auctus. TA-

TABULA TRECENTESIMA.

MESPILUS AMELANCHIER. *Linn. syst. pag. 343. Scop. carn. 1. p. 347.*
an Mill. ic. 178?

Mespilus folio rotundiore, fructu nigro subdulci. *Tourn. inst. pag. 642. Seg. ver. 2.*
p. 314.

Mespilus alni lanato folio minor. *Pluk. alm. p. 248.*

Sorbus Amelanchier. *Crantz. fasc. p. 90. t. 2. f. 4.*

Pyrus foliis ovatis, ferratis, subtus tomentosis, calvescentibus. *Hall. hist. helv. num.*
1095.

Amelanchier Galloprovinciæ. *Barr. ic. 527.*

Vitis idæa tertia. *Clus. hist. p. 61.*

Diospyros. *Gesn. apud Schmid. num. 53. tab. 15. Baub. hist. 1. p. 75.*

Alni folio lanato minor. *Baub. pin. 452.*

Austriæ elegantissimos inter frutices, dum floret, numerari omnino meretur. Ex eadem radice pluribus caulibus ramisque ad angulum acutum egressis fruticat, a tribus ad septem pedes altus, lignum habens albidum corticemque ex leucophæo rufescentem. Novellorum dumtaxat ramulorum cortex lanugine alba obducitur, quam seniores depouunt. Atque illi exeunt ex stipulis pluribus lanceolatis concavis rufisque, antea gemmam constituentibus. Folia ex gemmis aggregatim plura, eodem cum floribus tempore exoriuntur, in ramulis elongatis alternantia, petiolata, ferrulata, magis minusve obtusa & ovata, ex nervo dorsali medio nervulos laterales adscendentes producentia, facie semper glaberrima & virentia; quo autem juniora, eo magis conniventia inque postica superficie villis incana albis, per ætatem ferme ex integro deperituris. Pedunculi communes unciales lanuginosi & incani sustinent flores odoratos, a quatuor ad decem. Pedunculis propriis ad basin adstat stipula rufa & subulata. Calycis villosi & profunde secti lacinie sunt lanceolato-acuminatæ, planæ, patentissimæ, & ad apicem rufæ. Petala quina ex ungue angusto in laminam paulatim lateſcunt oblongam, obtusam, integerrimam vel subemarginatam, planam, in prona parte glabram, in supina lanuginosam, cum suffuso colore ochroleuco lacteam, inæqualiter patentissimam, & calyce multo longiorem. Filamenta circiter octodecim, albida, calyce breviora, & patula, antheris donantur ochroleucis, effectis fuscis. Germen est villosum. Styli sunt quinque, breves, crassi & obtusi. Calycis fundum adnatus obvestit callus campanulatus obtusus decemdentatus & viridis. Baccam juniorem constantissime inveni decemlocularem & decaspermam, sic ut quælibet duo vicina semina, versus baccæ centrum ad se invicem magis convergentia tandemque mutuo contingentia, alterna dissepimenta ibidem solum dimidiata reddant. Membrana autem peculiaris, semina includens, uti in Pyro, haud adest; sed soli carnis divisæ parietes magis indurati & æquabiles loco dissepimentorum sunt. Est autem bacca primo viridis, dein rubens, tandem atra, subrotunda, coronata calyce persistente & patente, nitida, versus summitatem modo parum lanuginosa, modo etiam hic glaberrima, pisi volumine aut paulo major, carne albida succulenta & dulci prædita, semina includens atra, nitida, leviter compressa, ad hilum emarginata, a duobus ad octo, nam aliqua plerumque abortare solent, nec ossæ, sed seminum pyri structuræ. Ad latus adstant bacca immatura transversim secta, ramulus fructifer, & semen. Crescit in collibus fruticosis saxosis. Floret ab exeunte Aprili ad finem Maji. Semina matureſcunt Augusto & Septembri.

Tabula tituli exprimit prospectum ex Türkenschantz, qui collis est pago Weinhaus immi-
nens urbiq[ue] Viennæ vicinissimus, ad montem Cetium versus lævam, mon-
temque Leopoldi dextrorsum situm. Ad quorum pedem ex
imo prodit pagus Grinzing.

HELLEBORUS

NIGER

LEUCOIUM

ÆSTIVUM

CARPESIUM - CERNUUM

PEDICULARIS ROSTRATA.

PEDICULARIS - VERTICILLATA

HELIOTROPIUM

EUROPÆUM

CENISTA PILOSA

GENISTA SAGITTALIS.

RHUS

COTINUS.

SALVIA

ÆTHIOPIS

SALVIA SILVESTRIS.

EUPHORBIA

DULCIS.

LINUM FLAVUM.

LINUM

TENUIFOLIUM.

RHODODENDRUM

CHAMÆCISTUS.

SCILLA

AMOENA.

T. 219.

VALERIANA ELONGATA

POTENTILLA CAULESCENS.

J. 291.

JUNCUS JACQUINI

RANUNCULUS ILLYRICUS.

INULA

OCULUS CHRISTI

T. 224.

LYCOPERDON

RAMOSUM.

SYMPHYTUM

TUBEROSUM

LILIUM

BULBIFERUM

PRUNUS

MAHALEB

T. 228.

DRABA

PYRENAICA

VICIA

GERARDI

GLOBULARIA

NUDICAULIS

CRATEGUS

CHAMÆMESPIUS.

CONVALLARIA LATIFOLIA

POLYGALA

CHAMÆBUXUS.

CACALIA

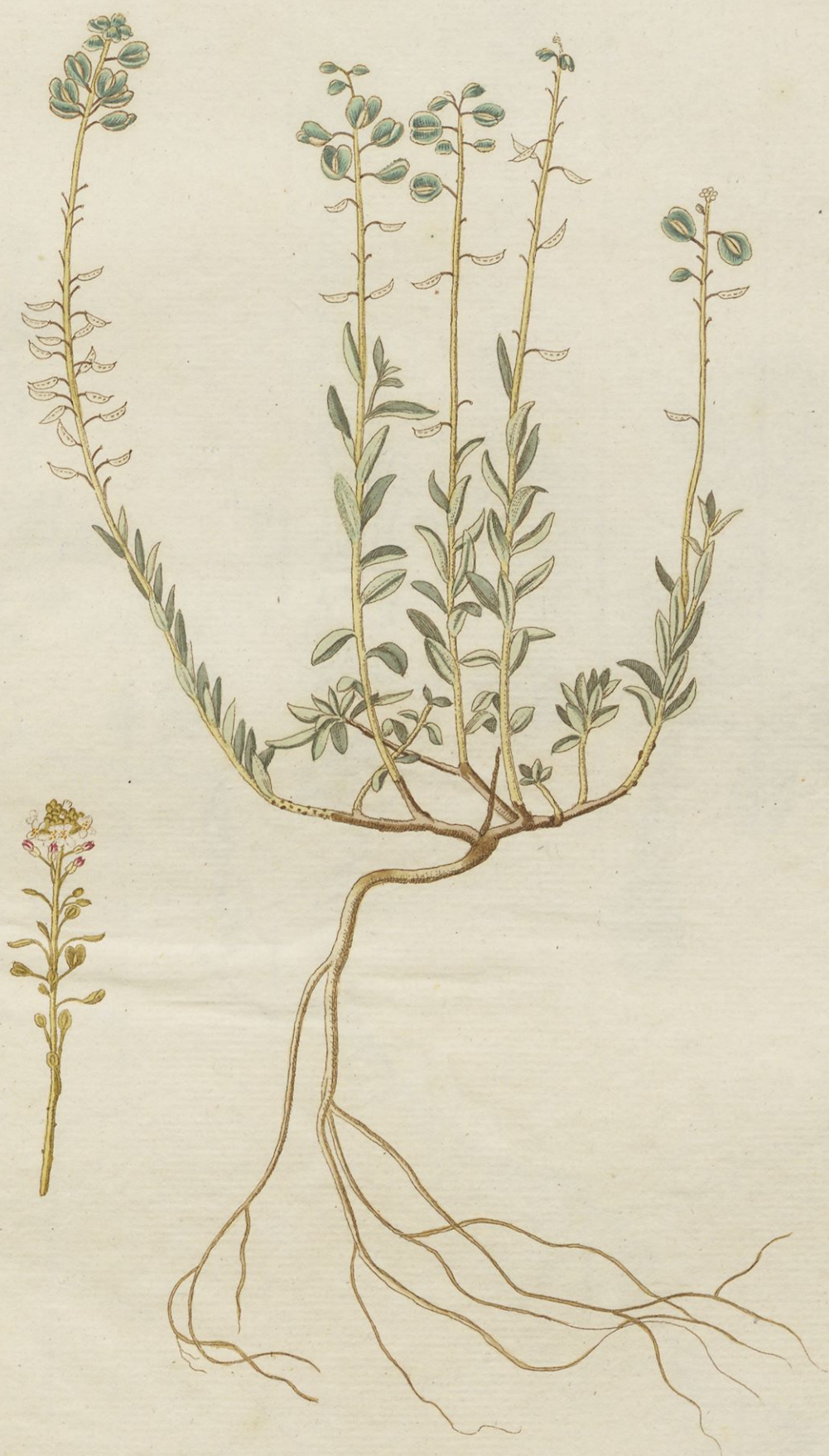
ALPINA

CACALIA

TOMENTOSA

T. 236.

THLASPI **SAXATILE**

T. 237.

THLASPI MONTANUM

T. 238.

THLASPI *ALPINUM*

T. 239.

HYDNUM *GELATINOSUM*,

T. 240.

ONONIS **MINUTISSIMA**

ATRAGENE

ALPINA

T. 242.

VIOLA *ALPINA*.

SWERTIA

PERENNIS.

ANTIRRHINUM GENISTIFOLIUM.

T. 245.

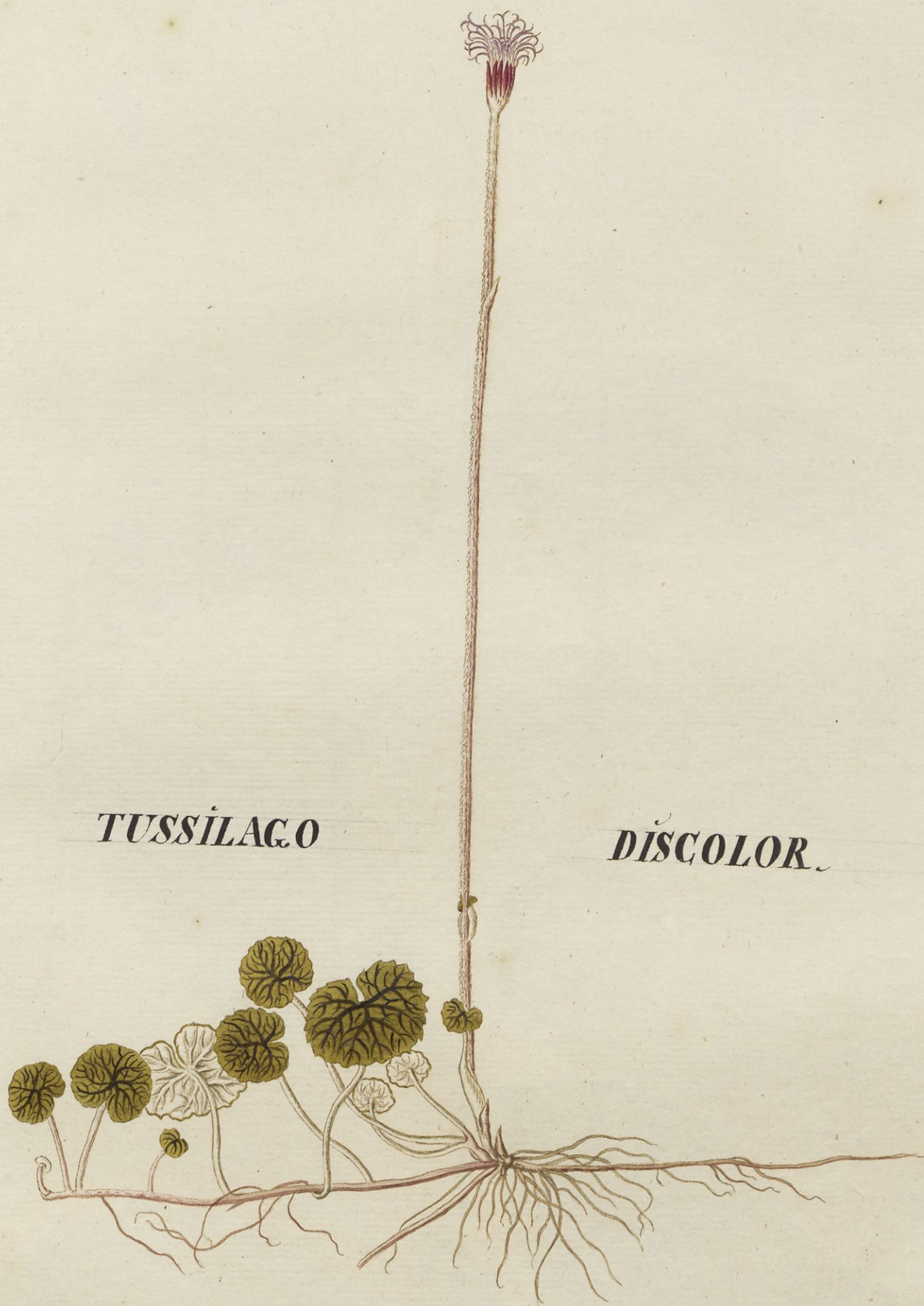

GLOBULARIA **CORDIFOLIA**

TUSSILAGO

ALPINA

TUSSILAGO

DISCOLOR.

DIPSACUS

PÍLOSUS.

CARDUUS

ACANTHOIDES.

LACTUCA SALIGNA.

CICER

ASTRAGALUS

CISTUS

FUMANA

SILENE

CONICA

HYSSOPUS OFFICINALIS.

T. 255.

RHODODENDRUM - FERRUGINEUM

BUPLEURUM

GERARDI.

SIMUM FALCARIA

PEDICULARIS

RECUTITA

SIMUM REPENS.

TORDILIUM

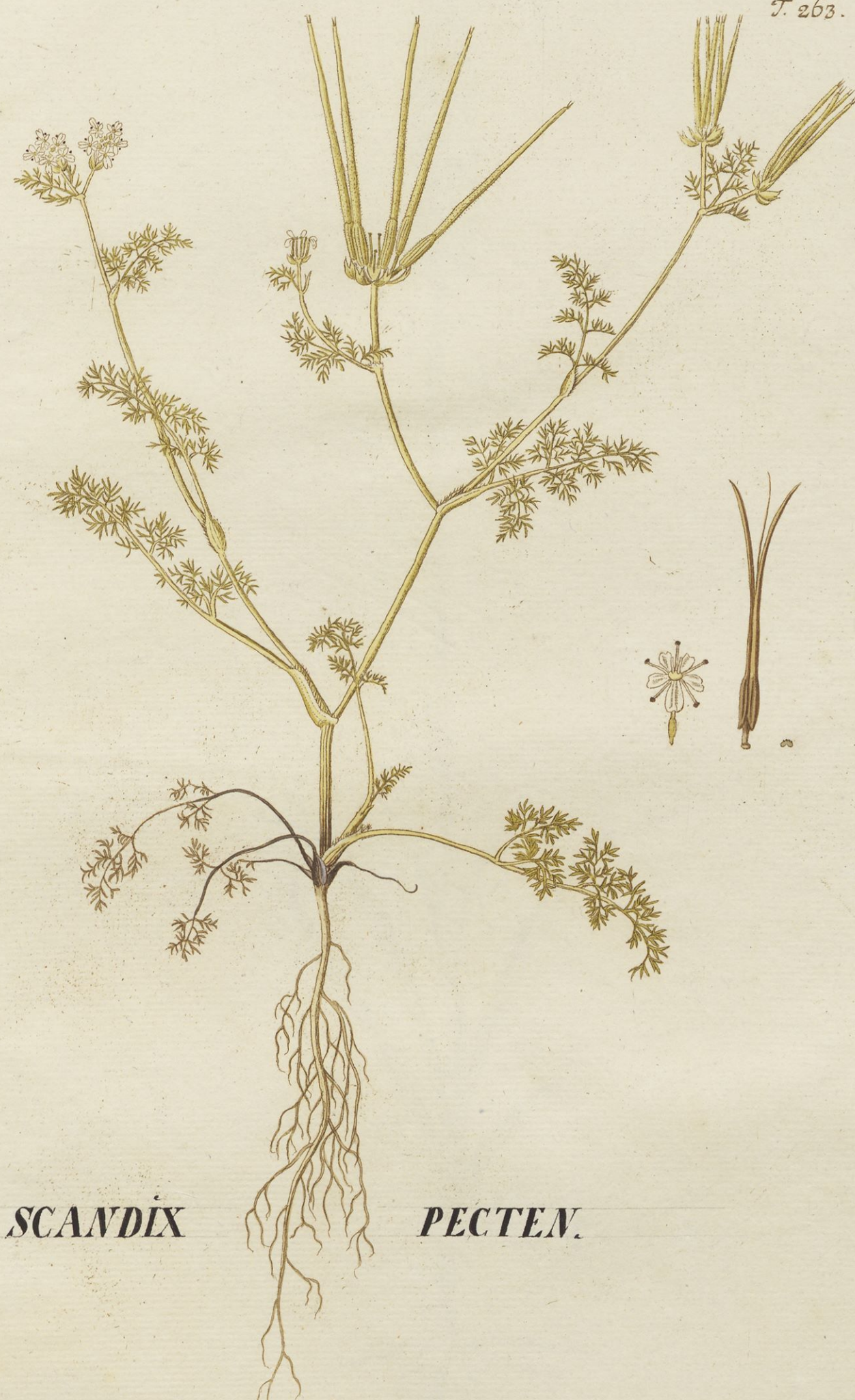
ANTHRISCUS.

SISYMBRIUM

AUSTRI

ACUM.

SCANDIX

PECTEN.

T. 264.

ORCHIS - ODORATISSIMA.

T. 265.

ORCHIS

GLOBOSA.

ORCHIS PYRAMIDALIS.

VALERIANA SAXATILIS

VALERIANA TRIPTERIS

VALERIANA MONTANA.

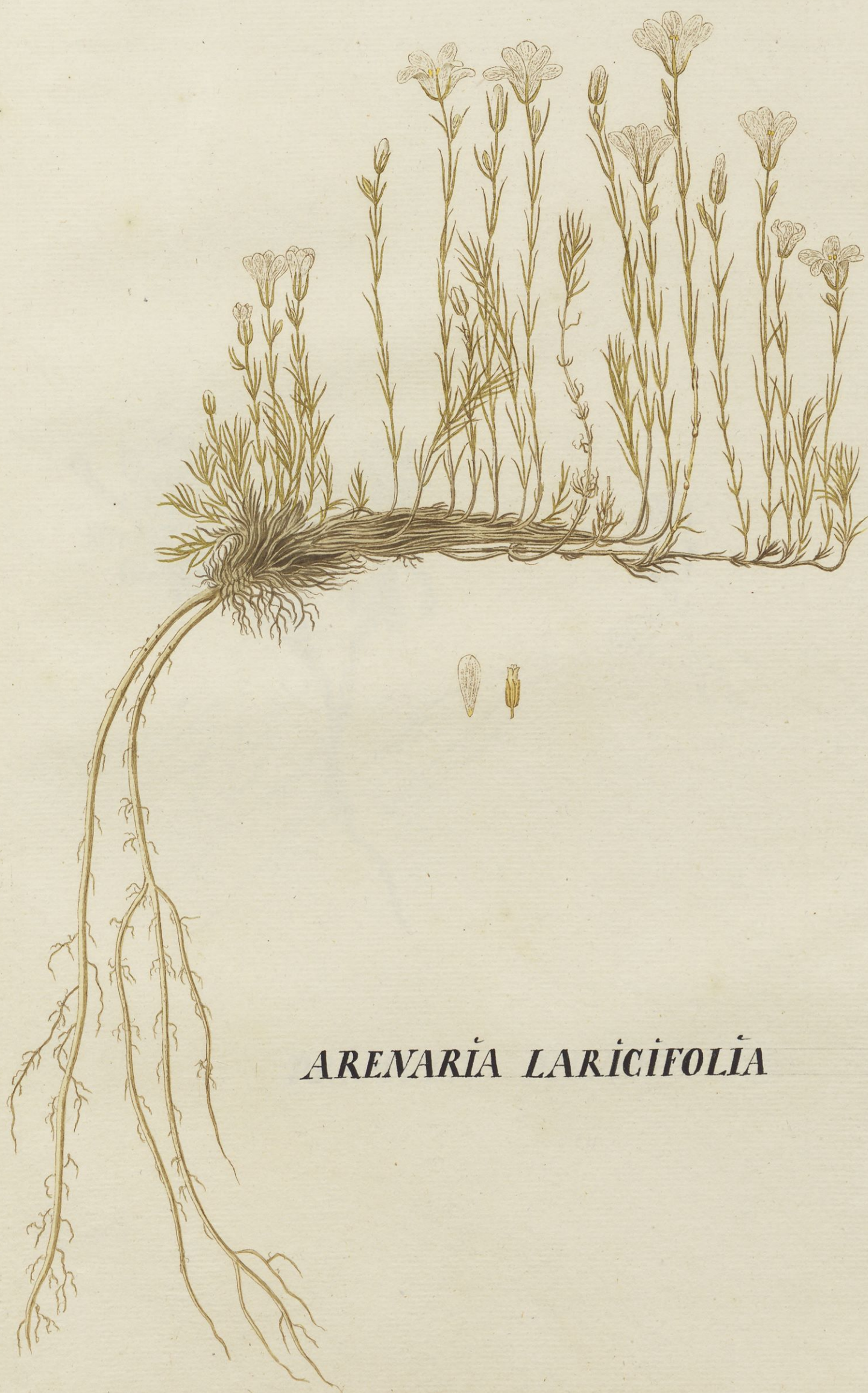

ARENARIA AUSTRIACA

CORONILLA

MINIMA

ARENARIA LARICIFOLIA

PRÍMULA MINÍMA

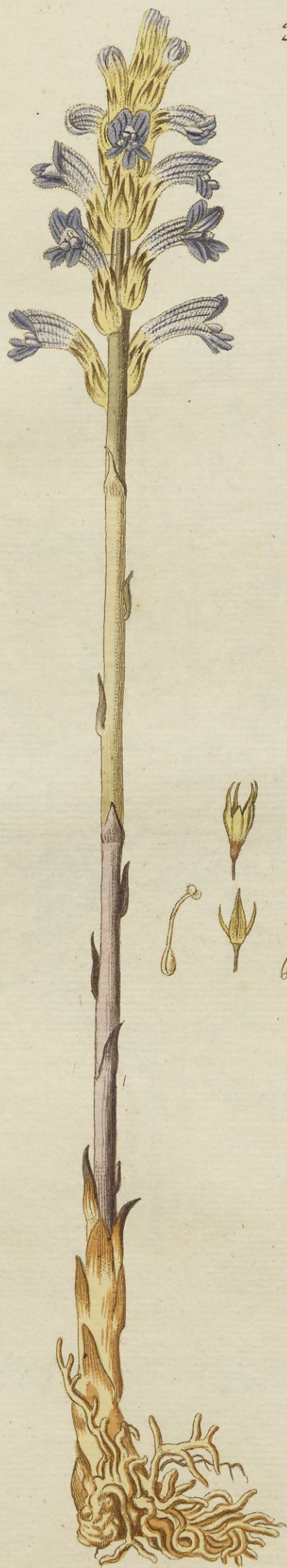
LONICERA ALPIGENA.

T. 275.

LICHEN ÆRUGINOSUS

T. 276.

OROBANCHE PURPUREA

J. 277.

CISTUS *CANUS*

SENECIO

TENUIFOLIUS.

ROSA ALPINA

ARABIS BELLIDIFOLIA

ARABIS - PUMILA

BRASSICA

ORIENTALIS.

BRASSICA AUSTIACA.

T. 284.

CHERLERIA SEDOIDES.

T. 285.

CAMPANULA PULLA

HIERACIUM

PORRIFOLIUM

HIERACIUM

INCANUM

T. 288.

AGARICUS NIVEUS.

EUONYMUS

LATIFOLIUS.

T. 290.

HYPNUM *AQUATICUM*

CLEMATIS

ERECTA

T. 292. f. 1.

CRATEGUS MONOGYNA

f. 2.

CRATEGUS OXYACANTHA

HIERACIUM STIPITATUM

SALSOLA **PROSTRATA**

ONOSMA

ECHINOIDES.

CANTABRICA

CONVOLVULUS

T. 297.

LEONTODON AUREUM.

SALIX

SERPILLIFOLIA

T. 299.

MUCOR MINIATUS.

MESPILUS *AMELANCHIER*.

